MALAYALANADU WEEKLY, QUILON MARCH 24, 1971
PHONES: 2825, 3362

മലയാളനാട് വാരിക

പത്രാധിപർ
എസ്. കെ. നായർ

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ലേഖനം:
ആശാന്റെ കവിതയും ഭാരതീയ ദർശനവും — എം. ലീലാവതി 2
ഛേദകഥ: അഭ്യാഗ്നിഹോത്രയുടെ ഗോത്രാന്തരം — കെ. ആർ. ഗ്രീഷ്മൻ 17
കാലം — വായനയിൽ ഒരു പാഠഭേദം 47
കഥ:
ഞാനും അടുത്തവരവും — ഏഴുവക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ 11
അഭിശപ്തൻ — കെ. ഗോപിനാഥ് 22
ഏഴു കോണുകളുള്ള ദർശനം — ഇന്ദിര 31
കവിത:
ചിന്തയിൽനിന്ന് — പുനത്തിൽ ഖാദർ 59
മനോരാജ്യം:
കുട്ടിത്തേവാങ്കിയെന്നവർ — എം. മുകുന്ദൻ 6
എന്റെ — സി. രാധാകൃഷ്ണൻ 14
അനിശ്ചിതം — കാക്കനാടൻ 28
മോഹിനി — കെ. ഏ. അബ്ബാസ് 54
പുസ്തകങ്ങൾ:
സാഹിത്യവാരഫലം — എം. കൃഷ്ണൻനായർ 12
സൂചി-അവളുടെ രംഗം — വി. ടി. നന്ദകുമാർ 26
മൂവരും ചിത്രങ്ങൾ — വി. ബി. സി. 38
സിനിമ — മംഗലശ്ശേരി 60

പുസ്തകം അഞ്ചും ലക്കം ഇരുപത്തിരണ്ടും

1149 മീനം 10

മലയാളകവിതയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ നൂതനോന്മേഷം സാഹസപ്രകൃതിയായിരുന്ന കവികളാണ്, എഴുത്തച്ഛൻ, പുന്നശ്ശേരി നമ്പി, തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ, കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ പിൻതലമുറക്കാരൻ, കിടങ്ങൂർ കുഞ്ഞ

പഠിച്ചിരിക്കണം. അറിയിൽ പലതിനേയും തത്വങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ജീവിതസമീപനമാണ്. ആർഷഭാരതദർശനങ്ങളിൽ അറിവും താല്പര്യവുമുള്ള ആരും ഏകമക്കാളുള്ളാനുയുള്ളൂ. ആരാണ് ആശാൻ പെട്ടുപിടിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവ്, ആർദ്രഭാവുകതയിലലിയിച്ചുചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ആശാന്റെ കവിതകളുടെ പല്ലാന്തരങ്ങളിലൊന്ന്, മേൽ പറഞ്ഞവയിൽ ബുദ്ധമതമാണ്. ആശാന്റെ പ്രേമഭാവത്തോട് ഏറ്റവും അടുത്തുനില്ക്കുന്നതും ബുദ്ധമതത്തോടാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു് അതിനോടുള്ള മമതയും തോന്നാൻ എന്തായിരിക്കാം കാരണം? ഉപനിഷദ്ദർശനങ്ങൾ ഇന്നത്തെ കാലത്തും സമുദായത്തിന്റെ താഴ്ന്ന തട്ടുകളിൽ പോയെത്തിക്കാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ടും, ഈശ്വരനിലുള്ള വിശ്വാസവും ഈശ്വരൻ സർവ്വാന്തര്യാമിയാണെന്ന ധാരണയും ഭാരതത്തിലെ പാമരന്റെ വരെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നിട്ടുമാകാം, ബുദ്ധമതത്തിലും, ലോകോപകാരാർത്ഥം ജീവിച്ച ബുദ്ധഭഗവാനോടുള്ള ഭക്തിയിലും ആശാൻ കൂടുതൽ ആകൃഷ്ടനായത്. ഇങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്നും പിൽക്കാലത്തു് അങ്ങനെയായിത്തന്നെ വെളിവാകുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തിന്റെ ഈ സങ്കുചിതചുറ്റുപാടിൽ കഴിയുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും അവജ്ഞയോടെ "നീ പുലയനോടാണോ കൂട്ടുകൂടുന്നത്" എന്നു ചോദിക്കുമോ എന്ന ഭയമായിരിക്കാം ആശാനെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ആശാൻ ബുദ്ധമതത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട

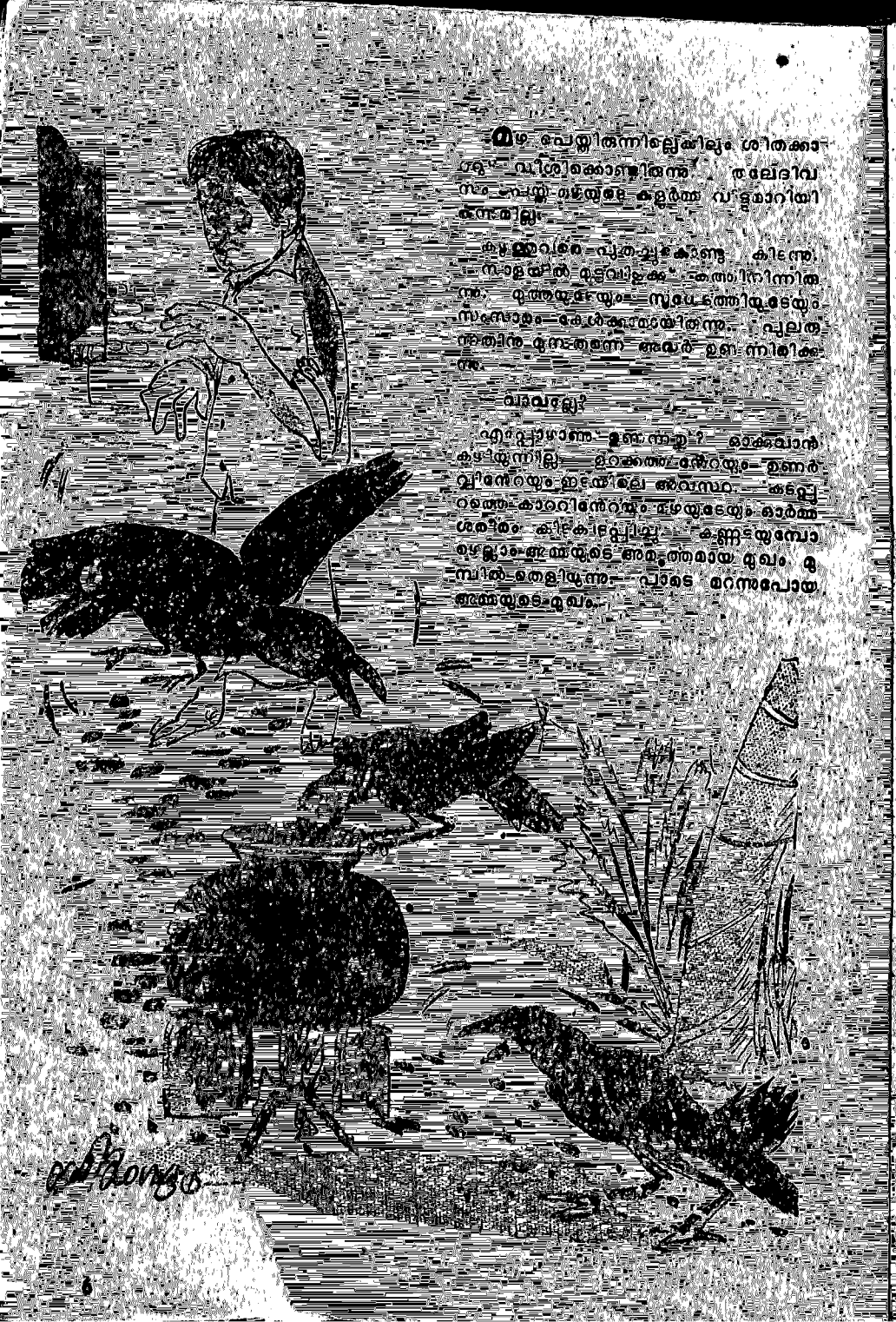

മഴ പെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും ശീതക്കാറ്റ് വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തലേദിവസം പെയ്ത മഴയുടെ കളർന്ന വിട്ടയാറിയിരുന്നില്ല.

കുഞ്ഞുവേലൻ പുതച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നു. സാളയിൽ തുടവിളക്കു തെളിഞ്ഞിരുന്നു. തുണയുടെയും സുധേത്തിയുടെയും സംസാരം കേൾക്കുമെന്നതല്ലാതെ പുലരുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ അവർ ഉണർന്നിരിക്കുന്നു.

വാവരല്ലേ?

എഴുന്നേൽക്കാൻ ഉണ്ണാനുണ്ടോ? ഓക്കോനു കുഴിയുന്നില്ല. മുറുക്കത്തിനേയും ഉണർവ്വിനേയും ഇയ്യാളു അവസ്ഥ കെട്ടിയ കാറിനേയും മഴയുടേയും ഓർമ്മ ശരീരം കിടുകിടുപ്പിച്ചു. കണ്ണടയുമ്പോ മുഴുപ്പാ ഉണ്ണിയുടെ അമൃതമായ മുഖം കമ്പിൽ തെളിയുന്നു. പാടെ മറന്നുപോയ ഉണ്ണിയുടെ മുഖം.

ഉണ്ണിയെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ വരുമ്പോൾ രോമകൂപങ്ങളിൽ ഉഷ്ണം. ശീതക്കാറ്റ് വീശുമ്പോഴും വായിലും കക്ഷങ്ങളിലുമുള്ള നനവിലും സ്വേദഗ്രന്ഥികൾ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മൃതികളാണോ?

മയക്കത്തിന്റേയും ബോധത്തിന്റേയും നടുവിലുള്ള ഉഷ്ണനിദ്രയിൽ ശൈത്യത്തിന്റേയും നടുവിലുള്ള മണിക്കൂറുകളിലുണ്ടാകുന്ന മാത്രി.

"സുധേത്തിക്ക് അമ്മയെ ഓർമ്മയുണ്ടോ?"

"ചെറുപ്പം ഓർമ്മ ഉള്ളൂ."

"അമ്മയെപ്പോലെയോ?"

"ശ്രീകാരനെപ്പോലെ."

"എന്നെപ്പോലെയോ?"

"നിന്റെ അതേ കണ്ണും മൂക്കും നോട്ടംപോലും."

"അപ്പോ സുധേത്തിയോട് പറഞ്ഞതോ?"

"മുത്ത."

സ്കൂളിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയായിരുന്നു. സുധേത്തിയോടൊപ്പം നടക്കുമ്പോൾ അമ്മയുടെ മുഖം അമൃതമായി തെളിഞ്ഞുവന്നു. എന്റെ അതേ കണ്ണും മൂക്കും എന്റെ

തുടരും

ദുഃഖസ്മൃതികൾ

അതുകണ്ടപ്പോൾ ശരീരം ആകെ കോരിത്തരിച്ചുപോയി.

"സുധേത്തിക്ക് അമ്മ മരിച്ചതു ഓർമ്മയുണ്ടോ?"

സുധയുടെ മുഖം വാടി. അവൾ പുസ്തകസഞ്ചി തോളിലിട്ടു ധൃതിയിൽ നടന്നു.

വേഗം നടക്ക്, ബസ്സിടിക്കും.

സ്കൂളിലേയ്ക്കു പോകുന്ന കുട്ടികളുടെ പ്രവാഹം നേരത്തെന്നതന്നെ തെറ്റിപ്പോയിരുന്നവർ ധൃതിയിൽ നടക്കുകയായിരുന്നു. ബസ്സും തെറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സുധയും പ്രകാശനും സ്കൂളിലേയ്ക്കു കുതിച്ചു.

അപ്പോൾ സ്കൂളിലെ കാട്ടുമണി മുഴങ്ങുകയായി.

തണുത്ത വർഷകാലരാവുകളിൽ സുധയെ

ഡി. മുകുന്ദൻ

തെയുടെ അരികിൽ കിടക്കുമ്പോൾ, നിന്നെ വേണ്ടെന്നുവച്ചാഹ്ലാദങ്ങളിൽ ബിലഹരിനായ നടയുടെ കൊട്ടിലിൽ കൂടുമ്പോൾ, സ്കൂൾ ഒഴിവുദിവസങ്ങളിൽ പാലസമണ്ണിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുമ്പോൾ, ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഉഷ്ണമായും അവനത്ത ജീവിതകാലുള്ള അമ്മയുടെ സ്മൃതികൾ അക്കാലത്തു മാത്രമല്ല, ഇന്നും, എന്നും,

മരിക്കൽ പുത്രത്തിൻ വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സാഹിത്യകാരിയുടെ ചിത്രം വെച്ചുകൂടി അവർ മരിച്ചിട്ട് മുന്നാഴിലേ

ക്കാലുള്ളൂ. അവരുടെ ചിത്രം ഓരോരുത്തരുടെ ഉള്ളിലിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന അവരുടെ ചിത്രം വരയ്ക്കുവാൻ കുട്ടികൾ തുനിഞ്ഞു. തണ്ണത്തുള്ള എല്ലാ ഓവുകളും ഫീൽഡ് ചെയ്തു. സ്വരാവും, വസ്ത്രധാരണരീതിയും, കണ്ണടകളുടെ നിറവും തലമുടിയുടെ ശൈലിയും

ഈ വിവരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുട്ടികൾ വരച്ച ചിത്രം തരംഗപ്പെടുത്തി.

മലയാളനാട്

അടുത്ത മുക്കത്തിൽ

അതിപ്രസന്നതംകൊണ്ട് പ്രകൃതിയുടെ വെല്ലുവിളിയെ കീഴ്പെടുത്തി സമൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയാലും, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞനുഗ്രഹിച്ച് സമൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയാലും സമൃദ്ധിയും സുഖവും വ്യക്തികളുടേയും സമൂഹത്തിന്റേയും അന്തർലീനശക്തികളെ കെട്ടഴിക്കുകയുന്ന ഇവിടെ ടോയൻബി മുഴുവൻ ശരിയാണ് ...

സബീനറാഫിയുടെ ലേഖനം

'പ്രപഞ്ചോത്തിന്റെ വെല്ലുവിളിയും മനുഷ്യന്റെ ഉത്തരവും'

കഥ പറയുന്നവർ, ഇന്ദിരലിയസ്സിന്റെ സദസ്സ്, ഇലിയാഡിനു വയറുവേദന, പഴയലിപി വായിക്കുന്നു. പുസ്തകം സൂക്ഷിക്കലും നശിപ്പിക്കലും തുടങ്ങിയ ഉപന്യാസക്കെട്ടുകളിലൂടെ പി. ടി. രാസുപ്പണിക്കർ

'പുസ്തകത്തിന്റെ കഥ' പറയുന്നു

★

"അതിരേ മുത്തിയിലും കരുതുക് പൊടിച്ചുവിട്ടുകൊള്ളുക" അവളുടനിന്നു വിറയ്ക്കുന്നതു കാണുന്നില്ലേ?" പ്രകാശന്റെ ആത്മാവിൽ പുതുതായ ഒരു മതി കടന്നുവരുന്നു. 'മരുമലാക' ത്തിലൂടെ

എം. മുകുന്ദന്റെ

'കൂട്ടുതെറ്റി മേയുന്നവർ'

ഉടനെ.

★

ഒ. വി. ഉഷയുടെ "ഫിനിക്സും" ശ്രീധരനുണ്ണിയുടെ "തെങ്ങൻവീട്ടിലെ അന്തേവാസി"കളും — കവിതകൾ.

★

കഴൽവഴി വരുന്ന ഓരോരുള്ളി രാവുകം വിഴുപോഴും നിറയൻ കാത്തുനില്ലുന്ന കുപ്പ, രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം ഗോവിന്ദജിക്കു് അക്കത്തേക്കു് നോക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാരണം അടുപ്പിൽ ആളിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് ചക്ക വെട്ടിക്കിറിയ കഷണങ്ങളായിരുന്നു.

യു. കെ. കുമാരന്റെ കഥ

'വൃഥാ'

പക്ഷേ, എന്റെ മകളെ കൊന്നതിനു് ഞാൻ നിനക്കു മാപ്പുതരുന്നു. നിനക്കു വേണ്ടിയല്ല .... പിന്നാർക്കുവേണ്ടി....?

കുമാരി ചന്ദ്രികയുടെ

'മുഖങ്ങൾ'

ഒരു നിംഫോമാനിയാക്കായ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കഥ പറയുകയാണു് രാജാമണി.

എന്റെ ആദ്യത്തെ കഥാപരമ്പരയിൽ—

ടി. പി. കൊച്ചുബാവയുടെ

'ദുരന്തത്തിന്റെ ശിഖരം തേടിയവർ'

★

എം. കൃഷ്ണൻനായരുടെ

സാഹിത്യവാരഫലം.

മംഗലശ്ശേരിയുടെ

ചിത്രനിരൂപണം.

★

കാക്കനാടൻ, സി. രാധാകൃഷ്ണൻ, കെ. പി. അബ്ദുസ്സ്

എന്നിവരുടെ നോവലുകൾ.

★

മുഖാഗചിത്രങ്ങൾ, ശാസ്ത്രയാനം, വായനക്കാരുടെ കത്തുകൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥിരം പംക്തികൾ കൂടാതെ —

വെയ്യം ചന്ദ്രശേഖരൻനായരുടെ

'പ്രിയപ്പെട്ട അഴീക്കോടു്, ഈ ഉൽസവം വേണോ?'

ഞാൻ വെളുത്തിട്ടായിരുന്നു. ദുഃഖം ഉടൻ നടന്നു ശോഷിച്ചിട്ടായിരുന്നു. കുറച്ചുമാത്രം സംസാരിയ്ക്കുന്ന പ്രകൃതം. കണ്ണിനുള്ള നേസ്സായിരുന്ന അമ്മയു ടേത്....

ഒരു കംപ്യൂട്ടർ കീറിയെങ്കിൽ — എങ്കിൽ അറിയാവുന്ന വിവരങ്ങൾ വെച്ചു് ശ്രീധരന്റെ ചിത്രം വരപ്പിയ്ക്കുമായിരുന്നു.

കണ്ണാടിയ്ക്കു വെച്ചു് — ഒരിക്കൽ — വെറുതെ ഒരു ചിത്രം നോട്ടുബുക്കിൽ കുറിച്ചിട്ടു. അതു കണ്ടപ്പോൾ ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ ചോദിച്ചു:

"ഇതാരാ?"

"എന്റമ്മ".

"ഇതിനു് നീ നിന്റമ്മയെ കണ്ടിട്ടു വേണോ?"

മിണ്ടാതെ ഇരിയ്ക്കുകയാണു് അപ്പു. കാണാതെ കംപ്യൂട്ടർ അകക്കണ്ണായി തന്നിട്ടില്ല. പറഞ്ഞാൽ ചന്ദ്രശേഖരൻ വിശ്വസിയ്ക്കും.

"കാണുമ്പോൾ ഓർമ്മയുണ്ടോ?" ചന്ദ്രശേഖരൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. "ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കണം."

"എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായി — രണ്ടു," ശേഖരേട്ടന്റെ മകൾ രമ്യയും വിട്ടുമുഖവും ചുണ്ടുകളും കൂടുന്നുണ്ടു്. മുത്തശ്ശിയുടേയും അച്ഛന്റെയും കീറിയ ഓർമ്മകൾ വെച്ചുകൊണ്ടു് അപ്പു ഓരോ ചിത്രം വരയ്ക്കുമ്പോഴും രമ്യ ഓടിവന്നു് എടുത്തുയർത്തി ജയിച്ചപ്പെടുകയാണു് ചെയ്യുക. തന്റെ ഭാവനയിലുള്ള കണ്ണും മൂക്കും ചെവിയുമൊക്കെ ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കുവാൻ എത്രയോ പ്രാവശ്യം അപ്പു ശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴെല്ലാം ചെറുതായി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് രമ്യ ഓടിവന്നു് എടുത്തുയർത്തി പാടുന്നു. ഈ കുട്ടിയിൽ കാണുന്ന ഈ സ്നേഹം പ്രകൃതിയിലെ അമ്മയുടേതായി സ്വീകരിച്ചു് ശ്രീധരൻ നോക്കി. വീണ്ടും ഓരോരോ സ്ത്രീരൂപമായിത്തീരുന്ന ഭാവത്തിൽ ജനിച്ചു കൊണ്ടു അവൻ തന്നിൽ അന്തർലീനമാക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽപോലും തിരിച്ചുവന്നില്ല ഒരിക്കൽ പോയ അമ്മ. ഒരുപാടു് പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു. ഒരുപാടു് ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടു. പുരുഷനുകൂടിൽ ജീവിച്ചു. ഒരു ദിവസം അമ്മയുടെ കൈപിടിച്ചു് നടക്കുന്നതായി സ്വപ്നം കണ്ടു. അമ്മയുടെ മുഖം കാണാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഓർമ്മയിൽ നിന്നു് ഒരു ചിത്രവും തെളിഞ്ഞുവന്നില്ല. ഓർമ്മകൾ കാറ്റിൽ പറന്നുപോയിരുന്നു. അമ്മയുടെ മുഖം ഒരു ശൂന്യതയായിരുന്നു. അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾക്കായി അപ്പു ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയി. അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയപ്പോൾ അവൻ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾക്കായി അപ്പു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയ അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയപ്പോൾ അവൻ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി.

"പ്രകാശൻ വിളിച്ചിട്ടു്" അച്ഛൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു. "ഇന്നേരം വെളുത്തു."

ജനലിനപ്പുറത്തു് പ്രഭാതത്തിന്റെ വിളർച്ച കാണാമായിരുന്നു. പുലർച്ചവണ്ടിയുടെ തെളിഞ്ഞുവരുന്ന താളം.

മുഴുവൻ ജനലിനരികിൽ ചെന്നു നിന്നു. നനുത്ത കൈതക്കാടിൽ കോഴിപ്പൂവുകൾപോലുള്ള കൈതപ്പൂക്കൾ. ചെമ്പകൾ കൊഴിഞ്ഞു് നഗ്നമായ കൊന്നമരത്തിൽനിന്നു മഴയെല്ലാം ഇറ്റിറ്റു വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈർപ്പംകലർന്ന വായു.

കൂട്ടുചായ കുടിയ്ക്കുവാൻ തോന്നി. പക്ഷേ, ബെല്ലടിയ്ക്കുന്നതുവരെ തൊണ്ട നനയ്ക്കുവാൻ പാടില്ല. പ്രഭാതങ്ങൾ തെറ്റിയാൽ പിന്നാൽ വരില്ല. അമ്മയും വരില്ല.

കഴിഞ്ഞ അപ്പുൻ മുറ്റത്തു് ഇഷ്ടിക്കൊണ്ടു് അടുപ്പു കൂട്ടുകയായിരുന്നു.

"നീ ക്ക കൂട്ടിയുണ്ടോ."

മുഖത്തേയ്ക്കു വീശുകിൽ വന്നുനിന്നു.

"ഇപ്പോൾ കൊതിയടിച്ചിട്ടുണ്ടു്."

ഉടനെ ഒന്നിലേയ്ക്കിട്ടുകയില്ല. എടുപ്പുകട്ടിച്ചു ഉരുവിയിൽ ചന്ദനക്കരി തൊട്ടു നിറുകയാണു്.

മുറ്റത്തിൽനിന്നു വെള്ളം കോരി തലയിൽ കുടിച്ചപ്പോൾ വിറച്ചുപോയി.

നനഞ്ഞ തോർത്തു് അരയിൽ ചുറ്റി തെക്കേ മുറ്റത്തു ചെന്നു. അവിടെ കൈതപ്പൂവിന്റെ സുഗന്ധം തുക്ഷമായിരുന്നു. അപ്പുൻ അടുപ്പിനരികിൽ കന്നിച്ചിരുന്നു് തീയൂതുകയായിരുന്നു. മുഞ്ഞൽപ്പോലുള്ള പുകയെട്ടുത്തുവരുന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

വലിയ മൺകുടത്തിൽ വെള്ളാനയുള്ള അരി. നാക്കിലയിൽ എള്ളും കുരുപ്പുല്ലും ഉരുളിയിൽ കുടിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. അടുപ്പിൽ തീ നിറിച്ചു് ചായുന്നതിനുമുമ്പു് ഈർപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. നനഞ്ഞ വിറകു് തീയുതുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ കലങ്ങിച്ചു വന്നിരുന്നു.

അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾക്കായി അപ്പു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയ അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയപ്പോൾ അവൻ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾക്കായി അപ്പു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയ അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നുപോയപ്പോൾ അവൻ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി.

(തുടർന്നു 58-ൽ)

ഇതാ, ചെറുകഥയെന്ന പേരിടാവുന്ന ഒരു കഥ. അങ്ങിനെ പേരിടാതെ ഞാൻ എഴുതുന്നു. എന്റെ നാട്ടിൽ, എനിക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അമ്മുഞ്ഞയ്ക്കാണ്. ഇതിന്റെ പകർപ്പവകാശം. ആ അവകാശം അവർ ചോദിക്കയില്ല കാരണം, അവർ പത്തുവർഷംമുമ്പു മരിച്ചു. അവകാശം ചോദിക്കാനുമില്ല. വൈക്കത്തെ ഒരു ചെറിയ പറമ്പിന്റെ ഒരു മൂലയ്ക്കു് അവർ മണ്ണും കല്ലും പുല്ലുമായി അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഒരുദിവസം ആ അമ്മുഞ്ഞയുടെ അന്തിമനിദ്രാസ്ഥലത്തു് ഞാൻ പോയിരുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞ കഥ ഞാൻ വീണ്ടും ഓർമ്മിച്ചു. അതൊന്നു പകർത്താൻ തോന്നി.

"എന്റെ മോനെ—" അമ്മുഞ്ഞയുടെ പല്ലില്ലാത്ത വായുടെ മസൃകൾ ക്ലേശിച്ചു പുറപ്പെടുവിയ്ക്കുന്ന ശബ്ദവും ഞാൻ ഇന്നും കാണുന്നു. പണ്ടു് ഇരുനില, ഇന്നു വീടു് നില്ക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു്, ഒരു കൊച്ചുവീടാണിരുന്നതു് ഉണ്ടായിരുന്നതു്—"

ഈ കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ മനസ്സുകൊണ്ടു് ചിരിച്ചു. കാരണം, അമ്മുഞ്ഞയുടെ വീട് ഇന്നു് ഒരു മുറിയും ഒരു കക്കൂസും ഒരു ചായ്പുമുള്ള കൊച്ചുവീടാണു്. അപ്പോൾ ഇതിലും ചെറിയ വീടായിരുന്നു അന്നുണ്ടായിരുന്നതു്, എന്നർത്ഥം.

"എന്റെ മോനെ—" അമ്മുഞ്ഞ തുടർന്നു: "ആ വീട്ടിലാ ഞാൻ ജനിച്ചതു്. അന്നത്തെ ഒരു അതിശയം പറയാം. മോൻ വിശ്വസിയ്ക്കുമെന്നില്ല. എന്നാലും പറയാം. ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരു പിള്ളേരു് അതൊന്നും വിശ്വസിയ്ക്കുമെന്നില്ല എനിക്കറിയാവുന്നതു് പറയണല്ലോ. എന്നെ അമ്മ പെറ്റതു് രാത്രീലാ. രാത്രീലെന്നുവച്ചാലു് മകരമാസത്തിലു് വെളുത്തവാവുന്നാളു്. രാത്രി കൃത്യം പന്ത്രണ്ടു മണിയ്ക്കാ ജനനം. അന്നു് മകമാനാളു്. മകം അങ്ങാട്ടു തുടങ്ങിയതേയുള്ള. അമ്മ എന്നെ പ്രസവിച്ച ഉടനേ പൊറത്തു് ഒരു ശബ്ദം. എന്തു ശബ്ദമാണെന്നറിയാമോ മോനെ?"

അമ്മുഞ്ഞ പല്ലില്ലാത്ത വായു് അടച്ചുപിടിച്ചു് എന്റെ മറുപടി കാത്തുനിന്നു: എന്തു ശബ്ദമാണെന്നു് ഞാൻ എങ്ങിനെ പറയും? അമ്മുഞ്ഞയ്ക്കു് എഴുപതു വയസ്സുണ്ടു്. ഈ കഥ പറയുമ്പോൾ എഴുപതുവർഷംമുമ്പു് ഒരു മകരമാസത്തിലെ വെളുത്തവാവിനു് അമ്മുഞ്ഞ പിറന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ ശബ്ദം ഞാനെങ്ങിനെ പറയും?

"മോനറിഞ്ഞൂടാങ്കിലു് കേട്ടോ—" അമ്മുഞ്ഞ കഥ തുടർന്നു: "ഒരു മണിയടി. മണി. അതു് ആരായിരുന്നെന്നാ? ആരായിരുന്നു? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അമ്മുഞ്ഞയെന്ന ആ കഥ പറഞ്ഞ കേൾപ്പിച്ചു:

"അതു് എന്റെ അപ്പുപ്പനായിരുന്നു. നല്ല സ്വഭാവമുള്ള മാതിയല്ലേ? അതുകൊണ്ടു്, മുറ്റത്തു വന്നുനില്ക്കുന്ന ആളെ നല്ലതുപോലെ കാണാം. അപ്പുപ്പന്റെ ആകെക്കൂടെയുള്ള കുപ്പം ഒരു കാണക്കാരനും, പാടെ വെളുത്തുചൊവന്നു് സൂര്യനുദിച്ചുവരുമ്പോലെ ഇരക്കും ഒരു തെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നു. എപ്പോഴും മുറുക്കിച്ചുവപ്പിച്ച ചുണ്ടു്. അപ്പുപ്പൻ നമ്പൂരിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് മോനറിയാവല്ലോ. നമ്മടെ നാട്ടിലെ എല്ലാ പൂജയും നടത്തിയിരുന്നതു് അപ്പുപ്പനാ. ആ മണിയൊച്ച കൈയിലൊണ്ടായിരുന്നതു്.

അമ്മുഞ്ഞ വായു് കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു് ചിരിച്ചു. മസംപിടിച്ച ചിരി. ആ മണിയൊച്ച അമ്മുഞ്ഞയുടെ മനസ്സിൽകിടന്നു മറിയുകയാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നി. അവർ കഥ പറഞ്ഞുതീർത്തു:

"എന്നിട്ടു് അപ്പുപ്പൻ ആ നല്ല നിലാവത്തു് മുറ്റത്തുനിന്നു വിളിച്ചു: കൃഷ്ണാ—! കൃഷ്ണൻ എന്നു പറയുന്നതു് എന്റെ അച്ഛനാ. അച്ഛൻ എറങ്ങിച്ചെന്നു. അപ്പുപ്പനെ കണ്ടപ്പോ, അച്ഛൻ ഓടിച്ചെന്നു സാഷ്ടാംഗം വീണു. എന്നിട്ടു് പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളെ കാണാൻ വരാനു് ഇപ്പഴെങ്കിലും തോന്നിയല്ലോ—അപ്പോ, അപ്പുപ്പൻ പറഞ്ഞു: ഞാനു് എന്റെ കൊച്ചുമോളെ കാണാൻ വന്നതാ—കൊച്ചുമോളെന്നു പറഞ്ഞതു് ആരെയാണെന്നറിയാവോ? എന്നെയാ. എന്നിട്ടു് അപ്പുപ്പൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ കൊച്ചുമോളെ ഞാൻ കണ്ടു. ഞാൻ പോകുവാ. എന്റെ കൊച്ചുമോളു് വലിയവളാകും. അവളെ നിങ്ങളു് നന്നായ്ട്ടു് വളത്തിക്കൊള്ളണം. ഇത്രേം പറഞ്ഞപ്പു്, അപ്പുപ്പൻ പോയി. മണികിലുക്കി, തിരിഞ്ഞു് ഒന്നു നടപ്പു്. അച്ഛൻ വിളിച്ചു പക്ഷേ, അപ്പുപ്പൻ നിന്നില്ല. മണികിലുക്കി നടന്നു്

കഥ: വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ

ഞങ്ങു് പടിയിറങ്ങിപ്പോയി....."

ഞാൻ ഈ കഥ കേട്ടനിന്നു. എനിക്കു് ഒരു സംശയം തോന്നി. അതു് അമ്മുഞ്ഞയോടു ചോദിച്ചു:

"അപ്പുപ്പൻ അതിരമുനു് വീട്ടിൽ വരാറില്ലേ—?"

അമ്മുഞ്ഞ ചിരിച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: "അതെങ്ങനെയാ മോനെ അപ്പുപ്പൻ ഞാൻ ജനിക്കുന്നതിനു് പത്തമ്പതുകൊല്ലംമുമു് മരിച്ചതാ—"

എനിക്കു രസം തോന്നി. മരിച്ച അപ്പുപ്പനാണു്, മണികിലുക്കി അമ്മുഞ്ഞ പിറന്നപ്പോൾ, മുറ്റത്തു വന്നു്

(ശേഷം 53-ൽ)

സാഹിത്യവാരഫലം

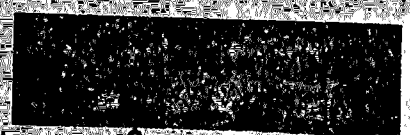

ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ ഇരുട്ടിനെ, ലോകത്തെ ഒരുമിച്ചായിരിക്കണം കാണുന്നത്. "ഇരുട്ടിൽ ഒന്നും കാണുന്നില്ല; മനുഷ്യരായ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുന്നില്ല" എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇരുട്ടിനെ ഒരു ഭൂതമായിട്ടാണ് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ ഇരുട്ടിനെ ഒരു ഭൂതമായി സങ്കല്പിക്കണം. അതിനു ചിലപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരിക്കും. നിഴലുകളുടെ ഭീകരത മനസ്സിൽ ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിനു സൗന്ദര്യം ഏറുന്നത്. ഇതിനു ഇതാണ് രീതി എന്നു നിശ്ചയിച്ചു മനുഷ്യനെ മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതിയിൽ എഴുതുവാൻ തുടങ്ങിയതിനു ശേഷമാണ് നവീനത ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ വിചാരം, അവർ ഈ അശയം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതു ഇങ്ങനെയായിരിക്കും. "കുളപ്പുരയിലെ കുട്ടൻകാപ്പിയിൽ ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ വാരിപ്പുണ്ടു വെളുപ്പിനേരം വന്നു." ചന്ദ്രശേഖരൻനായരെന്ന മനുഷ്യൻ കാപ്പിയെ പാല്പു കാപ്പിയിലൊഴിച്ചു കുടിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു സ്വതന്ത്രമായ രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇതാണ് ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ "പ്രഭാതമായി." ഇവിടെ ചന്ദ്രശേഖരൻനായരുടെ കുടിക്കാപ്പിയുടെ വലുപ്പത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുണ്ടോ? കുടിക്കാപ്പി എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഇരുന്നൂറ് എന്നർത്ഥം. പാലൊഴിച്ചു വെളുപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞാൽ നിഷ്പ്രയോജനമാണ്. പറയുമ്പോൾ ഇതൊരു ദിവസത്തെ കാര്യമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. മറ്റൊരു ദിവസം ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ ആകാശത്തിൽ പരിലസിക്കുന്ന ചന്ദ്രനെത്തന്നെ. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ അധികവും കവിതയിലാണല്ലോ. എങ്കിലും ഇതുപോലെ ഈ രീതിയിൽ എഴുതാമെന്നതു തെറ്റുണ്ടെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ടാകാം. അവരുടെ മനസ്സിലാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇതൊക്കെ ഒരുവിധത്തിലാണെങ്കിലും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു തെറ്റാകുകയും സ്വീകരിക്കുന്നതു ഇതുപോലുള്ള പ്രയോഗങ്ങളുമാണ്. ഇതു നൂതനകല്പനകൾ ചിലർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള "ഫാഷ"കളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ്. ഇതിനു ഇതിനെക്കാൾ ഭേദപ്പെട്ട ഫാഷനുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു

എട്ടു്

പ്രിയപ്പെട്ട ചേച്ചി,

പൊന്നുചേച്ചി, എനിക്കു് ഇതെഴുതാൻ തന്നെ കയ്യും മനസ്സും തളുങ്ങിക്കിടുന്നില്ല. ഈ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുദിവസമായി എന്തൊരവസ്ഥയിലാണു് ഞാനെന്നു് എനിക്കു തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ കാല്ലിൽനിന്നു് തുമ്പി വഴുതിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഞാനൊരു മണ്ടിയാണെന്നു ചേച്ചി. ഞാൻ കുറച്ചുകൂടി കരുതലോടെയിരിക്കയാണു് വേണ്ടിയിരുന്നതു്. എന്തേ ഇത്ര ബുദ്ധി എനിക്കു തോന്നാത്തതു്!

ചേച്ചി, സുന്ദരേട്ടൻ എന്നെ സംശയിക്കുന്നു. എനിക്കതൊന്നു ഇതു വിശ്വസിക്കാൻ ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

അല്ല, ചേച്ചി, ഞാൻ ഊഹം പറയുകയല്ല. സുന്ദരേട്ടൻ എന്റെ മുഖത്തു നോക്കി പിറുപിറുത്തു. ഞാൻ കേട്ടു. കാതിൽ ഈയം ഉരുക്കിയൊഴിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ കേട്ടു.

ഡോക്ടറുടെയടുത്തുനിന്നു് നേരെ ചെന്നിട്ടു് എന്നെയിവിടെയാക്കി സുന്ദരേട്ടൻ പോയപ്പോൾ ആ പോക്കിൽ എന്തോ പന്തികേടുണ്ടെന്നെനിക്കു തോന്നി. രവുകുന്നേരം, വരുമ്പോൾ, എന്നെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള വെകിനേരം വന്നു. ഞാനോ ചോച്ചിയോ ഇങ്ങനെയൊരു പരിചയിച്ച സുന്ദരേട്ടനല്ല. തിക്കുമൊക്കുമില്ലാതിയ മനുഷ്യൻ എന്നിൽനിന്നു് രാത്രിയിലെ നാഴിക മണികളിലൊന്നു് അനുക്കൂ വളരെ വൈകിയാണു് വന്നതു്. കുളിച്ചു് ഉടുപ്പുമാറി കിക്കോണ്ടു പോയതു്.

അമ്മ പറഞ്ഞു, "സുന്ദരനെ ഉണ്ണാൻ വിളിക്കു്, ഞാനി".

ഞാൻ ചെന്നു: "ഉണ്ണാൻവരൂ."

"വേണ്ട".

"എന്തേ?"

"തോന്നുമില്ല."

"അമ്മ വിളിക്കുണ്ടു്".

മറുപടിയില്ല.

അമ്മതന്നെ ചെന്നു വിളിച്ചു. എണീറ്റില്ല. ഞാനതുണ്ടില്ലെ, അമ്മയുമുണ്ടില്ല. ഞാൻ കിക്കോൺചെന്നപ്പോൾ സുന്ദരേട്ടൻ അപ്പുറത്തേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുകിടന്നു. ഓഫീസിലെന്തെങ്കിലും കുഴപ്പമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവുമെന്നാണു് വിചാരിച്ചതു്. ദുർല്ലഭം ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പതിവുണ്ടു്. കൊണ്ടുചെന്നിരുന്ന പാലും കുടിച്ചില്ല. ഓഫീസിലെ കുഴപ്പമുണ്ടായ തകരാറുകൾ ഒരു രാത്രിയിലെ ഉറക്കം കൊണ്ടു മാറാറുള്ളതാണു്.

പിറേന്നു രാവിലെയും എന്നോടു് ഒരക്ഷരം മിണ്ടിയില്ല. നോട്ടത്തിലും രാവിലത്തിലും പ്രകടമായ വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കു പേടിയായി. ഒന്നും ചോദിക്കാൻ എനിക്കു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല.

സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

ഓഫീസിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു കോണിയിറങ്ങുമ്പോൾ ഞാൻ വിളിച്ചു: "സുന്ദരേട്ടാ?"

കോണിപ്പടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞതു്: "ഞാൻ അന്നു പറഞ്ഞു, ആ ഡോക്ടർ ചീത്തയാണെന്നു്." പിറുപിറുക്കുകയായിരുന്നു. "ഇപ്പോൾ നിനക്കു വേണ്ടതായില്ലേ? അസ്സത്തു!"

അങ്ങിനെയൊരു വാക്കു് ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിനിമയത്തിൽ സുന്ദരേട്ടൻ ഇതിനുമുമ്പൊരിക്കലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്തതാണു്.

പറയട്ടെ, കോണിയിറങ്ങി മറയുംവരെയും, പിറുപിറുത്തതു് എന്റെ ശ്രദ്ധയെന്നിക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു.

ഓർമ്മവന്നപ്പോൾ ഞാൻ കോണിയുടെ കൈവരിയിൽ കടിക്കുകയാണു്. അമ്മയും പണിക്കാരിത്തള്ളയും അതറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അമ്മയുടെ കൈപിടിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി.

ഈശ്വരാ ബാലഗോപാലിനു് ഫോൺ ചെയ്ത ഡോക്ടർ വന്നപ്പോൾ എനിക്കൊരു അസുഖവുമില്ലെന്നു ദയവുചെയ്തു തിരിച്ചുപോകണമെന്നും ഡോക്ടറോടു് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഒരുനിമിഷം ശങ്കിച്ചുനിന്നു് ഡോക്ടർ പോയി.

പിന്നെ, ചേച്ചി, ഞാൻ ഇതാ ഇന്നു് കട്ടിലിൽനിന്നെണീറ്റതു്. ചേച്ചിയെ ആശ്വസിക്കേണ്ടതിനു വിചാരിച്ചു; വേറൊരാളെ അറിയിക്കാൻ? അമ്മയഞ്ഞിട്ടില്ല; അറിഞ്ഞാൽ ബാക്കിയൊക്കെ ഊഹിക്കാവുന്നതെയുള്ളൂ.

സുന്ദരേട്ടൻ രാവിലെ പോവുംവഴിക്കു നേരെവരും. വീട്ടിലേനിന്നു് ഒന്നും കഴിക്കുകയില്ല. ഞങ്ങളോടൊരുമിച്ചും രക്ഷമിണ്ടുകയില്ല. അമ്മ ആകപ്പാടെ അമ്പരന്നിരിക്കുന്നു. എന്താണു് ഞാൻ അമ്മയോടു പറയുക? സുന്ദരേട്ടനോടു് ഞാൻ എന്താണു പറയേണ്ടതു്.

ഒന്നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ എനിക്കു് ജീവിതം മതിയായിരിക്കുന്നു. ആ കോണിയുടെ മുകളിൽനിന്നു വീണപ്പോൾ, ചേച്ചി, എനിക്കുണ്ടു് ഞാൻ മരിച്ചില്ല!

ഡോക്ടറെ മാറണമെന്നു് സുന്ദരേട്ടൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ കുറ്റക്കാരിയായിരുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ വലിയ ശുദ്ധാത്മാവൊന്നുമല്ലെന്നാ

ണ്ട് ബാലഗോപാലിന്റെ പേരിൽ നാട്ടിലുള്ള അപവാദത്തിന്റെ ഇപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാവുന്നത്.

അങ്ങിനെ ഒരു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ സുന്ദരേട്ടൻ തുറന്നുകണ്ട് നേരത്തെ പറഞ്ഞില്ലേ? സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയില്ലെന്നാവാം. സുന്ദരേട്ടന്റെ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ കാരണത്തിൽ ഇതു പിന്നീടൊരിക്കലും സുന്ദരേട്ടൻ എന്നോടൊന്നും തുറന്നു ചോദിച്ചതുമില്ല, കേട്ടതുമില്ല.

ഞാൻ തന്നിട്ട് ഡോക്ടറുടെ വീട്ടിൽ പോകാറുള്ളത് രണ്ടു തവണയാണ്. സുന്ദരേട്ടനെ വയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ രാത്രിയിലുള്ള വരവുകളിൽ സുന്ദരേട്ടന്റെ കൂടെയായിരുന്നു ഞാൻ പോകാറുള്ളത്.

ഡോക്ടർ മാലതിച്ചേച്ചിയെ കൂട്ടി വീട്ടിൽ വരാറുണ്ട്. അപ്പോൾ സുന്ദരേട്ടൻ വീട്ടിലില്ലാതിരുന്നിട്ടുമുണ്ട്.

ഞാൻ ഡോക്ടറെക്കാണാൻ പോയ ദിവസം മുതല്ലാ സുന്ദരേട്ടൻ പാളിപ്പോകുന്ന ഇത്തരം വാക്കുകൾ പറയാൻ തുടങ്ങിയത്:

ഒരു ദിവസം അനിലിനെക്കണ്ട് ഞങ്ങൾ മടങ്ങുമ്പോൾ സുന്ദരേട്ടൻ പറഞ്ഞു: "അനിലിനെപ്പോലൊരു കുട്ടി അനിക്കുണ്ടാവും."

അനിലിനെപ്പോലൊരു കുട്ടി?

ചേച്ചിക്കിതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ?

അതോ എനിക്കു വെറുതെ തോന്നുകയാണോ?

ഡോക്ടറുടെ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ: "ബാലഗോപാൽ സ്വർത്ഥനാണ്. തൊട്ടാൽ പഴുക്കില്ല."

ഡോക്ടറെപ്പറ്റി നല്ലതു പറയുകയാണെന്നാണ് വിചാരിച്ചത്. അല്ലാതെ മറ്റെന്താ അർത്ഥം ചേച്ചി?

തിരിച്ചാത്: "എന്നെ അച്ഛനാക്കാൻ അനിക്കു് ഇതു തിരുകയായോ?"

എന്തു് ചേച്ചി, എന്തു്.

ഇതുപോലെ അവിശ്വസനീയമായ ഇങ്ങിനെയും: "എന്താ സുനി ഈയിടെയായി കാണാത്തത്? ബാലഗോപാലിന്റെ ചികിത്സയ്ക്കു് ഫലമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?"

ബാലഗോപാലല്ലല്ലോ എന്നെ ചികിത്സിച്ചിരുന്നതു്?

(ശേഷം 49-ൽ)

രണ്ടു്

ശില്പത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന അവരുടെ പിൻമുറക്കാർ ഈ രീതിയുമായി അധികം മുന്നോട്ടു പോകുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽപ്രതിഭാശാലികൾ രചനയിൽ ധീരമായ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു മുതിർന്നതോടെ ചെറുകഥയുടെ മുഖച്ഛായ മാറി. ഭാഷാചെറുകഥ അതിന്റെ "ഒരു റൊമാന്റിസിസ്റ്റ്" എന്റെ സമ്പ്രധാനമായ രൂപ ഭദ്രതയിലെത്തി.

സംഭവപ്രധാനങ്ങളായ പഴയ കഥകളെ ഭാവപ്രധാനങ്ങളായ പുതിയ കഥകൾ ആദേശം ചെയ്തു എന്നു വേണമെങ്കിൽ ഒറ്റ വാചകത്തിൽ ഈ മാറ്റത്തെ സംക്ഷേപിച്ചു പറയാം. കഥയിൽ കഥ വേണമെന്നില്ലെന്നായി. അഥവാ അതിൽ എന്തും ആകാമെന്നായി. കാലത്തിന്റെ ചുറകടി അകന്നകന്നു പോകുന്തോറും ഉപര്യുപരി സങ്കീർണ്ണമായിത്തീരുന്ന ഒരു കാൻവാസ് എന്ന നിലയിൽ നോവൽ സാർവ്വത്രികമായ പ്രചാരവും സമ്മതിയും പ്രിയവും നേടിയതോടെ ചെറുകഥയുടെ വ്യക്തിത്വം പരുങ്ങലിലായി. തനതായ ഒരു ധർമ്മം കണ്ടെത്തുക ഒരു സാഹിത്യശാഖ എന്ന നിലയിൽ, കഥയുടെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ തന്നെ പ്രശ്നമായി സാഹിത്യത്തിന്റെ (ഒരുനിലയ്ക്ക് കലയുടെ മുഴുവനും) അടിസ്ഥാനപരമായ രൂപ കവിതയാണെന്നുൽഘോഷിച്ച തലമുറയ്ക്ക് ഈ പ്രശ്നത്തിനുത്തരം കാണുക പ്രയാസമായിത്തന്നില്ല. നാളുവരെ ഹൃദയസ്പർശിയായി ആവിഷ്കൃതമായിരുന്ന മനുഷ്യമനസ്സിലെ അതിസൂക്ഷ്മരാവണ്ടുകളെയും സങ്കീർണ്ണാനുഭൂതികളെയും പ്രകാശിപ്പിയ്ക്കുവാൻ പോന്ന ശക്തിയുള്ള ഒരു മാധ്യമമാക്കി അവർ കഥയെ വഴക്കിയെടുത്തു. ഈ കൈവളർത്തിയെടുത്ത പുതിയ പ്രവണതയെ കവിതയോടടുപ്പിച്ചു എന്നതാണ് കാഥികന്മാരുടെ ഈ തലമുറയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സേവനം.

രാജലക്ഷ്മിയുടെ "ദേവാലയത്തിൽ" എന്നകഥ ഉദാത്തമായ ഒരു ഭാവത്തിന്റെ ഏകതാനമായ ആവിഷ്കാരമാണ്. കഥയിൽ കഥാതന്തുവിട്ടുപോകുന്നവരെ കഥാകാരി നിരാശരാവുന്ന ഒരു ഭാവഗാനത്തിന്റെ ഹൃദയവികാരശേഷിയാണ് ഈ കഥയുടെ മേന്മ. ജയദേവന്റെ ഒരു കഥയിൽ (പോരാത്തയില്ല) ഉദ്വേഗത്തോടെ, ഉൾനാടൻ ചന്തകിരാവിന്റെ സ്വാഭാവികമായ രീതിയോടും ലജ്ജയോടുകൂടെ, ആദ്യരാത്രിയിൽ രണിയറയിലെത്തുന്ന ഒരു നവവധുവിന്റെ മിതത്വമുള്ള ഭാവഭേദങ്ങളോടെ വിടുന്നു പോകുന്നു. ഇപ്പോൾ

ചെറുകഥ: അനുധ്യാനികതയുടെ പുനരാരംഭം

കെ: ആർ: പ്രസാദ്

ന്നായിത്തീരുന്ന ഒരു കൊണ്ടേയിരിയ്ക്കുന്ന ഉച്ചസ്ഥലമായ പ്രാപഞ്ചികജീവിതത്തിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുന്ന പ്രഹ്ലാദമായ ഒരു നിശ്ചയം. ചുറ്റുപാടുകളോട് എളുപ്പത്തിൽ പ്രതികരിയ്ക്കുന്ന ആർദ്രമായ ആത്മാക്കളിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു പറ്റുകയും മാഞ്ഞുപോകാനിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൃശ്യം—ഉദാത്തമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല—തട്ടിയുണർത്തുന്ന ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു ഭാവം—പുതിയ കാഥികനെ തന്റെ പണിപ്പുരയിൽ എണ്ണമറ്റ ഉപയോഗപ്രദമായ കഥകളായി.

വിപ്ലവാത്മകമായിരുന്നില്ല ഈ മാറ്റം. അതികൃത്യമായിരുന്നു. കഥാകഥനത്തിന്റെ കൃത്രിമ ഫലപ്രദവും വിടുതൽ തരുന്നതുമായ ഒരു ഭാവത്തിൽ നിന്നും കഥയെ മോചിപ്പിച്ചു എന്നതാണ് കാഥികന്മാരുടെ ഈ തലമുറയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സേവനം.

രാജലക്ഷ്മിയുടെ "ദേവാലയത്തിൽ" എന്നകഥ ഉദാത്തമായ ഒരു ഭാവത്തിന്റെ ഏകതാനമായ ആവിഷ്കാരമാണ്. കഥയിൽ കഥാതന്തുവിട്ടുപോകുന്നവരെ കഥാകാരി നിരാശരാവുന്ന ഒരു ഭാവഗാനത്തിന്റെ ഹൃദയവികാരശേഷിയാണ് ഈ കഥയുടെ മേന്മ. ജയദേവന്റെ ഒരു കഥയിൽ (പോരാത്തയില്ല) ഉദ്വേഗത്തോടെ, ഉൾനാടൻ ചന്തകിരാവിന്റെ സ്വാഭാവികമായ രീതിയോടും ലജ്ജയോടുകൂടെ, ആദ്യരാത്രിയിൽ രണിയറയിലെത്തുന്ന ഒരു നവവധുവിന്റെ മിതത്വമുള്ള ഭാവഭേദങ്ങളോടെ വിടുന്നു പോകുന്നു. ഇപ്പോൾ

പുഴയെ നാനാവിധ രീതിയിലുള്ള തന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയെന്നതിലുപരി മനുഷ്യനോടു പൂർവ്വാധികമായ ഉത്സാഹാദരങ്ങളുണ്ടാക്കി. പുതിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുമേറ്റു. പിന്നീടായ ബൊധോദയം ആകിലും ചുമതിയുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റുകൾ പൂഞ്ചിക്കുവാൻ യാണു കഥാകൃത്തു് ഈ പരിണാമം വിവരിക്കുന്നതു്. ഭാവിലെ ബ്ലാസ് മരിച്ചപ്രഭാതം ധരിച്ചിരുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണകൾ എങ്ങനെയോ സംഭവിച്ചു. ഇവ കാരണം അവളുടെ മേൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു് കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നതിലധികം കഥാകൃത്തു് തന്റെ കഥാപാത്രത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്നു. കഥാകൃത്തു ഇവിടെ എടുക്കാവിവരണം ഓർത്തിരിക്കുന്നതു് ഒന്നിനിലുമാകുള്ള തെ ബന്ധം കണ്ടുപിടിക്കുകയേവേണ്ടു. ഫോഫ്ലോക്കേഷൻ പിന്നെ എടുത്തുപറയുന്നു. ഇതുസംബന്ധിക്കുന്നു അവകിലെ ഔദ്യം." എന്ന കഥയിൽ അലസ്സിവിനും പുഷ്പവിലാസ കാരിയും ഉദ്യോഗം അവരിലും എന്നാൽ ഉദ്യോഗാർഹയായ ഈ യുവാവു്, അവളുടെ വക്കിൽ "സഹതാപിക്കുക" മാത്രമേ അനാവശ്യമായ "എന്നപേരിൽ ഒരുമ നടിക്കുകയുള്ളൂ. കഥയുടെ പുഷ്പിച്ചുതുടങ്ങുന്ന തെയാൾക്കുന്നു നിരാശയുടെയും മടുപ്പിന്റെയും ഒരു മുഹൂർത്തത്തിൽ അവരിലാരാളെ സഹതപിച്ചു നോക്കുന്നതിനുള്ളിൽ അവർ തനയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ഒരുന്നു: "പാവം എന്നെപ്പോലെ, അവൾ. ഇതു കഥയിലെ നായികയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ഘട്ടമാണു്.

ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരവധിയുണ്ടു്. പ്രേമത്തിലെ ദേവവിധിയുടെ നടക്കയുടെ പ്രതിഫലനത്തിലെ ദേവിനെ. ചുവന്ന ഇലയുടെ ഇതുപോലെ ഈ കഥയിലെ കാഥികനും കഥാപാത്രങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള കലാസ്വാഷ്ടികളുടെ മേഘപടം കാണാൻ പ്രയാസമില്ല.

ടെക്നിക്കിന്റെ പ്രയോക്തയോ?

ശിലപരിമിതമായ കഥാതന്തുവും ഈ കഥാകാരന്റെ സവിശേഷതയുടെ അടിസ്ഥാനമായി എടുത്തുകാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനു പുറമേ ബാഹ്യമായ ഈ എഴുത്തുകാരിക്കില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. കാരണം ഈ വക്കുകൾ എല്ലായ്പോഴും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ള നിരീക്ഷണമാണു് ഇത്തരമൊരു അഭിപ്രായത്തിനു പിന്നിൽ. "you say that I pay too much attention to form! Alas! it is like body and soul to me.....If you know exactly what you want to say, you will say it well" — GUSTAVE FLAUBERT- ഉദ്ധരണം - MIRIAM ALLOTT പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "NOVELISTS ON THE NOVEL" എന്ന പുസ്തകത്തിലെ 313-314 താളുകളിൽ നിന്നു)

അപ്പോൾ നേരത്തെ ഭാവനയിലെ കിട്ടിയപോലെ അവ പുരസ്സരപ്പെടുത്തുമോ" — കട്ടാളൻപാടങ്ങളിലും മാടക്കുളവും നിത്യകളിലുമാതു് സർഗ്ഗശക്തിയെ കുറയടിച്ചു നിന്തിയിരുന്നു വരെ" അയക്കുറിച്ചുമാത്രമേ പറയാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. സ്വഭാവികമായും അവരുടെ ഭാവതരണരീതിയും ഏകതാനമായിപ്പോയി. എന്നാൽ സാഹസികതയാരേ, കുഷ്യം കൈവരുത്തുന്ന ജീവിതകേലകളിലേയ്ക്കു കണ്ണെറിയുകയും, കാണാത്ത ദൂരങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനുപകരം പുതിയ കഥാകാരന്മാർ കൂടുതലും തന്നിലുള്ള ഉപബോധത്തിലേയ്ക്കു തന്നെത്തന്നെ വാർത്തെടുക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു് സൂക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണത്തിനുള്ള കഴിവുകുറയുന്നു. ഭാവനയുടെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കനുപോലെ പറയുന്ന രീതിക്കും പ്രാധാന്യം വന്നു. കാരണം കാഥികന്റേയും കാര്യം കഥയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇല്ലാതാകുന്നു. സമൂഹത്തിനു പുതുതായി എന്തെങ്കിലും കാഴ്ചവയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നതാണു് ഒരു കലാസൃഷ്ടിയുടെ വിജയം. ആ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കപ്പുറം കടക്കുവാൻ ഈ കഥകൾക്കു കഴിഞ്ഞു. എം. ടി. യുടെ 'നീലക്കണ്ണുകൾ' "വിണ്ണുകൾ" "ഇരുട്ടിന്റെ ആത്മാവു്" എന്നീ കഥകളും പത്മനാഭന്റെ 'ഡൽഹി' "സ്റ്റേറ്റിഷൻ ഫെർണാണ്ടിസ്" "മമ ഫിലി നീ എന്നതാണു്" എന്നീ കഥകളും ഇപ്പറഞ്ഞതിനു് ഒരുദാഹരണം നൽകുന്നു.

വ്യക്തിനിഷ്ഠത

പുറത്തേയ്ക്കു കണ്ണുംനട്ടിരിക്കുന്ന പെരുമാറ്റ പ്രസക്തനായ പഴയ എഴുത്തുകാരന്റെ സമാനമല്ലേ തന്നിലേയ്ക്കു തന്നെ കണ്ണുംനട്ടിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരനെയാണു് ഈ തലമുറയിൽ നാം കാണുന്നതു്. ആദ്യത്തെ കൂട്ടരെ ബഹിർമുഖനും രണ്ടാമത്തെവിഭാഗത്തെ അന്തർമുഖനുമാക്കിയതു് അവരവർ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന മാറുപാടുകളുടെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നിരിക്കണം. എന്തെല്ലാം നൂനതകളുണ്ടായിരുന്നുകിലും പ്ലോ-ഇൻഡിപ്പെൻഡന്റ് പിരിയഡിലെ നമ്മുടെ പൊതുജീവിതം പ്രായേണ സമതുലമായിരുന്നു എന്നാരും സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം തരുകയും തോടെ സംഘടികൾ മാറി. ജീവിതം പിന്നെ പിന്നെ സങ്കീർണ്ണമായി. വ്യക്തികൾക്കു പുറം സ്വയം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടുന്ന വേലി കെട്ടുകൾ പൊങ്ങി. ആരോഗ്യകരമായ അളവിൽ സ്വാർത്ഥത അനുവദനീയവും അഭിലഷണീയവുമായി. "മറ്റൊരുത്തനും അവനവനുവേണ്ടി" ("each one for himself") എന്ന ഗ്രാവാക്യം പരക്കെ അംഗീകൃതമായി. പുരുഷത്തിനു പോയ്പോണ്ടു. ചിത്രവരുടെകൾക്കുള്ളിൽ നമ്മുടെ വിലപ്പെട്ട വാസനയുന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ തേയ്മാനമുണ്ടാക്കി. ഗാർഹികജീവിതത്തിന്റെ പരിമിതസന്ദർഭങ്ങളിൽ മതിവരാതെ പുറത്തു വിഹരിക്കുന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ തേയിലയുന്ന മനുഷ്യരുപോലും ("ബന്ധനം"—എം. ടി.) ആവിഷ്കരണനിലെ ആത്മാർത്ഥതയും വായനക്കാരുടെ അനുഭവം നേടാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതു കാലികമായ മുദ്ര കാണുന്നു. കഥനരീതിയുടെ മേന്മയുമാണു്.

ദുരവബോധസന്ന

ദുരം ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ കഥകളിലും ഒന്നോ രണ്ടോ പാരമ്പര്യം കാണപ്പെടുന്ന. ദേവലതയ ദുഃഖമല്ല ഇവിടെ വിഷാദിക്കപ്പെടുന്ന ദുഃഖം. അഗ്രഗണ്യനായ ആർതറും അനുകമ്പയുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യനു അവരുടെ എല്ലാ ശക്തിദൗർബ്ബല്യങ്ങളോടുകൂടിയും അവതിപ്പിച്ചു അവരുടെ കഥകൾ അനശ്വരസ്മാരകങ്ങൾ കല്പിച്ചു് കഥാപാത്രങ്ങളെ വികൃതമായ അളവിൽ ആദർശവൽക്കരിച്ചു (ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം: ദേവന്റെ കഥകൾ) വായനക്കാരിൽ ചലനമുണ്ടാക്കി. ഗാർഹികജീവിതത്തിന്റെ പരിമിതസന്ദർഭങ്ങളിൽ മതിവരാതെ പുറത്തു വിഹരിക്കുന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ തേയിലയുന്ന മനുഷ്യരുപോലും ("ബന്ധനം"—എം. ടി.) ആവിഷ്കരണനിലെ ആത്മാർത്ഥതയും വായനക്കാരുടെ അനുഭവം നേടാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതു കാലികമായ മുദ്ര കാണുന്നു. കഥനരീതിയുടെ മേന്മയുമാണു്.

യിലുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തോടും വ്യക്തിയുടെ തനതായ സാദ്ധ്യതകളുടെ പരിധ യെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ബോധവും— ഈ കഥാകാ-ന്മാക്കണ്ട് അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിത്വം — അനാദരിക്കപ്പെടുകയും അവമൂല്യനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിത്വം — ഇവയുടെ പ്രധാന പ്രമേയംപോലും വ്യക്തി അയാൾ എത്രമാത്രം കൃത്തനും സുസമ്മതനും ശ്രേയ സ്കൊള്ളട്ടെ, മനുഷ്യമാശിയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള ചരിത്രത്തിൻ അയാൾക്കുള്ള സ്ഥാനം തുലോം നിസ്സാരമാണ്. മഹാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നയിച്ചവരും മഹാസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചവരുമായ യുഗപ്രഭാവന്മാർ പോലും ഇന്ന് ചരിത്രത്തിൻറെ താളുകൾ മാത്രം സൂക്ഷിക്കുന്ന ഓർമ്മകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രശിൽപ്പികളായ ദേശീയനേതാക്കന്മാരുടെ ചുവരിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ചില്ലിട്ട ചിത്രങ്ങളെ തുറന്നുനോക്കുമ്പോൾ ഒരു നിമിഷം പോലും അവരുടെ കണ്ണുകളോട് ഒത്തു നിൽക്കാനുള്ള ശേഷിപോലും നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അധികാരത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ അതിപ്രതാപശാലികളായിരുന്നപ്പോഴുന്ന മന്ത്രിമാരും വൻകിട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായതിനുശേഷം പുറത്തിറങ്ങിനടക്കുമ്പോൾ വഴിയരികിലെ തുറക്കാൻകടക്കാരുടെ ഉപചാരംപോലും ലഭിക്കാതെ പതുങ്ങുന്നതു നമ്മുടെ 'ഹ്യൂമൻ സ്റ്റോറി'യിൽ വിധ്വാതനായിരുന്ന ലോകത്തിലെ വൻരാജ്യങ്ങളിലൊന്നിലെ വധിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രസിഡന്റിന്റെ കഥ, ആ മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷം, അയാളെ ലോകം മറക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ, ഒരു കപ്പൽവ്യാപാരിയുടെ വെപ്രാളിയായിമാറിയ കഥയും നാം കേട്ടു. ഇവയൊക്കെയും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു, അവമൂല്യനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു, പ്രസ്ഥാനങ്ങളോ സിദ്ധാന്തങ്ങളോ അല്ല പിന്നെയോ? വ്യക്തികൾ തന്നിലുള്ളപ്പോൾ ശക്തനും ഉറപ്പുള്ളപ്പോൾ ശക്തഹീനനുമായി കാണപ്പെടുന്ന വ്യക്തി. ഈ വ്യക്തിയെന്നു

(ശേഷം A1-ൽ)

പുരോഗതിയുടെ പാതയിൽ

വീടിനു സ്വന്തമായി നമ്പർ ഇടാനും ഫോൺ എടുക്കാനും വീട്ടുകാർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള വീട്ടുപേരിടാനും വീട് വേണമെന്നൊന്നുമില്ല. വരുമാനമുള്ള ഏതു വീട്ടുകാർക്കും ഇതൊക്കെ ചെയ്യാം. പക്ഷേ, ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു പങ്ക് ഇൻഷുറൻസ് പ്രീമിയത്തിനായി മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതിൽ ഒരു സാധാരണക്കാരനും വിമുഖത കാണിക്കാറില്ല. എന്നാൽ, ഉടമസ്ഥന് ഇൻഷുറൻസ് കോട്ടപ്പോൾ നേടാൻ "ഓൺ യുവർ മൈൻഡ്" പദ്ധതി ഈ വർഷം പുനരവതരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇനിയും വീട് പ്രീമിയമടക്കുന്നതിനുള്ള വിലപ്പെട്ട വാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇനിയെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടപ്പെട്ടവർക്കായി ഉടനെ ഒരു ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് പോളിസിയെടുത്ത് സുരക്ഷിതരാകൂ.

ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് അനിവാര്യമാണ്

LIC 10.73

കഥ

കൈപൊന്ന്

ഡോക്ടർ സുലേഖ പതുക്കെ തട്ടിവിളിച്ചപ്പോൾ നല്ല ഉറക്കമായിരുന്നു. കുറേനേരം വിവാഹം കഴിച്ചുതിരശ്ശീലയുള്ള ആദ്യദിവസങ്ങളിലൊന്നിൽ ജീവിക്കുകയുമായിരുന്നു. സുഖപ്പെടാവുന്നതിലപ്പുറത്തായിരുന്നു അവസാനിച്ചുപോയത്. ഒരു സുഖപ്പെടാനാവാത്ത രോഗമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ആഗ്രഹിച്ചുപോയി.

അവർ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു: "സുഖമുണ്ടോ?"

ആ ചോദ്യം കേൾക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവളുടെ മുഖത്തിൽ പുഞ്ചിരിയുണ്ടാകും.

പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. "അൽപ്പം ദേഷ്യമുണ്ട്."

അടുത്ത ദിവസത്തിലോ അഴ്ചയിലോ തോൻ വരുമ്പോഴെങ്കിലും ഡോക്ടർക്കു എനിക്കും വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും പുഞ്ചിരിയിൽ വേദന കലർന്നിരുന്നു.

പതിവു ചോദ്യത്തിനുശേഷം അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു രോഗനില പരിശോധിക്കും. എന്നിട്ടു തലയുഴകളിൽ മുതൽ ഇക്കിളിയിട്ടു ചർട്ടിൽ എന്തെല്ലാമോ എഴുതിയിടുകയും ചെയ്യും. ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നും മനസ്സിലായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടി ഡോക്ടർ പോയാൽ അതെല്ലാം വായിച്ചുനോക്കുമായിരുന്നു.

തിരക്കുപിടിച്ചു ജോലിചെയ്യുന്നതിനിടയിൽപോലും കുറച്ചു സമയം ഡോക്ടർ ബെഡ്ഡിനടുത്തുവന്നുനിൽക്കും. അപ്പോൾ ഒഴുക്കാം വല്ലതും പറഞ്ഞു സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും.

അടുത്ത ബെഡ്ഡിലുള്ള രോഗികൾ മുറുകാൻ നിമിഷങ്ങൾ ബാക്കിയുള്ളപ്പോഴും രക്ഷപ്പെടുമെന്നു കണ്ടുബന്ധുക്കൾ ടിപ്പുവിടുമ്പോഴും സുഖമായി ജീവിക്കുമെന്നും സ്വപ്നംകാണുന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ അവിശ്വാസനിമിഷങ്ങൾ ആലയുടെ വിളക്കു ജ്വലിക്കുന്നു.

ശ്വാന്തമായി മലർന്നുകിടക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിൽനിന്നു അകന്നുപോകുന്നതിനെ തടുത്തുനിർത്തുവാൻ പല കാരുണ്യങ്ങളും ആലോചിച്ചുപോകും. ഒരു തടവുപുള്ളിയുടെ ചാടിരക്ഷപ്പെടുവാൻ വെമ്പുന്ന വിഭ്രാന്തിയോടെ, ഏകാഗ്രതയോടെ ചിന്തിക്കും. ആസൂത്രണം ചെയ്യും.

ഡോക്ടർ സുലേഖയെ കാണുമ്പോഴല്ലാം ഉറക്കം വരാത്ത ആവലാതി പറയുകയായിരുന്നു പതിവു്. ഉറക്കഗുളികൾ സമ്പാദിച്ചു് മനസ്സിനു സുഖിച്ചു വെക്കുകയായിരുന്നു ഉദ്ദേശം. പക്ഷേ ഇന്നത്തേതുപോലെ ദയനീയമായ പരാജയമായിപ്പോയി. അവർ തട്ടിവിളിച്ചുണർത്തുമ്പോഴും ഞാനിയാത്ത അഗാധമായ ഉറക്കത്തിന്റെ തടവിലിൽ കിടന്നാടുകയായിരുന്നു. കൂടാതെ ആ സമയമൊക്കെ മരുന്നോടെല്ലാം കഴിയുകയുമായിരുന്നു.

അവളെ സപ്തപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അസ്വസ്ഥത തോന്നി. നിമിഷനേരത്തെ മുദ്രമായ ആലോചനപോലും അവസാനിപ്പിച്ചുകളയുന്നതിനുവേണ്ടി അവളുടെ പഴയ പ്രേമഭാജനത്തെക്കുറിച്ചു് ആലോചിച്ചു.

സുഖക്കേടിന്റെ ആരംഭം കണ്ടുള്ളഞ്ഞിയ ദിവസങ്ങൾ. സുക്ഷ്മദർശിനിയുള്ള ശ്രീ ഉലഞ്ഞകിടക്കുന്നു. ശരീരം ക്ഷീണിച്ചു. ചുണ്ടുകൾ വരണ്ടുണങ്ങി. ഭക്ഷണത്തിനോടു വെറുപ്പു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ എന്തിനു ജീവിക്കണം! അപ്രധാനമായ ഈ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു വല്ല മരുന്നും കൊടുത്താൽ അതെന്തൊരനുഗ്രഹമായിരിക്കും. പക്ഷേ, അയാൾക്കു ജീവനോടുള്ള കാതി അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല.

കുറേനേരം പിരിഞ്ഞിരിയായിക്കിടക്കുന്ന രോഗികളെ നോക്കി ഉള്ളുകഴിഞ്ഞാകെ രോഗം ചേർന്നുകിടന്നു വെള്ളരിപ്പുയിൻറെടിച്ച ജനാലയുടെ അഴികൾക്കിടയിൽക്കൂടി ആകാശത്തിന്റെ നീലിമ നോക്കും. അപ്പോൾ ചുമരിൽ പറ്റുങ്ങിനിൽക്കുന്ന പല്ലി പെട്ടെന്നു ചിലുക്കുന്നതുപോലെ ജീവിതത്തിലെ ഏതെങ്കിലും നിസ്സാരമായ ഒരു സംഭവം ഓർമ്മവരും.

പിന്നീടു് സമയം നീങ്ങുന്നതറിയില്ല. ചിലപ്പോൾ അറിയാതെ കണ്ണു തുടച്ചുപോയാൽ വിരലുകൾ നനയും. ഓർമ്മകൾക്കു് സഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വൈദനതോന്നിയാൽ കറുപ്പോ ശുഭ്രമോ നിറഞ്ഞുകിടക്കും. അപ്പോൾ കാണുന്നതെല്ലാം മരണത്തിന്റെ മുഖങ്ങളാണു്. നിന്ദ്യമായും നിസ്സാരമായും മനുഷ്യജീവികൾ. അവർ ആശയുടെ കൈകൾക്കൊണ്ടു് ആകാശത്തെ ഇടിതൽ കുത്തൽ മുറുക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. ബസ്സുകളും സുഹൃത്തുക്കളും ചേർന്നവരുടെ കിടക്കകൾക്കു പുറത്തു് സ്നേഹത്തിന്റെ മിഥ്യാലയം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. കരകളെ നിർവ്വികാരങ്ങളായ പല മുഖങ്ങളും രാവുന്തോറും പരിണമിക്കുവാൻ വന്നുചേരുന്നവരാണധികവും. അവർ പതിവുവാചകങ്ങളിൽ സഹതാപം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തേക്കു വലിയുവാൻ സൗകര്യമുള്ള സമയം നോക്കിനില്ലുന്നു.

1974 ഏപ്രിൽ 7-ാം തീയതി മുതൽ

മലയാളനാട് വാരികയിൽ

പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിക്കുന്നു

എം. ഡി. രത്നമ്മയുടെ

ഹൃദയഹാരിയായ ഒരു നോവൽ

'ആത്മഹത്യാമന്ത്രം'

നാടകം, സിനിമ, സാഹിത്യം, രാഷ്ട്രീയം എന്നീ രംഗങ്ങളിൽമാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല താൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന സചേതനരായ ഓരോ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചും തന്നെത്തന്നെ നിമിഷം പോലും വിട്ടുനിൽക്കുന്ന ഓരോ ചലനത്തെക്കുറിച്ചും വാചാലമായി, ആകർഷകമായ ശൈലിയിൽ എഴുതുന്നു.

തോപ്പിൽ ഭാസി

'ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽ'

◆

ജെ. വി. വിളനിലത്തിന്റെ

യാത്രാവിവരണം

"ഒരിന്ത്യൻവിദ്യാർത്ഥി അമേരിക്കയിൽ"

അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും കിടക്കയുടെ അടുത്തുവന്നു ചരണമെന്നു" ആത്മഹത്യയിലേ ആദ്യാവസരങ്ങളിൽ ആലോചിച്ചതാണു. അതുതന്നെ സമയം ഒരുലോചനയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാമല്ലോ. അപ്പോഴാണു ഡോക്ടർ സുലേഖ മാറുമായി വന്നതു. അവർ മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടുനു വാചകങ്ങളിൽ രോഗവിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കും. പിന്നീടു് മണിക്കൂറുകളോളം അസംഖ്യകരമായ ആലോചനകളൊന്നും കടന്നുവരില്ല.

ആത്മഹത്യയുടെ വക്കത്തുനിന്നൊരുദിവസം അവർ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹിതനായി. സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. അപ്പോൾ ഞാൻ രോഗിയായി കിടപ്പിലായ വിവരം പരിചയക്കാർ അറിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെയും ആരെയും അറിയിക്കാതിരുന്നിട്ടും സത്യം അതിന്റെ നിഗൂഢമായ ശബ്ദം നാഴികകൾക്കപ്പുറത്തു് എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി ഡോക്ടർമാരോടും നേഴ്സുമാരോടും വാർഡ് ബോയിസിനോടും ശ്വീപറ്റുമേനോമെല്ലാം പരിചയക്കാർ ഇതുപോലെ എന്റെ നമ്പറും ബഡ് നമ്പറും അന്വേഷിച്ചെത്തിയേക്കുമെന്നും.

പക്ഷേ, അന്നു മുഴുവൻ കാത്തിരുന്നിട്ടും സ്നേഹിതൻ വന്നില്ല.

അടുത്തദിവസം ഡോക്ടർ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ കൂടുതൽ അവശനായിത്തീർന്നിരുന്നു. സംസാരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

സ്നേഹിതൻ എന്തായിരിക്കും ഡോക്ടറോടു പറഞ്ഞതു്? ഒന്നും അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല. ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന പതിവു വാചകങ്ങൾ പറഞ്ഞുതിരിച്ചുപോകാൻ നോക്കുമ്പോൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. അവർ തിരിച്ചുവന്ന കാരണം തിരക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ എന്നോടു മാപ്പിരന്നുപോയി. "എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണു എന്റെ സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞുതന്നതു?" എന്തെങ്കിലുമൊന്നു് സംസാരിക്കുന്നതിനുപോലും തോന്നിപ്പോകാത്ത ദുരവസ്ഥയിലായിരുന്നു അവർക്കു്. എന്തോ ഒരു രഹസ്യം ഞാനറിയാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാര്യത്തിന്റെ ബന്ധുക്കൾ എന്റെ കൂടികാഴ്ചകൾ നിറുത്തിവയ്ക്കുന്നതുപോലെ— സ്നേഹത്തിനേയും മാറ്റി നിർത്തുന്നതിൽ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

പിന്നീടാണു് ഞാനവളുടെ അച്ഛനാണെന്നുള്ള മനസ്സിലായതു്. മകളെ കണ്ടുകൂടിയുള്ള ചില വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ പറയുവാൻ വന്നതാണദ്ദേഹം!

അപ്പോൾ, ഡോക്ടർ സുലേഖ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സ്നേഹിതന്റെ മകളാണു്. അവളുടെ അച്ഛനും ഞാനും ഒരേ ജോലിക്കു് ഒരു ദിവസമാണു ചേർന്നതു്. പലസ്ഥലത്തും ഒന്നിച്ചു പണിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ജോലിക്കു ചേരുന്നതിനുമുമ്പു് അയാൾ വിവാഹിതനായിരുന്നു. മുഖത്തു നോക്കിയാൽ കൊച്ചുപയ്യനാണെന്നു തോന്നുന്ന ഭാര്യയും ഗർഭിണിയാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ശരിക്കും മൂക്കത്തു് വിരൽ വച്ചുപോയി. ഇന്നു പയ്യനു് ഇതെല്ലാം സാധിക്കുവാൻ പ്രായമായോ!

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് രോഗവിവരങ്ങൾ തിരക്കിവിട്ടിരുന്ന സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്നു സ്നേഹിതനും. ക്ഷോഭിച്ചു് അവരുടെ വീട്ടിൽനിന്നു് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ തണുപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ പലപ്പോഴും വല്ലാതെ ശ്രമിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്.

ഒരുദിവസം ഈ പെൺകുട്ടിയുടെ പേർ വിളിക്കാൻ പോയപ്പോഴാണു് ഇടംതുവന്നതു്. ഉടനെ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്താനുള്ള ആലോചനവരെ ആ കുഴക്കുവലുതായി കുട്ടിക്കു സുലേഖ എന്ന പേർ ഞാനാണു് അയാൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നതു. ആ രാത്രിവീട്ടുകാർക്കിഷ്ടമായില്ല. തെറ്റുപേരിൽ ഇത്രയൊക്കെ കലഹമുണ്ടാവുമെന്നു് ഞാൻ സംശയിച്ചുപോലുമില്ലായിരുന്നു. കഴുപ്പും രാജിയാക്കാൻസ്നേഹിതനറിയാതെ പലപ്പോഴും അയാളുടെ രാത്രിവീട്ടിൽ എനിക്കു പോകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. സ്നേഹിതൻ മാപ്പുപറയുന്നതായിട്ടെല്ലാം കളവു പറയുകയുണ്ടായി. സുലേഖയുടെ അമ്മ പലപ്പോഴും അതെല്ലാം "പറഞ്ഞു" എന്നു കളിയാക്കുമായിരുന്നു.

ഡോക്ടറുടെ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉടക്കുമ്പോൾ എല്ലാ ചരിത്രവും അവൾക്കറിയാം. അവളുടെ അച്ഛനും എപ്പോഴും ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനും പറയുവാനും ഉള്ള

(ശേഷം 44-ൽ)

സുനന്ദയുടെ വിവാഹത്തിനു മുമ്പുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കു ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കണം. ഒന്ന്: അതിനായുള്ള പ്രതിഫലം. രണ്ട്: സ്ത്രീസഹജമായ ഗ്രാഹകത്വം. മൂന്ന്: ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലെ എല്ലാ സ്ത്രീകളുടേയും മനഃപൂർവ്വമുള്ള ഇഷ്ടം നേടിയെടുക്കുക. ഇതിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രയോഗത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഒരു സ്ത്രീ തന്നെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതാണു നല്ലതെന്നു തോന്നി. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഉമയുടെ അടുത്തേക്കു പോയത്. ഉമ എന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഒരുപാടു സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു. അവയിൽ ചിലതെങ്കിലും പൂവണിയുന്നതിനു വേണ്ടി ഞാൻ ഉമയുടെ ഉപദേശം തേടിയതിൽ അവൾക്കു വലിയ സന്തോഷമായിരുന്നു. അവൾ ഉത്സാഹത്തോടെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

“ഭർതൃഗൃഹത്തിൽ ഒരു പുതുമണവാട്ടിയുടെ ബാഹ്യാംശങ്ങളെ മാത്രം വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. അവയുടെ ആന്തരികാംശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഒരു വിവരണം ആവശ്യമാണ്. ഭർതൃഗൃഹത്തിൽ ഒരു പുതുമണവാട്ടിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരിക്കണം എന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പ് അവിടെ അവൾ കാണുന്ന വ്യക്തികളെപ്പറ്റി ഒന്നു പറയാം. ഭർത്താവിനെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിയാൽ അവൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നവരിൽ പ്രധാനികൾ അമ്മായിയമ്മയും നാത്തൂനുമാണല്ലോ. ഇവരിൽ അമ്മായിയമ്മയുടെ കാര്യം പറയുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിക്കണം. അവർ ഒരു സ്ത്രീയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർക്കു പുരുഷന്മാരുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള പരുക്കൻ പെരുമാറ്റം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ സ്ത്രീസഹജമായ മൃദുത്വം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ സ്നേഹം പിടിച്ചുപറ്റുന്നതിനു പുതുമണവാട്ടിക്കു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവുകയില്ല. അവരുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. അവരുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾ അറിയുന്നതിനു വേണ്ടി അവരോടു ചോദിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അവരുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു സന്തോഷമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. അതുപോലെ തന്നെ നാത്തൂനുമായി ഇടപഴകുന്നതിലും ഈ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം. നാത്തൂനുമായി ഒരു സുഹൃത്തിനെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നതിനു പുതുമണവാട്ടിക്കു കഴിയണം. അതിനുള്ള ശ്രമം അവളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാവുകയും വേണം. അതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞുതരാ

മുച്ചീത്തിയൊന്ന്

(മുച്ചീത്തിനാട്ടുചിരയിൽനിന്ന് ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർന്നു പൂകപടലങ്ങൾ മാത്രംമുനിച്ചുതരാം. കൊട്ടാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നത് സാധാരണമാവുന്നതു കൊണ്ടോ എന്നോ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരുത്തനിക്കളിൽ ചുവരുകൾ കീറുണ്ടായി. വീണ്ടുവിചാരമായി സ്വപ്നാരങ്ങൾ പുനർരാരംഭിച്ചു. മയക്കാനന്തരചടങ്ങുകൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുനിലയെ ഏർപ്പാടുപൂർണ്ണമായതിൽ അവൾ സന്തുഷ്ടയാണെന്നു തോന്നി. കുതിരപ്പുറമുള്ള രാജരാജവർമ്മയുടെ മുഖവും മരണവും കഴിഞ്ഞുള്ള പരിപാടികളും തികച്ചും രാജകീയമായിരുന്നു. അതിഥികളെക്കൊണ്ടുള്ള കൊട്ടാരം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അവർ സിംഹാസനത്തിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണിമുറുകി. പാതി കടിച്ചു. ബാക്കി വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും സന്ദർശകർ കുറഞ്ഞില്ല. അവർ കൂടിക്കൂടിവന്നു. ഉപചാരങ്ങളുടെ അസഹ്യതയിലും സന്ദർശകർക്കു മുമ്പിൽ സ്വീകരിച്ചു കൊട്ടാരത്തിലെ ഏകപുരുഷനായ ഭരണാധികാരിയുടെ ഭാവത്തിൽ ഇരിക്കേണ്ടിവന്നതിലും അവൾ അതിഥികളെ വീട്ടൊഴിഞ്ഞുമാറി. ഇടങ്ങാട്ട് കുശലം ചോദിച്ചുവരുന്നവരോട് ഒറ്റവാക്കിൽ ഉത്തരം പറഞ്ഞു കഴിയുന്നതും സന്ദർശകർ ഉള്ള സമയത്തുതന്നെ വീട്ടിൽ ഇല്ലാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പുതിയ സുഹൃത്തുക്കളുമായി കൊടുക്കൽവാങ്ങലുകൾ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ചിലർ ഇടയ്ക്കിടെ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ ഒരാഴ്ചയോളം താമസിച്ചു. ചിലർ ഒരു കാവൽനായയുടെ പ്രയോജനംപോലുമില്ലാതെ, യജമാനൻ അധികപ്പറ്റായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന തരത്തിൽ കൊട്ടാരത്തിൽ ശല്യമില്ല. താനെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുകയോ പറയുകയോചെയ്താൽ ആരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ശരിയോ വായ്മൂടാനും കടന്നുവരുവാനും പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

"ചേട്ടാ" അവൾ തന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ" തുടർന്നു വിളിക്കാനും സ്വീകരിച്ചിരുത്താനും പോന്നില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അവൾ ആ കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അമ്മയും കുഞ്ഞമ്മമാരും അവനോട് ഏറെ സംസാരിച്ചില്ല. അവർ മനഃപൂർവ്വം തന്നോടു സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നു അവനു പലപ്പോഴും തോന്നി. തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അവർക്ക് അസൗകര്യമാണെന്നു തോന്നുമായിരുന്ന അവരുടെ പെരുമാറ്റം കണ്ടാൽ. എന്നിട്ടും അവർ ഉപചാരങ്ങൾ പാലിച്ചു.

അമ്മയും കുഞ്ഞമ്മമാരും സാമാന്യമര്യാദ പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, തന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ, ഈ പാചകടീത്തിൽ താൻ അധികപ്പറ്റാണെന്നും അവക്കൊക്കെ മാത്രമായിട്ടുള്ള ബോധം ജീവനിൽ ഉണർന്നു വളരുകയുണ്ടായി.

കാക്കനാടൻ

നു. തനിക്കിടയിൽ വാസ്തവത്തിൽ അധികമൊന്നുമില്ല. അവകാശങ്ങളില്ല. താൻ സമ്പാദിക്കുന്നില്ല. ചെലവാക്കുന്നതുമില്ല. സമ്പാദിക്കുന്നത് അമ്മയും കുഞ്ഞമ്മമാരുമാണ്. അവരുടെ മേലധികാരിയുടെ പ്രയോജനംപോലുമില്ലാതെ, തികഞ്ഞ അധികപ്പറ്റായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന തന്നിക്ക് കൊട്ടാരത്തിൽ ശബ്ദമില്ല. താനെന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുകയോ പറയുകയോചെയ്താൽ ആരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ശരിയോ വായ്മൂടാനും കടന്നുവരുവാനും പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

"ചേട്ടാ" അവൾ തന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ" തുടർന്നു വിളിക്കാനും സ്വീകരിച്ചിരുത്താനും പോന്നില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അവൾ ആ കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അമ്മയും കുഞ്ഞമ്മമാരും അവനോട് ഏറെ സംസാരിച്ചില്ല. അവർ മനഃപൂർവ്വം തന്നോടു സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നു അവനു പലപ്പോഴും തോന്നി. തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അവർക്ക് അസൗകര്യമാണെന്നു തോന്നുമായിരുന്ന അവരുടെ പെരുമാറ്റം കണ്ടാൽ. എന്നിട്ടും അവർ ഉപചാരങ്ങൾ പാലിച്ചു.

അമ്മയും കുഞ്ഞമ്മമാരും സാമാന്യമര്യാദ പാലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, തന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ, ഈ പാചകടീത്തിൽ താൻ അധികപ്പറ്റാണെന്നും അവക്കൊക്കെ മാത്രമായിട്ടുള്ള ബോധം ജീവനിൽ ഉണർന്നു വളരുകയുണ്ടായി.

പ്രതിഫലത്തിൽ പകപോറ്റി ജീവിക്കുന്ന കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കുന്ന വ്യഭിചാരിണിയെന്നോ ഞെട്ടി, അതിനെ എതിർക്കുന്നതിനുപകരം എതിർത്തവസാനിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ല. അതിൽനിന്നുള്ള അനുഭൂതിയുടെ ഉത്തുംഗതയിൽ ഏകാന്തതയിലേയ്ക്കു ഉൾവലിയുന്നതും കണ്ടിട്ടില്ല. ഏതു പുരുഷനും ഒരു പ്രത്യേകതരം മന്ദഹാസവുമായി നഗരങ്ങളിലലയുന്ന വിവിധതരം പെൺകുട്ടികളുടെ മുഖങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. അവൻ കണ്ണടച്ചിരുന്നാൽ എതിരേ വരുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ഏതൊരു മുഖമാണ്" അവളുടെ മുഖങ്ങളോടു സാദൃശ്യമുണ്ടോ?

അപകർഷതാബോധവും, അതിൽനിന്നുള്ള വിദ്വേഷവും, അസഹ്യതയായ തുടർന്നുള്ള രാജകീയപ്രതാപത്തിന്റെ സംഘട്ടനങ്ങൾ കൊട്ടിയുയർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. അമ്മയുടെയും കുഞ്ഞമ്മമാരുടെയും മാംസമജ്ജാദി രാജകീയരീതികളിലാണെന്നു ബോധ്യം കൊണ്ടുവരുമായ ആത്മപീഡനങ്ങളിലൂടെ വീണ്ടുവിചാരം, അതിനെ എതിർക്കുന്നതിനുപകരം എതിർത്തവസാനിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ല. അതിൽനിന്നുള്ള അനുഭൂതിയുടെ ഉത്തുംഗതയിൽ ഏകാന്തതയിലേയ്ക്കു ഉൾവലിയുന്നതും കണ്ടിട്ടില്ല. ഏതു പുരുഷനും ഒരു പ്രത്യേകതരം മന്ദഹാസവുമായി നഗരങ്ങളിലലയുന്ന വിവിധതരം പെൺകുട്ടികളുടെ മുഖങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. അവൻ കണ്ണടച്ചിരുന്നാൽ എതിരേ വരുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ഏതൊരു മുഖമാണ്" അവളുടെ മുഖങ്ങളോടു സാദൃശ്യമുണ്ടോ?

അപകർഷതാബോധവും, അതിൽനിന്നുള്ള വിദ്വേഷവും, അസഹ്യതയായ തുടർന്നുള്ള രാജകീയപ്രതാപത്തിന്റെ സംഘട്ടനങ്ങൾ കൊട്ടിയുയർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. അമ്മയുടെയും കുഞ്ഞമ്മമാരുടെയും മാംസമജ്ജാദി രാജകീയരീതികളിലാണെന്നു ബോധ്യം കൊണ്ടുവരുമായ ആത്മപീഡനങ്ങളിലൂടെ വീണ്ടുവിചാരം, അതിനെ എതിർക്കുന്നതിനുപകരം എതിർത്തവസാനിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ല. അതിൽനിന്നുള്ള അനുഭൂതിയുടെ ഉത്തുംഗതയിൽ ഏകാന്തതയിലേയ്ക്കു ഉൾവലിയുന്നതും കണ്ടിട്ടില്ല. ഏതു പുരുഷനും ഒരു പ്രത്യേകതരം മന്ദഹാസവുമായി നഗരങ്ങളിലലയുന്ന വിവിധതരം പെൺകുട്ടികളുടെ മുഖങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. അവൻ കണ്ണടച്ചിരുന്നാൽ എതിരേ വരുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ഏതൊരു മുഖമാണ്" അവളുടെ മുഖങ്ങളോടു സാദൃശ്യമുണ്ടോ?

കിഴവനാണിവൻ. ഈ പാപസാമ്രാജ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ളതല്ല.

മറ്റൊരാളും ഇയാളെപ്പോലെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അശരീരിയായിട്ടെങ്കിലും തന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ—ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയാത്തത്ര വേഗത്തിലായിരുന്നു മഹേന്ദ്രന്റെ പ്രയോഗം.

ആൾക്കാരിടപെട്ട്, പടിച്ചു മാറ്റിയപ്പോൾ അതിലേറെ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല.

രംഗം ശാന്തമായതോടെ ശാരീരികക്ഷതമൊന്നും ഏറ്റില്ലെങ്കിലും മഹേന്ദ്രൻ ആകെ തളർന്നിരുന്നു. തന്റെ ജീവൻ തന്നിൽനിന്നു അല്പാല്പം വാർന്നുപോവുകയാണെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ, അവൻ സഹപ്രവർത്തകരോടു് മാപ്പപേക്ഷിച്ചു് ഓഫീസിൽനിന്നിറങ്ങി ടാക്സിവിളിച്ചു് നേരെ ഫ്ലാറ്റിലേക്കു മടങ്ങി.

ടാക്സിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ താൻ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ പരിഭ്രമവും ഭയവും നിഷ്കളങ്കതയും തോന്നുന്ന ഇരുണ്ട മുഖം അവന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു് മഹേന്ദ്രനു് അവരിതുവരെ ആ ചെറുപ്പക്കാരനോടു് അനുകമ്പ തോന്നി. അവൻ എന്തു തെറ്റു ചെയ്തു? ഒരുവേള അവൻ വിവരിച്ചതൊക്കെ സത്യം അനുഭവപ്പെടാം. തന്റെ വീട്ടിലെ അനേക സന്ദർശകരിൽ, തന്റെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകളുടെ വിലപ്പെട്ട അഭിപ്രായങ്ങൾ തൊട്ടറിയാൻ, അവൻ അവസരങ്ങൾ കിട്ടിക്കാണും. അവൻ സ്വതന്ത്രനായി നടക്കുന്നതു് കണ്ടിട്ടുള്ള വിരലിലെണ്ണാവുന്ന പുരുഷന്മാരിൽ ഒരാളായിരിക്കും അവൻ. അവൻ ഏതു തരത്തിലുള്ള പുരുഷനാണെന്നു് അവൾ ഏതുകോണിലൂടെയാണു് നോക്കിക്കാണുന്നതു്? താനാണെങ്കിലും അതുതന്നെയല്ലേ ചെയ്യുക? മാപ്പുചോദിക്കണമെന്നുപോലും അവൻ പെട്ടെന്നു തോന്നി.

ടാക്സി ഫ്ലാറ്റിനു മുന്നിൽനിന്നപ്പോൾ വാർത്തിക്കുവാനുള്ള വാതിൽ തുറന്നു കൊണ്ടാണയാൾ വണ്ടി കൊണ്ടുനിർത്തിയതു്. ഒരു യാത്രയാക്കിയിട്ടു മഹേന്ദ്രൻ വരാന്തയിലേക്കു നോക്കി. കുത്തനെയുള്ള മഴവെള്ളം മുഖത്തു വന്നടിച്ചപ്പോൾ അവൻ കണ്ണടച്ചുകളഞ്ഞു. അവൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ മുറിയുടെ വാതിൽ തനിയെ തുറന്നു. “എടാ, ആ മനുഷ്യൻ രാജകുമാരൻ?” ശബ്ദത്തിൽ, “രാജകുമാരനെ” എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവൻ ചോദിച്ചു.

(തുടരും—36-ൽ)

എന്റെ ആദ്യത്തെ കഥ

ഇന്ദ്രൻസ്

മീനമാസത്തിലെ മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള കൊടുംവെയിൽ വരണ്ടുണങ്ങിയ ആലിംഗനംചെയ്തുകിടക്കുന്ന അതൃപ്തിത്തിന്റെ ചുവന്ന നാക്കുകൾ കാലിനടിയിൽ കൂടി കയറി ഞരമ്പിനെ ആകമാനം പൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടു് മനുഷ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽച്ചെന്നു് ഉറക്കുത്തുന്നു. അവിടെനിന്നും ഉയർന്ന മഞ്ഞച്ചാവുകളായി മനസ്സിന്റെ അഗാധമായ കോണുകളിലേയ്ക്കു് ഇഴുമ്പോൾ — നിർവൃതി.

പൊള്ളയായ ശരീരത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന പൊട്ടിച്ചിരി മേൽപ്രസ്താവനയായി മാറിയാൽകൊണ്ടു് കൈമോശംവന്ന വിവേകത്തെപ്പറ്റി അല്പംപോലും വ്യസനിക്കുവാനുള്ള ഇടകൊടുക്കാതെ, അലക്ഷ്യമായിക്കിടക്കുന്ന ചെമ്മൺപാത അവനെയും ഏറ്റുകൊണ്ടു് കിഴക്കുനിന്നു് ഒരു കരിയിലയെപ്പോലെ അവൻ മുന്നോട്ടേയ്ക്കു് ആടിയും കുഴഞ്ഞും നടന്നു.

ഒന്നു്, രണ്ടു്, മൂന്നു്.....എണ്ണം തെറ്റിയുടഞ്ഞുവീഴുമ്പോൾ അവന്റെ പൊള്ളുന്ന കവിളുകളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഉരുണ്ടുവീണു. പഴുത്ത മാലവികന്നു സൂര്യനെനോക്കി പുലഭ്യം പറഞ്ഞു. ഈ ഉരുണ്ടുതിയെ പൊളിച്ചുകൊണ്ടു് പുറത്തുവന്നവനാണു് ഞാൻ. ചുവന്ന സൂര്യബിംബത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഞാനെറിഞ്ഞ സന്ദായിയായി, ചിരകാലമായിട്ടും അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കടൽക്കരയിൽവീഴുമ്പോൾ, എന്റെ സീതയെ തേടിവന്ന ഹനുമാൻ ഞാൻ ദൃശ്യനാവും. എന്റെ സീതയ്ക്കുവേണ്ടി, എന്റെ മാതൃകയായ സീതയ്ക്കുവേണ്ടി, ഞാൻ രാമനെക്കാൾ വാശിയുള്ളവനാകും.

വിജനമായ പാടത്തിന്റെ നടുവിൽ ഉള്ള വഴിയിലൂടെയായിരുന്നു അവന്റെ ഓട്ടം. അവൻ ചെന്നുകയറിയ ഇടവഴിയിലെ ആദ്യത്തെ വീടിന്റെ മുന്നിൽ ചക്രവാളത്തിനുമുഴുവൻ കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ടു്. അവൾക്കു തക്കസ്ഥലം അവർ വെറുതെ ചോദിച്ചു

“അവിടെ നിങ്ങൾ ആരാ?”

അവൻ പിന്നിലുള്ള വഴിയിലേക്കു നോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു.

“എന്റെ പെണ്ണുവരും. അവളെയാണു ഞാനിവിടെയാക്കുന്നതു്. ഇവിടെ ഞാൻ—ഞാൻതന്നെ.”

അവൻ പിന്നിലുള്ള വഴിയിലേക്കു നോക്കിയിട്ടു് തിരിച്ചുപോന്നു. അവൻ ഇടതുകൈയുടെ മുട്ടുകൊണ്ടു് കണ്ണുതുടച്ചു. നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ച ഒരു തീരുമാനത്തിന്റെ പ്രാണപ്രയത്നത്തിനുശേഷമുള്ള ഒരുതരം ശാന്തത അവനിൽ നിറഞ്ഞു. അവൻ ഓടിക്കയറിയ ഇടവഴിയിലെ ആദ്യത്തെ വീടിന്റെ മുന്നിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവിടെ ഒരു കാർ നിർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. അവൻ കണ്ണടച്ചുതുറന്നു. അവൻ കണ്ടതു് ശരിയാണോ എന്നു് അവൻ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പുവരുത്തി. അതെ, അതുതന്നെ. അവൻ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. അവൻ ഓടിക്കയറിയ ഇടവഴിയിലെ ആദ്യത്തെ വീടിന്റെ മുന്നിൽ നിർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നതു് അവന്റെ കാർതന്നെ. അവൻ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. അവൻ കണ്ടതു് ശരിയാണോ എന്നു് അവൻ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പുവരുത്തി. അതെ, അതു

Parasurama's Kerala
Kashyapa's Kashmir

DO YOU KNOW that Kerala and Kashmir, the enchanting States on the far-south and the far-north, have a similar origin? So tell the legends. Parasurama surfaced Kerala from the blue ocean by a throw of his axe. Kashyapa drained off a great lake nestled in the mountains to unveil Kashmir.

So close are our people even living in distant regions in their cultural expression.

The smallest State, Kerala has a wide-spread influence on the world-thought. Many cultural currents joined on her soil. So her art, literature, philosophy are deep, vast and varied.

Explore Kerala—ancient and modern—and discover the land that welcomed St. Thomas, that gave birth to Sankaracharya, where originated Kathakali, unique systems of treatment and awe-inspiring schools of self-defence.

A land of abounding interest gives you a magnificent vision of her panoramic beauty and depth of thought in a big, beautiful volume.

In Quest of Kerala

AN ACCENT PUBLICATION

Thousands of facts about Kerala are told in captivating style. Splendid getup. Well illustrated. A must in every home, institution. Moderate price. *Reserve to ensure your copy.*

Write for details to: Manager, ACCENT, Blue House, Press Road, Trivandrum-1.

എന്നെ ഇവിടം മരുഭൂമിയും അന്തവും. അവൻ രാക്ഷസിയമായി ഉപ്പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അസ്വസ്ഥതയുടെയും, ഭീതിയുടേയും കൊള്ളിയാൻ ആ കുടിനിലച്ച മനോമണ്ഡലത്തിൽ മിന്നിപ്പൊട്ടുങ്ങി. മരിച്ചുകിടന്നിരുന്ന ആവേശമില്ലാത്ത ഭാവനകൾ മണലാരണ്യത്തിലെ ചുട്ടകാറ്റായി ആഞ്ഞടിച്ചു.

തൊണ്ടക്കാർ ഉത്തരമുള്ള മകന്റെ ചുമലുകളിൽ അമ്മയുടെ കൈകൾ പതിച്ച നിമിഷം അവൻ അലറി. "എന്നെ തൊടരുത്, എന്നെ അശുദ്ധനാക്കരുത്." ആ അമ്മ പെട്ടെന്നുതന്നെ സഹായത്തിനായി ചുറ്റുപാടുകളിൽ വെറും പുഴുക്കളോ?

"ഞാൻ അശുദ്ധനാണോ അമ്മേ?" സഹതാപം നിറഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ അവൻ ചോദിച്ചു.

"അല്ല മോനേ, അല്ല." ഗദ്ഗദങ്ങളെ തടഞ്ഞുനിറുത്തിക്കൊണ്ട് അമ്മ പറഞ്ഞു.

മദ്ധ്യവേനലിൽ വരിഞ്ഞു രക്തപുഷ്പത്തിനെപ്പോലെയുള്ള ആ കുഞ്ഞുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കാൻ അവൾക്ക് വേദിതോന്നി. ബീഭത്സതയുടെ കയറിനിഴൽ വല്ലാതെ വീണ സുന്ദരമുഖം!!

ദൃശ്യസുന്ദരമായ പ്രേക്ഷകരിൽ വിലകുറഞ്ഞ സഹതാപത്തിന്റെ നിറംകെട്ട ദേവദേവങ്ങൾ.

പിതാമഹസ്ത്രീകളുടെ പങ്കിലരിതമായ കൊട്ടക്കണ്ണുകൾ.

അവരുടെ ചോര്യ ചക്രവാളത്തിനപ്പുറം സൃഷ്ടിച്ച പ്രപഞ്ചത്തിൽ അവരുടെ ജീവിതവും.

വിവേകം—

ശ്രീഷ്ഠം—

ശ്രേയസ്കരം—

ശ്രീധരം—

കുടുംബം, സ്നേഹസന്ധിയിലും അവരുടെ സങ്കുചിതമായ ഒരുതരം നിലാവെളിച്ചത്തിലെ ഭൂമിയുടെ ദേവീസ്പന്ദനമായി കരുതുന്നു.

ചുറ്റുപാടുകളിൽ കനത്ത ചുവന്ന സന്ധ്യകൾ. തീരങ്ങളിൽ പാടുന്ന ചുവന്ന സന്ധ്യകൾ.

സ്വപ്നത്തിലും സൗഹൃദത്തിലും അവരുടെ നിറംകണ്ടു.

യുഗപരിവർത്തനത്തിന്റെ താലയിൽ കൊളിയ കളമ്പടികളുടെ പുരോഗതി—

ഗതം—

ത്രേതം—

ദ്വാപരം—

കലി—

ഓരോ യുഗങ്ങളിലും അവൻ അവതരിച്ചുവെന്നു ജനിച്ചു

"നമുനിലാവോലുവോരെന്നതും, ദേവി, നിൻ നടനത്തിനായ്" ഞാനൊരുക്കിടുന്നു".

അവൻ അവ്യക്തമായ സ്വപ്നത്തിൽ പാടി. സിഗററ്റിന്റെ പുകയാൽ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുകൊണ്ട് അവൻ തന്നെക്കാണാൻവന്ന മാരോതത്തെയും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ സ്വതന്ത്രമായ മുഖഭാവം സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തന്നെ ദയത്തുക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവുപ്പ് അവരിലാർക്കും കണ്ടില്ല. പരിഹാസത്തിന്റെ നനുത്ത ചിരിപ്പൂ കടിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അന്വേഷിച്ചു: "എവിടെ എന്റെ സീത?"

"മോനേ..." ആ വൃദ്ധമനസ്സിന്ന് അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

"എനിക്കിപ്പോൾ കാണേണ്ടേ" എന്റെ സീതയെയാണ്. എവിടെ അവൾ?" നാളെയുടെ ശവത്തിനു മുന്നിലെന്നപോലെ അവൻ വിളിച്ചു.

സൂര്യനുദിക്കുമ്പോൾ മഞ്ഞുണ്ടാകുമോ? ഏതെങ്കിലുമൊഴി എവിടെയെങ്കിലും അവസാനിക്കുമോ? വിശ്വസിക്കുന്നു" ചുമരിലെവാൻ കൊണ്ടു മാത്രമല്ല? ചുടിയെ തടവാനുള്ള ജലമെങ്കിലും താമര വളരുമോ? വിലയില്ലാത്തതെന്നു പറയുന്നതാണോ? സുന്ദരകാണ്ഡം പറഞ്ഞുതീരുമ്പോൾ അവൻ നിർവ്വികാരതയിലേക്കു നിശ്വസിച്ചു.

ഇനി യുദ്ധകാണ്ഡമാണ്. ധർമ്മം എന്നുകൊണ്ടുള്ളതാണ് നടക്കുന്ന ധർമ്മയുദ്ധം!

തുടക്കിനായിൽ കൂടി അവൾ അവനെ നോക്കി. പുച്ഛവും പൊട്ടിവരുന്ന കരച്ചിലും കൊണ്ടു അവൾ വിളിച്ചു "ശശിയേട്ടൻ..."

"എന്റെ സീത എന്നെ കാണുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇതുകാലവും നിനച്ചതും അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു."

"ശശിയേട്ടാ ഞാൻ സീതയല്ല വിജയ. ശശിയേട്ടന്റെ വിജയയാണ്."

"അല്ല, നീ എല്ലാമാകുന്നു. നിന്നിലൂടെ ഞാൻ എല്ലാം കാണുന്നു."

ഹെലൻ,
സാവിത്രി,
കുളിയോപ്പാടാ.

അവൻ അവളുടെ ചുമലിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "പോകൂ; മണിൽകടത്തിൽ കുറച്ചു വെള്ളം കൊണ്ടുവരൂ."

"ശശിയേട്ടാ..." ജീവിതം ചിലമ്പിച്ച വിളി. നരകം ഉറങ്ങുന്ന സമയത്തു പിറന്നവളേ, നീ പുണ്ണായ പാപത്തിന്റെ മാറാപ്പു കൊണ്ടല്ല."

കണ്ണുനീർമുള്ളുകൾ ചാലുകളായി ഒഴുകിവീണു.

"ശശിയേട്ടൻ ഞാനാരാണെന്നു ഓർമ്മയില്ലേ?"

"ഉണ്ട്. തുണ്ട് വടക്കേതിലെ..."

"അതെ വടക്കേതിലെ..." അവൻ മുഖം തുടച്ചു. "ഞാൻ പോകുന്നു."

"വടക്കേതിലെ വാസവദത്ത. പക്ഷേ സമയമായില്ല കുട്ടീ."

"ഞാൻ പോകുന്നു." അവൻ ഇറങ്ങി നടന്നു. കണ്ണും കഴുത്തും നിറഞ്ഞ ഒറ്റയടിപ്പാതയിൽകൂടി അങ്ങു വെള്ളിക്കുന്നു ലക്ഷ്യമാക്കി അവൻ നടന്നു. ഖണ്ഡങ്ങൾ അറുവിനപ്പുൽ ചിതറിയ രക്തംകണ്ടു. അവൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആ ചില്ലമ്പിച്ച ശബ്ദംകേട്ട് വെള്ളിക്കുന്നിലെ പാറകൾ വിറച്ചു. ഒടുവിൽ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു: "ഞാൻ പാപിയാണു് ചുടലകളത്താണ്" എന്റെ മനസ്സ് രാത്രിയിലും പകലിലും ഇവിടെ ചിതയെരിയുന്നു. കപാലമാലകൾ കൂട്ടിമുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവിടെ സംഹാരതാണ്ഡവം നടക്കുന്നു. കരഞ്ഞുകരഞ്ഞു അവൻ ആ ശ്മശാനഭൂമിയെ ചുംബിച്ചു.

ഈ കണ്ണുനീരിൽ ഞാൻ സംപ്രീതനാണു്. ഞാൻ അതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; സ്നേഹിക്കുന്നു.

വസന്തത്തിൽ ഇവിടെ വിരിയുന്ന പൂക്കളേക്കാൾ പക്കളെ;

ഇന്നു മുകളിൽ കാണുന്ന നീലാകാശത്തിലെ കറുത്ത മേഘപാളികളെ;

ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തെ, അതിന്റെ അന്തരാത്മാവിനെക്കാളേറെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

അവൻ തലയുയർത്തി കണ്ണടച്ചു മേൽപ്പോട്ട് കയുയർത്തി പറഞ്ഞു. സംഹാരദീക്ഷയായി ക്രൂരതാണ്ഡവം ചെയ്യുന്ന നിന്റെ രൂപം എനിക്കു കാട്ടിത്തരൂ. ഇരുമിഴികളടച്ചു ഞാനതു കാണട്ടെ!

സൂപ്പർഡിവൈൻ ഗണിതപ്രകാരം നിർണ്ണയിച്ചു ഈ ഭൂമിയിൽ രണ്ടു നേർരേഖകൾ ഒരിക്കലും സന്ധിക്കയില്ല.

പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവാളത്തു പൊൻതിരിതിമിരം കയ്യേറുന്ന നേരത്തു അവൻ വീട്ടിലെത്തുവാൻ ധൃതിയിൽ നടന്നു.

വീട്ടിൽ വന്നുകയറിയ ഉടനെ അവൻ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. "ദൈവം തുണച്ചിട്ടും തുണ്ടുപുരുഷനു മാത്രമെന്തുള്ളൂ?"

മഴുകളുടെക്കാതെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പുനരുജ്ജീവനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ചുമരിനപ്പുറത്തുനിന്നും അവൾ വിളിച്ചു. "ശശിയേട്ടൻ..."

"സീതേ, ഞാൻ വല്ലതും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കൂ."

"ഇല്ല ശശിയേട്ടാ ഇല്ല. എന്നെ എന്തുപറഞ്ഞാലും ഒന്നും ഇല്ല. ഞാൻ ശശിയേട്ടന്റെ വിജയമാണെന്നു മാത്രം പറയൂ."

അവന്റെ മുഖം പെട്ടെന്നു മാറി. കണ്ണുകൾ പുറത്തേയ്ക്കു തുറിച്ചു. മുണ്ടുകൾ ഒരു വശത്തേയ്ക്കു കെണിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ പറഞ്ഞു. "അല്ലാ, നീ എന്റെ സീതയാണു്. ജനകമഹാരാജാവിന്റെ മുൾസീത."

"ശശിയേട്ടാ, അവൾ അവന്റെ കൈകൂടെപ്പിടിച്ചു. "എന്തുവേണം?"

"ഞാൻ ഗർഭിണിയാണു്" തെണ്ടൻ.

"എന്തുപറഞ്ഞു?"

"കാർമ്മയില്ലേ? പൂർണ്ണമാസംതന്നെ ശശിയേട്ടൻ ലീവിൽവന്നപ്പോൾ..."

"അന്നെന്നിയ്ക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നില്ല. പക്ഷേ നീ പരിശുദ്ധയാണു് മേരിയെപ്പോലെ."

"കേളിയല്ല ശശിയേട്ടാ. കാര്യമാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്." "നിനക്കു് സീതയ്ക്കു വയറ്റിലാണെന്നോ?"

"അതെ"

"പേടിയുണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാക്കുന്നു പേടിയ്ക്കുവാൻ?"

"നമ്മൾ അവിവാഹിതരാണു്."

"ഉത്തമം. നീ പ്രസവിയ്ക്കൂ. വേദനകൂടാതെ പ്രസവിയ്ക്കൂ. അവൻ വളരും, വലിയവനാവും. കുടുവിൻ മെഡിക്കുനാവും" അവൻ അട്ടഹസിക്കുന്നപോലെ ചിരിച്ചു.

"ശശിയേട്ടാ" അവൾ ഞെട്ടിയുണർന്നു. "എന്തോ ആലോചിച്ചുശേഷം അവൻ ചോദിച്ചു. "ആട്ടെ. അന്നു ഞാൻ പിന്നെ കൊന്നില്ലല്ലോ?"

"...ഇല്ല"

"സോസിമാ, ഞാൻ നിരപരാധിയാണെ."

ഭ്രാന്തവലയം ചെയ്ത ഇരുണ്ട നീർഗ്രഹത്തിൽകൂടി അവളുടെ മുഴികൾ അവന്റെ മുഖത്തു തറച്ചുനിന്നു.

"ശശി സീതയ്ക്കു ഇനി പൊകാം."

അവളുടെ മറുപടിയ്ക്കു കാത്തുനില്ക്കാതെ വാതിൽപ്പടികടക്കുമ്പോൾ അവൻ കമഴ്ന്നു വീണു.

പലപല നിറങ്ങൾ സ്വപ്നംപോലെ തലയ്ക്കകത്തു മിന്നിമറഞ്ഞു. അവൻ ഭ്രാന്തമായി ചുറ്റുപാടും നോക്കി. അവിടെ കണ്ണുനട്ടിരുന്നുകൊണ്ടു നിലാകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെ എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. വസന്തകാലത്തെ തുടിക്കുന്ന രാത്രികളെ പോലെയുള്ള തന്റെ അവസ്ഥ ഓർത്തു അവൻ മന്ദഹസിച്ചു. ഒടുവിൽ അമാവാസിചന്ദ്രനെക്കണ്ടപ്പോൾ ദേഷ്യംകൊണ്ടു രോമകൂപങ്ങളിൽകൂടി രക്തം പുറത്തേക്കൊഴുകി. അവൻ ക്രൂരമായി വികാരഭരിതനായി അട്ടഹസിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ ഉന്മത്തതലത്തിൽനിന്നും ഒരു തിരിച്ചുവരവായി അവൻ ധൃതിയിൽ ഭൂമിയിലേക്കു പതിച്ചു. അല്പം തണുപ്പിനുവേണ്ടി അവൾ

അടിയറവ്

(30-ാം നിന്നും തുടർച്ച)

സംഭാധനയിൽ പരിഹാസം നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതുപോലെ.

തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെതന്നെ, അവൻ ഒരു നിമിഷം നിന്നു. പിന്നീടൊന്നും പറയാതെ തന്റെ മുറിയിൽ കടന്നു് വാതിൽ ചാരി. സ്വിച്ചും ഓഫും മാറാതെ തുണ്ടു പെൻസിൽകൊണ്ടു ചുഴിച്ചു് "നീറു" ആയി കഴിച്ചു. ഒരു സിഗരറ്റു് കൊളുത്തി. എന്താണു തീരുമാനിച്ചു മുട്ടിൽ വാതിൽ പുറത്തു പുറത്തിരുന്നു.

പാർവ്വതിക്കെന്തോ വശത്തയിൽതന്നെ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തികച്ചും സുന്ദരിയായിരുന്നുവെന്നു് അവൻ നിരീക്ഷിച്ചു. ചുവന്ന സാരിപ്പൊട്ടു്. പാർനിയ വീടുതിരി, അറ്റം കെട്ടിയിട്ട മുടിമുടിയിൽ ചൂടിയ മുല്ലപ്പൂമാല, വാലിട്ടെഴുതിയതു തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ, കുറുത്ത മച്ചം. നീണ്ട, മനോഹരമായ മൂക്കു്. ഒന്നുവുറ്റ ലേശം വിടർന്ന അധരങ്ങൾ. വടിവൊത്ത ശരീരം. ഏതു പുരുഷനെയും ആകർഷിക്കാൻപോന്ന ആകാരസൗഷ്ഠവം. തെറ്റിമിഷം അവൻ അവരെ ഇരുചുനോക്കി നിന്നു പിന്നീടു് കണ്ണുപറിച്ചു് മുറ്റത്തേക്കിരുന്നു. പുറത്തേക്കുള്ള വൈദ്യുതബൾബിനു പിന്നിൽ വെളിച്ചം. ഒന്നുതെ പെയ്തു പാറാമുഴയുടെ മരവിൽ മുറ്റത്തു വീണുകിടന്നിരുന്നു.

"ഞാനിവിടെനിന്നു പോയാലോ എന്നാലോചിക്കുകയാണു്." അവൻ പറഞ്ഞു.

പ്രസന്നഭാവത്തോടെതന്നെ പാർവ്വതി തിരക്കി. "എങ്ങോട്ടു"?

"എങ്ങോട്ടുകിട്ടുമോ അതുകൊള്ളാം."

പാർവ്വതി ചിരിച്ചു.

മഹേന്ദ്രൻ ചിരിച്ചില്ല.

"ഉപരിപഠനത്തിനോ?" പാർവ്വതി അന്വേഷിച്ചു.

"അറിയില്ല."

പാർവ്വതി പിന്നെയും ചിരിച്ചു. "ഉദ്യോഗത്തിനോ?"

"എനിക്കറിയില്ല." കർക്കശമായ സ്വരത്തിൽ മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു. തെല്ലിട നിശ്ശബ്ദത പാലിച്ചിട്ടു് അവൻ തുടർന്നു: "എനിക്കെങ്ങോട്ടുകിട്ടുകിലും പോകണം. എനിക്കവിടെനിന്നു പോകണം. ഇവിടത്തെ ജീവിതം എനിക്കു മുഷ്ടിട്ടു."

"മഹേന്ദ്രൻ ഇരിക്കു." ഒരു ചൂരൽക്കസാലയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് പാർവ്വതി ക്ഷണിച്ചു. മഹേന്ദ്രൻ ഇരുന്നില്ല. പാർവ്വതി ഇടർന്നു: "മഹേന്ദ്രൻ പാഞ്ഞതുശരിയാണു്. ഞാനും അക്കാര്യം പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെവെറുതെയിങ്ങനെയിരുന്നാൽ അക്കാണു് മട്ടപ്പു് തോന്നാത്തതു്? വിശേഷിച്ചു് പട്ടണത്തിൽ പഠിച്ചുവളർന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനു്. മഹേന്ദ്രനു കൗതുകകരമായി ഈ നാട്ടിൻപുറത്തു് ഒന്നും ഉണ്ടാവില്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം."

അവരുടെ ശബ്ദം ശാന്തമായിരുന്നു. അവരുടെ വാക്കുകൾ പക്ഷേ, മഹേന്ദ്രനെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തി. അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ച പ്രതികരണമായിരുന്നില്ല കുഞ്ഞമ്മയുടേതു്. എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ താൻ പോവുന്നതിനെ അവർ എതിർക്കുമെന്നാണു് അവൻ കരുതിയതു്. ഇപ്പോൾ അവരുതന്നെ, തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഒഴിവാക്കാൻ അവർ അഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്റെ സംശയങ്ങൾ അസ്ഥാനത്തായിരുന്നുവെന്നും തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തോടുള്ള തന്റെ മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ചു് തനിക്കുള്ള ധാരണകൾ തികച്ചും ശരിയായിരുന്നുവെന്നും അസ്വാസ്ഥ്യത്തോടെയും തെല്ലൊരു നടുക്കത്തോടെയും അവൻ മനസ്സിലാക്കി.

"ഭക്ഷണം" മഹേന്ദ്രൻ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. "ഞാനിവിടെനിന്നു പോകണമെന്നാണു് നിങ്ങളുടെയൊക്കെ ആഗ്രഹം. എന്നുനിക്കറിയാം."

പാർവ്വതിക്കത്തക്ക ക്ഷോഭമില്ലെന്നു് അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ, അങ്ങനെ സംഭവിച്ചില്ല. അവരുടെ പ്രതികരണം സൗമ്യമായ ഒരു ചിരി ആയിരുന്നു.

"മഹേന്ദ്രൻതന്നെയല്ല പറഞ്ഞു" പോകണമെന്നു്." അവർ ശാന്തസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അവർ വളർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും സാധാരണ വികാരങ്ങൾക്കു് അതീതമായി കാര്യങ്ങളെ സമീപിക്കാനുള്ള കഴിവു് അവരുടെ മനസ്സിനു കൈവന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും മഹേന്ദ്രൻ മനസ്സിലായി.

എന്നിട്ടും അവരെ ക്ഷോഭിയ്ക്കാനെന്നവണ്ണം അവൻ പറഞ്ഞു: "എനിക്കറിയാം ഇവിടെ എന്തൊക്കെയാണു നടക്കുന്നതെന്നു്. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം തടസ്സമാണെന്നും എനിക്കറിയാം. സ്ഥിരം രോഗിയായിരുന്ന വല്യമ്മാവൻ ഒരു വലിയ തടസ്സമായിരുന്നില്ല. അങ്ങേരുടെ മരണത്തോടെ, ചെറിയ മാനസികതടസ്സം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ അതും മാറിക്കിട്ടി. ഇനി, ഞാനല്ലേയുള്ളു? എന്നെക്കൂടി മാറ്റിയാൽ മതിയല്ലോ."

മറ്റുള്ളവരുടേതുപോലെ കുഞ്ഞമ്മയിലും അവരുടെ മുഖത്തെ മാംസപേശികൾ ചലിക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ടു. അവർ സ്വയം വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമത്തിലാണെന്നു് അവൻ ഊഹിച്ചു.

"മഹേന്ദ്രൻ പറയുന്നതു് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല." തുറുന്നതു സംഭ്രമത്തോടെ സംസാരിച്ചിട്ടും കുഞ്ഞമ്മയുടെ ശബ്ദം ലേശം ഇടറിയിട്ടുണ്ടെന്നു്, മഹേന്ദ്രൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാവില്ല. കാരണം നിങ്ങൾ മനസ്സിലായില്ലെന്ന നടിക്കുന്നു." മഹേന്ദ്രൻ ശബ്ദം ലേശം ഉയർത്തി. "നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ ഇന്നെന്താണു സംഭവിച്ചതെന്നു്. പട്ടണത്തിലെ ഹോട്ടലിൽവച്ചു് ഞാനൊരുത്തനെ തല്ലി. ഇനിയും ഞാൻ തല്ലേണ്ടിവരും. കൊല്ലേണ്ടിവരും."

"ങേ, എന്തിനു്?" പാർവ്വതി എണീറ്റു. അവരുടെ ശബ്ദത്തിൽ ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായ ഉല്കണ്ഠ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"നിങ്ങളുടെ ചരിത്രം പറഞ്ഞതിനു്. മനസ്സിലായോ?" മഹേന്ദ്രന്റെ ശബ്ദം വീണ്ടും ഉയർന്നു. "നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാവില്ലല്ലോ എങ്ങനെ മനസ്സിലാവും?"

"മഹേന്ദ്രൻ!" പാർവ്വതിയുടെ ശബ്ദം ഉച്ചത്തിലാണെങ്കിലും ഇടറിയിരുന്നു.

"എന്നെക്കൊണ്ടു് ഒന്നും പറയിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു് നല്ലതു്." മഹേന്ദ്രൻ കിതച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ എന്റെ കുഞ്ഞമ്മയാണു്. എന്റെ അമ്മയുടെ സ്ഥാനമാണു്. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്നാണു് എന്നെക്കൊണ്ടു് പിടിപ്പിക്കരുതു്. നിങ്ങൾ പോകുന്നതുവരെ ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ടാവും. അതുകഴിഞ്ഞു് ഞാനും പോകും. ഇനിയൊരിക്കലും ഞാൻ തിരിച്ചുവരില്ല. ഇതു് എന്റെ തീരുമാനമാണു്. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന വാക്കാണു്.

മുഖഭാഗ ചിത്രങ്ങൾ

ഒരു ചൂൽക്കസാലയിലേക്ക് താണു മുഖം കനിച്ചു്. രണ്ടു കൈകളിലും മുഖം താങ്ങി. വിറയാർന്ന ശരീരവുമായി, സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്നതു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു മോഹനൻ ഇരുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ ഓരോ മുഹൂർത്തിനും.

പുറത്തു് ഒരു സൈക്കിൾബെല്ലിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു. മുറ്റത്തു് വെളിച്ചത്തൽ ഒരു ടെലിഗ്രാഫ് പ്യൂൺ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പാർവ്വതി വാതിലുവരെക്കു ചെന്നു. ആഗതൻ നൽകിയ ടെലിഗ്രാം വാങ്ങി നോക്കി. അവൾ വിറഞ്ഞു.

"മഹേന്ദ്രവർമ്മന്റെ ടെലിഗ്രാം."

മഹേന്ദ്രൻ തല ഉയർത്തി. കണ്ണടച്ച നിമിഷ ടെലിഗ്രാം വാങ്ങി എണീറ്റു പ്യൂണിനു കൊടുത്തു.

ടെലിഗ്രാം പൊട്ടിച്ചു. വായിച്ചു. മേശക്കീശയിലിട്ടു. തന്റെ വാതിലിനു നേരെ തിരിഞ്ഞു.

അപ്പോൾ പിന്നിൽനിന്നു പാർവ്വതി ചോദിച്ചു: "എന്താണു്?"

എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ നാളെ ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടു്."

അലക്ഷ്യഭാവത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. മഹേന്ദ്രൻ തന്റെ മുറിയിലേക്കു നടന്നു. അവൻ ഉള്ളിൽ കടന്നു വാതിലടച്ചു് ബോൾട്ടിടുവാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ പാർവ്വതി വാതിലിനു മുട്ടുകേട്ടു. അവൻ വാതിൽ തുറന്നു.

പാർവ്വതിക്കുണ്ടായിരുന്ന മുന്നിൽ അവരുടെ കവിളുകൾ നനഞ്ഞിരുന്നു. കണ്ണുകൾ കലങ്ങിയിരുന്നു. അവർ സസൗമിച്ചുകൊണ്ടു് ശബ്ദം വല്ലാതെ പതറിയിരുന്നു. "മഹേന്ദ്രൻ വഴക്കിടാൻ പോവുമ്പോൾ ഈ കൊച്ചുമനസ്സിൽ തോന്നിയിരുന്ന ഭീതിയും വെറുത്ത പ്രതാപത്തിന്റെ കാർന്നു തിന്നുന്ന ചിന്തകളും."

അവർ തുടർച്ചയായി വിമാനയാത്രയിൽനിന്നു് ഉറക്കറയിലേക്കു് അവർ കടക്കുന്നതുവരെ മഹേന്ദ്രൻ നോക്കിനിന്നു. പിന്നീടു് അവൻ ഉള്ളിൽ നിന്നു വാതിലടച്ചു. ഗ്ലാസ്സിൽ മദ്യം പകർന്നു ഗ്ലാസ്സിലെ മദ്യത്തിലേക്കുനോക്കി അവൻ ചിറുവിരുതു ഇരുന്നു് "സ്റ്റോ" നീ ചുണ്ടു നീട്ടോ ഒരുപ്പും തൊടും വരാം എന്നൊക്കിക്കാൻ വേണ്ടി എന്റെ ദേഹിയെയുണ്ടു പുതുമാനസികാനുഭവത്തിനായി ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു.

(അടുത്തലക്കത്തിൽ അവസാനിക്കും.)

സാമൂഹ്യബോധത്തിനു് വ്യക്തമായ രൂപമുണ്ടാക്കാൻ ലോകത്തിൽ മാർക്സിസത്തെപ്പോലെ മറ്റൊരു തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കുറുങ്കാടത്ത അംഗീകരിക്കുന്നോ, നിരാകരിക്കുകയോ വിശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്യുക. പക്ഷേ മാർക്സിസത്തിന്റെ സ്വാധീനം നാമറിയാതെ നമ്മിൽ വ്യക്തിയാണുള്ളതാക്കുന്നു. കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും

എന്താണു മാർക്സിസം കൾ. മലയാളസിനിമ

സാമൂഹ്യസാമ്പാദികമായ തത്ത്വങ്ങളും മാനദണ്ഡങ്ങളും ആ തത്ത്വശാസ്ത്രം വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ വലുതാണു്. "നമ്പൂതിരിയുടെ ആത്മനോഭാവമായ പ്രേമം," അതു വരികളിലൂടെ വികാരമുണർത്തുവാൻ എന്നെയും നിങ്ങളെയും കൊതിപ്പിച്ചു, അതുപോലെ മാർക്സിസത്തിനു് എങ്ങനെ സാമൂഹ്യബോധത്തിനു് വ്യക്തമായ രൂപം നല്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

തുടർന്നുള്ള ഈ വരികളിൽ നിഴലിക്കുന്നതു യാഥാർത്ഥ്യം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലവതരിപ്പിച്ചുകയാണു്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ ഒരു പ്രകാശം പരക്കുന്നു. "ദേശീയ മുതലാളിത്തിനു് ഇംഗ്ലീഷ് മാർക്സിസത്തിന്റെ സ്വാധീനം കൊണ്ടു് എന്നു സാമൂഹ്യബോധത്തിനു് വ്യക്തമായ ഒരു രൂപമുണ്ടായി. ഇതിന്റെയർത്ഥം ഞാൻ കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയെ അംഗീകരിച്ചുവെന്നല്ല. 1942മുതൽ ആ പരിപാടിയെ ഞാൻ വ്യക്തമായും നിർഭയമായും എതിർത്തിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെ ജനകീയയുദ്ധമായി കാണാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. രണ്ടാമതു് ഇവിടെ ആസിഡുവീഴ്ചക്കെതിരെ മനസ്സിനെ എന്നു നിലയിൽ അല്പം രാഷ്ട്രീയമുള്ള ഒരാളെന്ന നിലയിൽ എതിർത്തിട്ടുണ്ടു്. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരണികളിൽനിന്നു് എനിക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പു് ചില്ലറയല്ല. അന്നു ഞാനും എന്റെ സംഹൃത്തുക്കളും മാർക്സിസത്തിന്റെ അന്തസ്സത്ത മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. അതുവേറൊന്നുകൊണ്ടല്ല. മാർക്സിസത്തിനു് കുറെ കാര്യങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിനു് ചെയ്തിക്കുവാനുണ്ടെന്നു് തോന്നിയതുകൊണ്ടാണു്. മാർക്സിസത്തിനെതിരായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അംഗീകരിക്കാൻ ഇന്നും ഞാൻ തയ്യാറല്ല. സാമ്പത്തികമണ്ഡലത്തിൽ ലോകമൊട്ടാകെ പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ മാർക്സിസത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ജീവിതത്തിനാകെ പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ ജീവിതത്തിന്റെ കണ്ണായ സന്ധികളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മാർക്സ് എന്ന ആ

അസ്വസ്ഥതയുടെ വിത്തു വളരുന്നു!

മനുഷ്യൻ വാദിച്ചുതാണു് ബുദ്ധിജീവികളെ ആകർഷിച്ചതു്. പുതുക്കത്തിൽ മാർക്സിസത്തിനു് എങ്ങനെ സാർവ്വഭൗമത്തിനു് വ്യക്തമായ രൂപം നല്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

തുടർന്നുള്ള ഈ വരികളിൽ നിഴലിക്കുന്നതു യാഥാർത്ഥ്യം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലവതരിപ്പിച്ചുകയാണു്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ ഒരു പ്രകാശം പരക്കുന്നു. "ദേശീയ മുതലാളിത്തിനു് ഇംഗ്ലീഷ് മാർക്സിസത്തിന്റെ സ്വാധീനം കൊണ്ടു് എന്നു സാമൂഹ്യബോധത്തിനു് വ്യക്തമായ ഒരു രൂപമുണ്ടായി. ഇതിന്റെയർത്ഥം ഞാൻ കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയെ അംഗീകരിച്ചുവെന്നല്ല. 1942മുതൽ ആ പരിപാടിയെ ഞാൻ വ്യക്തമായും നിർഭയമായും എതിർത്തിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെ ജനകീയയുദ്ധമായി കാണാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. രണ്ടാമതു് ഇവിടെ ആസിഡുവീഴ്ചക്കെതിരെ മനസ്സിനെ എന്നു നിലയിൽ അല്പം രാഷ്ട്രീയമുള്ള ഒരാളെന്ന നിലയിൽ എതിർത്തിട്ടുണ്ടു്. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരണികളിൽനിന്നു് എനിക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പു് ചില്ലറയല്ല. അന്നു ഞാനും എന്റെ സംഹൃത്തുക്കളും മാർക്സിസത്തിന്റെ അന്തസ്സത്ത മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. അതുവേറൊന്നുകൊണ്ടല്ല. മാർക്സിസത്തിനു് കുറെ കാര്യങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിനു് ചെയ്തിക്കുവാനുണ്ടെന്നു് തോന്നിയതുകൊണ്ടാണു്. മാർക്സിസത്തിനെതിരായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അംഗീകരിക്കാൻ ഇന്നും ഞാൻ തയ്യാറല്ല. സാമ്പത്തികമണ്ഡലത്തിൽ ലോകമൊട്ടാകെ പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ മാർക്സിസത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ജീവിതത്തിനാകെ പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ ജീവിതത്തിന്റെ കണ്ണായ സന്ധികളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മാർക്സ് എന്ന ആ

വി. ബി. സി.

ണ് മാർക്സിസം. മനുഷ്യരുടെ ദരിവസങ്ങളോ നീണ്ടുനില്പുവോളം പ്രസംഗിക്കാം. ആയിരമായിരം പേജുകളിലും ഗ്രന്ഥവസാനികാതെ എഴുതാം. പക്ഷേ, വളിതമായിപ്പുതുക്കുവാൻ മനുഷ്യവിശ്വാസികൾക്കു അത്ര എളുപ്പമല്ലെന്നു പുറകും.

പ്രൊഫസർ ബക്കറഹ്മസ് പ്രസിദ്ധികരിച്ച എൻ. ഇ. ബലരാമിന്റെ "എന്താണു് മാർക്സിസം" എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ മാർക്സിസത്തെക്കുറിച്ചു് എന്നില്ലുള്ള അറിവിന്റെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ഭഗവദ്ഗീതയ്ക്കു് എത്രയോ മുഖവുരകളുണ്ടായി പക്ഷേ, വിവേകാനന്ദനും ഗാന്ധിജിയും വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ അതുവരെ നാം കാണാത്ത പല ഭാവങ്ങളും ഗീതയിൽ കണ്ടില്ലേ? മാർക്സിസത്തക്കുറിച്ചു് ഇതുവ്യക്തമായ ശൈലിയായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടെന്നുള്ള ഗ്രന്ഥം ഇതാദ്യമാണു്. മാർക്സിസം എന്തെന്നു് പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം.

★

"ഇതുവരെയുള്ള തത്ത്വശാസ്ത്രകാരന്മാർ എല്ലാം പ്രപഞ്ചത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നമുക്കു് ആവശ്യമായതാകട്ടെ പ്രപഞ്ചത്തെ മാറ്റിത്തീർക്കുകയാണു്." അതുകൊണ്ടാണു് ഈ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിക്കൊണ്ടാണു് കാൾമാർക്സ് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്.

ഇതു വരികളിലൂടെ ആരെക്കുറിച്ചാണു് ഈ പുസ്തകത്തിനു് എഴുപതിയഞ്ചു് പുറങ്ങളുള്ള പുതിയൊരു പ്രപഞ്ചവീക്ഷണം, ഭൗതികദ്വൈവാദം, ദ്വാന്ദ്വികസമന്വയമാർഗ്ഗം തുടങ്ങിയതിനെക്കുറിച്ചു് ഉള്ള വ്യക്തമായ ചിത്രം നല്കുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി ആദ്യം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ചരിത്രത്തിന്റെ സാമാന്യനിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ചരിത്രധനശാസ്ത്രം, എന്നാണു് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് പറയുന്നതു്. ഇതു സ്വീകരിച്ചതിന്റെ കാരണങ്ങൾ വിശദമാക്കുന്നു. ഒരു മാറ്റത്തിനും മറ്റൊന്നിന്റെ സ്വരൂപമാർജ്ജിക്കുന്നതിനും വഴിയൊരുക്കുന്നതു് എന്നിങ്ങനെ പത്തൊമ്പതുപേജുകളിലായിട്ടാണു് അവർ തിരിച്ചുവിടുന്നതു്. മാർക്സിസത്തെ

കൂടിച്ചു വിവരമുണ്ടെന്നു കരുതുന്നവരും മാർക്സിനും എന്താണെന്നു പഠിക്കണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നവരും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും ഈ ഗ്രന്ഥം അവശ്യം വായിച്ചു മനിക്കേണ്ടതാണ്. അതിമനോഹരമായി സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന് രണ്ടുരൂപയ്ക്കു വിലയുള്ള അപേക്ഷിക്കുന്നു വിലാസമിതാ: "പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ്", തിരുവനന്തപുരം.

★

അസ്വസ്ഥതയുടെ വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണ് 'അസ്വസ്ഥതയുടെ എല്ലുകൾ' ഉളുസ്യാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ. അദ്ദേഹം നോവലെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അസ്തിത്വവിദ്യുതം സത്യസന്ധരുമായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ നാട്ടിലുടനീളം മുറ്റുവാനുള്ള കാണുന്ന കാഴ്ചകളാണ് ഉള്ളടക്കം. ശ്രദ്ധേയനായ കഥാകൃത്തെന്ന നിലയിൽ ഉളുസിക്ക് ഈ നോവൽ (?) ഒരപവാദമാണ്. കലോസിനു കട്ടത്ത ക്ഷാമമുള്ള സമയത്ത് ഇത്തരം പേജുള്ള ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടതു സഹതാപമർഹിക്കുന്ന സാഹസമായിപ്പോയി. ഒരു നല്ല നോവലിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമായ മുഖപ്രജ്ഞാലഘവത്വം, ആകർഷകമായ സംവിധാനവൈഭവം ഈ നോവൽ വായിക്കാൻ എനിക്കു സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതു സമയമുണ്ടെങ്കിൽ, അല്പം രസിക്കാനായി അല്ല, പാഴ്വേലയാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചിലപ്പോഴെങ്കിൽ അസ്വസ്ഥതയുടെ എല്ലുകൾ വാങ്ങി വായിച്ചാൽ ആറുരൂപാ വിലയുള്ള ഈ നോവൽ പ്രഭാതം പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനിയാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു വിതരണം ചെയ്യുന്നതു പ്രഭാത് ബുക്ക്ഹൗസും.

★

മോക്ഷപ്രശ്നം, ഹോളിവുഡ് നടനായ രജയിംസ് സ്റ്റുവർട്ട് ഇപ്പോൾ: ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. മാർച്ചുമാസം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ഇവിടെയുണ്ടാവും. അറുപത്തി യാറു വയസ്സുള്ള ഈ വലിയ നടനു പല പ്രത്യേകതകളുമുണ്ട്. ഒരു ഭാര്യ മാത്രമേയുള്ളു. മൂന്നു കുട്ടികളുണ്ട്. തുടക്കു സിനിമയോടു് അടുപ്പമില്ല. ഹോളിവുഡ് സ്റ്റാൻഡാർഡു് അനുസരിച്ചു് ഏകഭാര്യാവ്രതനായി ഒറ്റപ്പെട്ട സ്റ്റാർവാർഡു് അപൂർവ്വമാണു്. ചലച്ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും താരപ്പൊലിമയെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നേ. വലിയ സ്റ്റുഡിയോകൾ അടക്കിഭരിക്കുന്ന സ്വപ്നഫാക്ടറികളാണു് ഹോളിവുഡ്. സിനിമയെന്നു് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. ലോകത്തെവിടെയുമുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗമനചിത്രങ്ങളിൽ റിയലിസം വികൃതമായാണു് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണു് ആ അറുപത്തഞ്ചുകാരന്റെ അഭിപ്രായം. "ചലച്ചിത്രമാദ്ധ്യമം അമേരിക്കയിലെ ചിത്രനിർമ്മാതാക്കൾ പുരുഷന്മാർവേണ്ടിയാണു പ്രയോഗിക്കുന്നതു് പ്രേക്ഷകർ അമ്മമാരും ക്ഷീണിച്ചുവശരായിരിക്കുന്നു." "ടച്ച് ഓഫ് ഗ്ലാസ്സ്" ഒരു വലിയ വിജയമാവാൻ കാരണം ഈ തുറന്നുപറച്ചിലാണെന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം. ഇന്ത്യയിൽ നിർമ്മിച്ച ഒരു ചിത്രവും അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ല. ബോംബെയിൽ പോകുമ്പോൾ ഏതാനും പിന്ത്രങ്ങൾ കാണുമെന്നു് സ്റ്റുവാർട്ടു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, സ്റ്റുവാർട്ടിനെ സ്വീകരിച്ചെഴുന്നള്ളിക്കുന്നവർ ഭാരതീയചലച്ചിത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമുഖം കാണിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമോഹം മൂലം മനഃപൂർവ്വം വിസമ്മതിക്കുമോ എന്ന എന്റെ ഭയം അസ്ഥാനത്തായി. കാരണം അദ്ദേഹം തുടരിൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ "ബംഗാളിലെയും മലയാളത്തിലെയും ചലച്ചിത്രങ്ങൾ ഉന്നതമാണെന്നും ജീവിതഗന്ധിയാണെന്നും ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായതു് എനിക്കുകാണണം." തുടർന്നുകളിലും നാലഞ്ചുകളിലും ലോകത്തെ ഉള്ളുകെയുലിട്ടുകറക്കിയ സ്റ്റുവാർട്ട് എന്ന അതികായൻ മലയാളസിനിമയെ ആദരവോടെ കാണുന്നു. മലയാളചലച്ചിത്രം വളരുന്നു. സംശയമെന്തു്, എണ്ണത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ തൃപ്തിയുള്ളവയെങ്കിൽ കൂടി.

അത്യാധുനികതയുടെ ..

(21-ൽനിന്നും തുടർച്ച)

ഈ കഥാകൃത്തിന്റെ ഇഷ്ടകഥാപാത്രം ഉള്ളൂരെന്നാണു് ചിലർ പറയുന്നതു. ഉള്ളൂരിലെ കഥാപാത്രത്തോടും എൻ. മോഹനനിലെ കഥാപാത്രത്തിൽ ഇല്ലെന്നതാണു് പറയാം. അവരെ അതിനു് നിർബ്ബന്ധിതരാക്കുന്നതു് തങ്ങളെയുൾക്കൊള്ളുന്ന മുറുപാട്ടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമാണു്. എത്ര ശക്തമായ പ്രേരണയുണ്ടായാൽപ്പോലും മരണത്തിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു് ഉള്ളൂരിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കു പുറകോട്ടു പോകാൻ കഴിയില്ല.

സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ

വൈകിപ്രശ്നങ്ങളുടെ വലയങ്ങൾ ഭേദിച്ചു് ഈ കഥാകാരന്മാർ ഒരിക്കലും പുറത്തു കടന്നിട്ടില്ലേ? സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളോടു് അവരൊരിക്കലും പ്രതികരിച്ചിട്ടില്ലേ? ഉവ്വു്! നെസ്സിനെ മഥിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയും അവരുടെ കൈകളിൽ കരുക്കളായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. ഉദാഹരണത്തിനു് പഴയ തലമുറയിലെ പൊൻകുന്നം വക്കിയുടെ "വാഴവെട്ടു്" എന്ന കഥയും എൻ. മോഹനന്റെ "ന ന്റെ കഥ (എന്റെ കഥയും)" എന്ന കഥയും പരിശോധിച്ചാൽ തന്നെ. നാടകത്തിലായാലും ഗ്രന്ഥത്തിലായാലും, സാധാരണക്കാരന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ കുതഹസ്സനാണു് വക്കീൽ. മനുഷ്യഹൃദയത്തെ കഥയാണു് "വാഴവെട്ടു്". തിരുവിതാംകൂറിലെ കുപ്പസിദ്ധനായ ഒരു ഭൂപ്രഭുവിന്റെ കിരാതനിയമങ്ങൾ തെൽനാൽപ്പേഷിവലതനെ എത്രമാത്രം പ്രതിക്ഷുബ്ധനാക്കുന്നു എന്നു് ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിലയിൽനിന്നുകൊണ്ടു് നമ്മോടു് വിവരിച്ചുതരുന്നു വക്കീൽ. ഒരു പുരുഷപ്രജയുടെ ഉൾനിസ്സഹായതയും ധനനിസ്സഹായതയുമെന്നിവിടെ അവലംബിച്ചു. മോഹനന്റെ തീതി വ്യത്യസ്തമാണു്. വിമോചനസമരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു് മനോഹരനായ യോഹന്നാൻ തന്റെ കഥ മനസ്സിലേക്കുനയ്ക്കുന്നതു്. കഥ പെട്ടെന്നവസാനിക്കുന്നു. പീലോസ് മരിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടിവിടെവച്ചുനിർത്തുന്നു? എന്തുകൊണ്ടാണു് പീലോസുമാർ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? പക്ഷേ, ഇത്തരമൊരു മരണം സംസ്കൃതചിത്തനായ കരാള ലൂണാക്കന്റെ വേദനാധർമ്മികരോഷം മുതലായവ വായനക്കാരിലേയ്ക്കു് പകരാൻ കഴിയുന്നതിലാണു് മോഹനന്റെ കഥയുടെ വിജയം. അനുഭവങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചു് അനുഭവങ്ങളുടെ അനുകരണനൈതികതയിൽനിന്നും പുതിയ കഥാകാരന്മാർക്കു് പുറത്തുകടക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടു്!

സമൂഹത്തോടുള്ള ബാദ്ധ്യതയെക്കുറിച്ചു് ഈ കഥാകാരന്മാർ ഓർക്കുന്നുണ്ടു്. ഉള്ള നിലപാടിനെക്കുറിച്ചും ഇവിടെ ചർച്ചചെയ്യാമെന്നു് തോന്നുന്നു. ഉപദേശിക്കുകയും ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയുമല്ല, പ്രത്യുത, പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കു് ഒരുജനശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുകയാണു് എഴുത്തുകാരന്റെ കർത്തവ്യമെന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. കഠിനമായുള്ളിലെതിരെ ബഹുജനാഭിപ്രായം സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നിയ്ക്കു് രാഷ്ട്രീയമുതലെടുപ്പുകൾക്കിടയാവുന്ന പ്രശ്നോസ്മാരകങ്ങൾ പണിയുവാൻ മോഹനൻ വായനക്കാരനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടു രീതിയിലാണെങ്കിലും രണ്ടുകൂട്ടരും നിർവ്വഹിക്കുന്നു ധർമ്മങ്ങൾ. ഏറെക്കുറെ ഒരുപോലെ. മനസ്സിനെ ഉലയ്ക്കുന്ന എന്നതേയുള്ളൂ വ്യത്യാസം. രീതിയ്ക്കു്, പ്രത്യുതമായി അവകാശപ്പെടാനുള്ളതാണു്.

"അനേഷണം" യാസികളുടെ ആദ്യകഥകളിലൊന്നായ മലയാളത്തിലെ ഒന്നാന്തരം എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ തന്നെ തച്ചുടയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കഥാകാരന്മാരുടെ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയെന്നു് വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ജീവിതത്തിന്റെ യുഗചോതനയുടെ ഉജ്ജ്വലമായ ആവിഷ്കാരമാണു് സാഹിത്യമെങ്കിൽ, എഴുത്തുകാരൻ തന്റെ കൃതികളിലൂടെന്നെ സമൂഹത്തിന്റെ വക്താവാകുന്നു. ഉപദേശകനാകും. മാർഗ്ഗദർശിയാകും. ഇവിടെയും തെറ്റുതന്നെയുണ്ടു്. സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വൈകൃതങ്ങളെയും വൈചിത്ര്യങ്ങളെയും തുറന്നുകാട്ടി, പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വിമർശിക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായി, ഇലക്കുയന്ത്രിയവരുടെയാണല്ലോ പുഴയുടെ അവസ്ഥയുടെ പ്രവൃത്തനങ്ങൾ തുടുത്തിയെന്നുള്ള ശ്രദ്ധയുടെയും പൊതുരംഗത്തെ വിഴുപ്പിയുടെയും കാരുണ്യത്തിൽ

നാട്ടിൽ ഇപ്പോഴും എവിടെ നിലനിൽക്കുന്നു? മിക്ക വിദ്യാലയങ്ങളിലും സാഹിത്യാത്മകമായ മൂല്യങ്ങളുള്ള ഉൽബോധനത്തിന്റെ പ്രതീതിപോലുമില്ല. സാഹിത്യം മലയാളത്തിൽ കാലം ചെയ്തുതീർക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രസത്യം മാത്രമാണു".

അത്യാധുനികതയുടെ തുടക്കം

കഥ-കവിത തുടങ്ങിയവയോടൊത്ത് ഓമനാവിഷ്കാരമായും, മോഹനകമായ ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് അത്യാധുനികതയുടെ ഉദ്ഭവം. കഥയിലെ അത്യാധുനികതയുടെ ആവിർഭാവം, സ്വഭാവം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ സക്കറിയായുടെ ഏതാനും വരികളിൽനിന്നും ലഭ്യമാണ്. എഴുതാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന തലമുറയെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരിടത്ത് മാതൃഭൂമി-വിഷുപ്പതിപ്പിൽ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ആധുനികത അത്യാധുനികതയിലേയ്ക്ക് നീങ്ങുന്ന ചിത്രം കാണാം. സക്കറിയായുടെ വരികൾ: "സാധിയ്ക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരോടൊക്കെ കേരളത്തിനു വെളിയിൽ പോകാൻ പറയുക. എവിടെയെങ്കിലും ഈ വിസ്തൃത ലോകത്തിലല്ലയിട്ട്. ഈ നാടിന്റെ പ്രത്യേകതകളിൽനിന്നും കണ്ണിനും മൂക്കിനും ചെവിയ്ക്കുമതാലിയ്ക്കും മോചനം ലഭിക്കട്ടെ. ഈ മോചനം മനസ്സിൽ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. പുതിയ മണങ്ങളും കാഴ്ചകളും ശബ്ദങ്ങളും നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരട്ടെ."

ഉണ്ടായതും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അതാണ്. ജീവിതം നല്ലൊരുവിഭാഗം മലയാളിക്കും കേരളത്തിനു വെളിയിലെത്തിച്ചു. ചിലർ വിദേശങ്ങളിൽ മറ്റുചിലർ ഇന്ത്യയിലെതന്നെ ഇതര കേന്ദ്രങ്ങളിൽ. പുതിയ ജനങ്ങളേയും സംസ്കാരങ്ങളേയും കണ്ട അവർ പുതിയ അറിവുകൾ ഉൾക്കൊണ്ടു. പുതിയ അനുഭൂതികൾ നേടി. ഈ അനുഭവങ്ങളും അനുഭൂതികളും അവരിൽ പ്രതിഭോദ്ദീപകങ്ങൾ പുതിയ രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചു. ഈ പുതുമയുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരാൻ കഴിയാതെപോയ സാഹിത്യത്തിലെ മാമൂൽപ്രിയന്മാർ അവർക്കെതിരെ പടവാളെടുത്തു.

ദുർഗ്രഹത

ദുർഗ്രഹതയാണല്ലോ അത്യാധുനിക കഥകളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശാപമായി ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതു പലപ്പോഴും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു നിരൂപകന്റെ അല്പജ്ഞാനമാണെന്ന സത്യം മറച്ചുവച്ചുകൊണ്ടുള്ള കാര്യമില്ല. നിരൂപകനു ബുദ്ധിവേണം. അറിവു വേണം. അതിലേറെ ജീവിതത്തിന്റെ വൈവിധ്യഭൂകമായ ആഭിമുഖ്യം വേണം. അർപ്പണബുദ്ധിയോടെ ഏകാഗ്രതയോടെ, കലാസൃഷ്ടികളെ സമീപിക്കുക. അപ്പോൾ മാത്രമേ എന്തെങ്കിലും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയൂ. ആര്യം വിശകലനം എന്നിരുന്നാലും വിശകലനം അത്ര എളുപ്പമായ ഒരു പ്രക്രിയയല്ല. സംവേദനക്ഷമത ഇവിടെ തെറ്റിവരുന്നതായാണു്. ഈ സംവേദനശക്തിയാകട്ടെ, നിരൂപകന്റെ അഭിരുചി, ബുദ്ധിശക്തി, പരിജ്ഞാനം തുടങ്ങിയവയുമായുള്ള അയാളുടെ ആഭിമുഖ്യം എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്യാധുനിക കഥാകാരന്മാരുടെ വിമർശകരായി ഉയർന്നുവന്ന ചിലരുടെ നിരൂപനങ്ങളിൽ വലതും ബുദ്ധിമാന്ദ്യം ജന്മനാ കിട്ടിയതെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കുറവല്ല. ചർച്ചകൾ കഴിഞ്ഞ കുറച്ചുവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇവരുടെ പ്രതിഭാവിലാസത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കവിതയുടെ (പ്രത്യേകിച്ച് കവിതയുടെ) സ്വഭാവിലാണെന്നു പറയാൻ പ്രയാസമില്ല. അപ്പോൾ സാമാന്യമായി തൊട്ടുപുറത്തുള്ള സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം നേടിയ നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ അറിയാതെ പോയതിൽ അസ്വാഭാവികതയെന്തുള്ളൂ?

അത്യാധുനികതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചർച്ചപ്പാടുകൾക്കും ബഹളങ്ങൾക്കും വലിയ പ്രാധാന്യമൊന്നും കല്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു് എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നു. കാരണം, ഇന്നത്തെ ആധുനികതയാവില്ലല്ലോ നാളത്തേതു്. നാളെ നാളത്തേതേ ചർച്ചാവിഷയമാകൂ. പിന്നെ അത്യാധുനികരെന്നു് പറയപ്പെടുന്ന ഈ കഥാകാരന്മാരധികവും കാലബോധമുള്ളവരും പുരോഗമനപ്രവണതരുമാണു്. പ്രമേയത്തിലെ പ്രതിപാദനത്തിലേയും—ഏകതാനതവായനക്കാരൻ ഏറെനാൾ വച്ചുപൊറുപ്പിയ്ക്കില്ലെന്നു് നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നവരുമാണു്. ബാലമണിയമ്മ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നിർമ്മിയ്ക്കുന്നതുവഴിവരകൾക്കുള്ളിൽ ബന്ധിതരാകാതെ, എത്താത്ത മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ തേടിയുള്ള അവരുടെ പ്രയാണം അവർ തുടരുകയാണെങ്കിൽ, സക്കറിയാ പറഞ്ഞ പുതിയ മണങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും കാഴ്ചകളും അവരിലൂടെതന്നെ നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് ഇനിയും കടന്നുവരാതിരിയ്ക്കില്ല.

എങ്കിലും ഒരു നിലയ്ക്ക് ഈ വിവാദപ്രതിവാദങ്ങൾ സ്വാഗതാർഹങ്ങളാണെന്നും വരാൻ. ബഹളം ബഹുജനശ്രദ്ധയെ ആകർഷിയ്ക്കുന്നുള്ള എളുപ്പമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണു്. ഇത്തരം ചെറുപ്പാടുകളിലൂടെയാണല്ലോ ദാഷ്യൻ കവിത അയ്യന്റെ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതു്. നിരൂപണം കവിതയുടെ ശക്തരാക്കി കവിതയെ ധന്യവുമാക്കി. ഇപ്പോൾ രണ്ടുകയാണെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു സ്വരം ചിലപ്പോൾ കൈവന്നിരിയ്ക്കുന്നു. ആക്രമണം പുതിയൊരായുധത്തിനും പുതിയൊരു ശക്തിസ്രോതസ്സിനും അനിവാര്യമാകുമല്ലോ. ഞാൻ, ഈ ഒരു ഉജ്ജിതശക്തി കുറെ കൂടി അപൂർവ്വമായ ഉണ്ടാൽകർഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള വിശ്വസിയ്ക്കാൻ മാത്രം. വിഡ്ഢിയാകാനിഷ്ടപ്പെടുന്നു.

(അവസാനിച്ചു)

പവൻമാറുസ്പഞ്ഞാരണങ്ങൾ, വാച്ചുകൾ, ക്ലോക്കുകൾ, ടൈംപീസുകൾ മുതലായവ വാങ്ങുന്നതിനു് വിശ്വസ്തസ്ഥാപനം

കെ. പ്രഭാകരൻനായർ

ജ്യുവലേഴ്സ് & വാച്ചുഡീലേഴ്സ്

മെയിൻറോഡ് — കൊല്ലം. PHONE : 3095

ബ്രാഞ്ച് : കൃ. എസ്. റോഡ്, പുനലൂർ.

മോദന കൺമഷി

സസ്യഎണ്ണയിൽ നിന്നും ശാസ്ത്രീയമായുണ്ടാക്കുന്നതു്

DAMODAR PERFUMERY WORKS POONITHURA, KERALA

അവിശ്വാസി

(24-ൽനിന്നും തുടർച്ച)

ദൂരത്തെ കൂട്ടുകാരൻ രോഗിയായി മരണവുംകൊണ്ടുകിടക്കുന്നു.

സുലേഖ പോയപ്പോൾ പല്ലും ആരോഗ്യവുമുള്ള അച്ഛന്റെ സ്നേഹിനിയിൽ കൂടുതലായി സ്വന്തം പിറന്നുവീണമണ്ണിലെ അവൾ കുതിരയുടെ പുറത്തിരുന്നു. ഞാൻ മനഃക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അച്ഛനെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയാണ്. വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു വിശ്വസ്തനായ ഒരാളെ കിട്ടിയപ്പോൾ അൽപ്പം ആശ്വാസം തോന്നി. ആത്മാർത്ഥതയോടെ സഹതാപം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടിയിരിക്കുന്നു.

പിന്നീട് ഡ്യൂട്ടിയില്ലാത്ത എല്ലാ സമയവും അവൾ എന്റെ അടുത്തു വന്നിരിക്കും. ഇത്രയുമധികം സംസാരിക്കുവാനുള്ള വിഷയമെന്തായിരുന്നെന്നു് അവൾ പോയാൽ ഞാൻ അതിശയത്തോടെ ആലോചിക്കും. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വളരെ ചെറിയ കുട്ടികളായി മാറിയതുപോലെ... ഭൂതവും നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ദീർഘമായി സംസാരിച്ചിരുന്നതു.

ഇന്നുവളരെ നേരത്തെ എന്നെ കാണുവാൻ വരുന്നതെന്തിനെന്നു പറഞ്ഞു.

അതുകൂടുതലിൽ കിടന്നതിനുശേഷം എന്നെ കാണുവാൻ വരുന്ന ആദ്യത്തെ ആൾ! താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആൾ! കണ്ണുകൾ അകലേനിന്നുവരുന്ന എല്ലാ ആളുകളെയും പരിശോധിച്ചു. മനസ്സിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ വെളിച്ചം പ്രസരിച്ചു. സ്നേഹിതനോട് വലതും പറയുവാനുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞുതീർക്കുവാനുള്ള അവസരം! ഇനിയൊരിക്കൽ വരുമ്പോൾ ഈ കട്ടിലിൽ വേറൊരാളായിരിക്കും.

എന്റെ മരവിച്ചുതുടങ്ങിയ കൈകൾ അയാൾ എടുത്തു് സാവധാനം തലോടി. കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ജീവിച്ചുതുടങ്ങി. നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങൾപോലും ഓർമ്മിച്ചു. സമയം എത്രത്തോളം ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങിയെന്നു തോന്നിയില്ല.

അടുത്ത കിടക്കകളിൽ ഉള്ള രോഗികൾ എന്നെ അത്ഭുതത്തോടുകൂടി നോക്കി. മനുഷ്യപ്പറ്റില്ലാത്ത എന്നെ കാണുവാൻ വന്ന ആളെയും അവർ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

ഡോക്ടർ സുലേഖ കടന്നുവന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കുമത്ഭുതമായിരുന്നു. എന്റെ കുടുംബജീവിതത്തിലെ അസ്വസ്ഥതകളെക്കുറിച്ചു് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. പോട്ടെന്നു ഞാൻ വിഷയം മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. കാലാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു് സംസാരിച്ചുപോൾ അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു: "സംസാരം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ തിരിച്ചുപോയേക്കാം" അപ്പോൾ സ്നേഹിതനോടൊന്നു കണ്ണുകൊണ്ടു കാണിച്ചു. അൽപ്പനേരത്തിനുശേഷം അവൾ തിരിച്ചുപോയി.

സുസ്സിലേറ്റ സമനില നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണു് അസ്വസ്ഥമായ വിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതു്.

സ്നേഹിതൻ മടിച്ചുമടിച്ചു് എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നു് തോന്നി. സുസ്സിലായി. ഒടുവിൽ അയാൾ പറഞ്ഞു തീർത്തു. "ഡിവോർസ് നിങ്ങളുടെ കാര്യമെന്നും അറിയുന്നതാണു്. അവർ വീണ്ടുമൊന്നു സുലേഖയെ ഒരുപ്പും അവർ ചേർത്തുകാണുന്നു."

മറുപടി പറയാൻ കഴിയാത്തവിധം കുഴിതോണ്ടുകൊണ്ടു് എന്താണു് പലതുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ തലയാട്ടുകൊണ്ടു്. ഈ അവസ്ഥയിലാണു് എന്നെ കാണുവാൻ വന്നതു്.

വളരെ നേരത്തെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പറഞ്ഞു് പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ അവളുടെ അശ്രുക്കൾ നനയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

നാളിൽ ഉടൻ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിച്ചില്ല. വീണ്ടും പരസ്പരം മുഖത്തുനോക്കിപ്പോകും.

അവസാനം ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ച കുറ്റത്തിൽതന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നു. വിവരമറിയിക്കേത്തതിൽ അയാൾക്കു വിഷമതയുണ്ടായിരുന്നു. ആരെയും അറിയിക്കാതെ അവസാനിക്കുവാനാണു് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു്.

സുലേഖയുടെ കഴുത്തിൽ വെളുത്ത

M.A. English
Economics
History
Postal & Oral. All Graduates eligible. Fresh Batch just commenced. Drop a card for Details.
POST-GRADUATE INSTITUTE
PETTA P.O. TRIVANDRUM.

രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അതിപ്രസരം

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് താറുമാറാക്കി—വർക്ഷം P.T.C-യിൽ S.S.L.C., MATRIC, P.D.C., B.A., M.A. പരീക്ഷകൾക്കുള്ള അധ്യയനം ഒരുവിധമാം ഉടനടി.

ക്ലാസ്സിലേക്ക് പുതിയ കുട്ടികൾ സാധുക്കളായിരുന്നു ക്ലാസ്സാകാൻ പഠിപ്പിച്ചും പ്രായവും കാണിച്ച് തെറ്റായ കണക്ക്.

P.T. College
Mannanad, Trivandrum-9
Phone 3287.

വീട്ടിലിരുന്നു മാത്രം പഠിച്ച് Pre-Degree, B.A. പരീക്ഷകൾ പാസ്സാകാം. ജോലിയും പ്രായവും പ്രശ്നമല്ല. വിദഗ്ദ്ധമായ പോസ്റ്റൽ ട്യൂഷൻ വിവരത്തിനു് ഉടനെ എഴുതുക:—

ALL SAINTS' ACADEMY
തെക്കേത്തെരുവ്, തിരുവനന്തപുരം

M.A., History, Economics, English, Postal & oral coaching, Hostels. Drop a card for details.

പിന്നീടു് രണ്ടുപേർക്കും ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

ഒരദ്ഭുതനോടെപോലെ ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ഉണ്ടസമാധാനം തിരിച്ചുകിട്ടാൻ ദയവിചാരിച്ചു് എന്നെ മറുതെ വിളിക്ക."

എനിക്കു് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതിൽ സ്നേഹിതനു വിഷമം തോന്നി.

ഒളിച്ചുവെച്ച എല്ലാ ഉറക്കഗുളികകളും തെരഞ്ഞു ചെരിഞ്ഞു കിടന്നുകൊണ്ടു് വിഴുങ്ങുമ്പോൾ ദുഃഖത്തിൽനിന്നു് ശാശ്വതവിശ്രമനം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ശാന്തതയുണ്ടായിരുന്നു.

സ്വസ്ഥമായി മരണത്തിന്റെ മടിയിൽ തലവെച്ചു.

എന്നിട്ടും കണ്ണുകൾ തുറന്നു. സുലേഖയും അമ്മയും അപ്പോൾ അടുത്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഞാൻ ആഴത്തിൽ നോക്കി. ആർദ്രതയുടെ തടാകം. ഞാൻ അതിൽ നീന്തിക്കളിച്ചു. ജീവനുവായ ഉന്മേഷം തോന്നി. അവൾ അമ്മയോടു് പറയുകയായിരുന്നു: "അവരെ കൊണ്ടുപോയി പുറത്തുവിടു." പിന്നീടു് നിയന്ത്രണം വിട്ടപോലെ എന്റെ ഉടുപ്പുകളിൽ മുഖം ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "ഇല്ല. ഇനി നിങ്ങൾക്കു മരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഞാൻ അതിനു സമ്മതിക്കുകയില്ല." അവൾ തന്നെ ഉറക്കഗുളികൾ മുഴുവനോ ഏതാനുകൾ മാത്രമായിരുന്നോ!

പരിഭ്രമമായ ഇളംമനസ്സിനെ വേദനിപ്പിച്ചതു് വ്യസനം തോന്നി.

മുമ്പിൽ സ്വന്തമെന്നുപോലും കഴുത്തിലിട്ടു നിൽക്കുന്ന പ്രൗഢയായ യുവതി ചെറുതായി വരുന്നതായും വൃദ്ധനായ എന്റെ മനസ്സിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് വാശിപിടിച്ചു കരയുന്നതായും എനിക്കു തോന്നി. അവളുടെ കണ്ണുനീർ ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടുകിളായ മറ്റു രോഗികളെപ്പോലെ ആശയുടെ കൈകൾ നീട്ടി പിന്നെയും പിന്നെയും ആകാശത്തിലേക്കു പിച്ചുകയറുന്നതുപോലെ തോന്നി. നിൽക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

—o—

കാരറ്റു് സുലഭമായി കിട്ടുന്നതും കണ്ട ഔഷധമാണു്. റഷ്യക്കാർ ഇതിനെ അരിയിൽനിന്നും എടുക്കുന്നതെ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദ്രോഗത്തിനു് ഫലപ്രദമായ ഔഷധമാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരറ്റു് ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ഹൃദ്രോഗമുള്ളവർക്കു് നല്ലതാണു്. മൃതം കഴിക്കുമ്പോൾ ചുവപ്പിറൽ ഉണ്ടാകുന്നതു നല്ലതാണു്. ഇതിനെ നീരോ സൂപ്പോ കഴിച്ചാൽ മതിയാകും. ഇതിനെ നീരു് നാലൗൺസ്സു് വീതം സ്വയം കാല്ലിട്ടു് കഴിച്ചാൽ ഒരൗൺസ് അസിഡിറ്റി എന്ന രോഗം മാറും. ഇതു വേവിച്ചുകഴിച്ചാൽ വിറ്റമിൻസംബന്ധമായ സുഖക്കേടുകൾ, മഞ്ഞപ്പിത്തം, മൂത്രസംബന്ധമായ സുഖക്കേടുകൾ ഇവയ്ക്കു നല്ലതാണു്. കാരറ്റു് 15 മുതൽ 20-ദിവസംവരെ തുടർച്ചയായി കഴിച്ചാൽ ചൊറി, പരുക്കു്, തേമൽ, പൊരിച്ചിൽ മുതലായ തൊലിരോഗങ്ങൾ മാറും. ഇതു വയറ്റിലുണ്ടാകുന്ന വെള്ളക്കെട്ടു്, വയറുവേദന ഇവയ്ക്കും ഉപകാരമാണു്. കാരറ്റു് ചതച്ചായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ഹൃദ്രോഗത്തിനു് ഇതു് ഉത്തമമാണു്. കാരറ്റു് പച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ ഇതു കഴിച്ചാൽ രക്തക്കുറവിനും ശരീരവളർച്ചയ്ക്കും നല്ലതാണു്. കാരറ്റും റോസ്റ്റോയും കാബേജും തുടങ്ങിയ മറ്റു പച്ചക്കറികളും കഴിവാക്കാൻ കഴിയും. ഇതിൽ അയൺ സൾഫേറ്റു് കാരറ്റൻ എലിമെന്റും ഉള്ളതിനാൽ ഇതു കഴിച്ചാൽ രക്തക്കുറവിനും വിളർച്ചയ്ക്കും മനുഷ്യാപ്പിൻനന്നും വാതുന്ന വിലകൂടിയ അയൺടോണിക്കിനെക്കാൾ ഫലപ്രദമാണു്. ടോണിക്കിലുള്ള അയണിനെക്കാൾ എളുപ്പം ഇതിലുള്ള അയൺ ശരീരത്തിൽ പിടിക്കുകയും സുഖക്കേടുകൾക്കു് ആശ്വാസം കിട്ടുകയും ചെയ്യും.

കാരറ്റിൽ വളരെക്കുറച്ചു പ്രോട്ടീനേ ഉള്ളുവെങ്കിലും ഇതു് ഒരു നല്ല ആഹാരസാധനമാണു്. ഇതിൽ പത്തുശതമാനം ഹൈഡ്രോകാർബൺ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അൽപ്പം വിനാഗിരി ചേർത്തു കഴിക്കുന്നതു് നല്ലതാണു്. കാരറ്റു് പച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്ന സുഖക്കേടുകൾ ഇവയ്ക്കു് ഇതു കഴിക്കുന്നതു് നല്ലതാണു്. അതിനുപുറമെ തൂവെള്ളനിറമുള്ള മുടിനരയ്ക്കുന്നതിനും കറുപ്പുള്ള മുടിനരയ്ക്കുന്നതിനും കാരറ്റിന്റെ നീരു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു് നല്ലതാണു്. കാരറ്റു് ഹൃദ്രോഗത്തിനു് ഒരു ഔഷധമാണു്. രോഗിക്കു് നടപ്പിനും ഓടുന്നതിനും കഴിവുണ്ടു്.

A GLORIOUS START
LINE HALFTONE TRICOLOR COLOR TRANSPARENCY BLOCKS CINEMASLIDES RUBBER STAMPS & DESIGNS
BLOCKS
BLOCKS
DESIGNS
SUCHITRA BLOCKS AND DESIGNS
PANAMOOTIL LANE NEAR AYURVEDA COLLEGE TRIVANDRUM

ഏക

(16-ൽ നിന്നും തുടർച്ച)

എനിക്കു് ഇതിൻെറയെന്തും അർത്ഥം എന്തുകൊണ്ടു് നേരത്തെ മനസ്സിലായില്ല? ഇങ്ങിനെയെ ത സംശയം തുടച്ചുവരുന്നുവെന്നു്, എങ്ങിനെയെങ്കിലുമൊന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!

ഊഹിക്കാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാത്തത്ര സംശയം. ഞാനെന്തു് തെറ്റുചെയ്തു. ചേച്ചി? ചേച്ചി പറയൂ.

എൻെറ ബുദ്ധിക്കു് എവിടെയും പിടിയുറയ്ക്കുന്നില്ല. എങ്ങിനെയായതൊക്കെ എൻെറ കൈയിൽനിന്നു് വഴുതിപ്പോയിരിക്കുന്നു ഞാൻ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു, ചേച്ചി. ചേച്ചിയെന്തെങ്കിലും പോംവഴി നിർദ്ദേശിച്ചു തരുമെന്നതാണു് എൻെറ അവസാനത്തെ പ്രതീക്ഷ. ചേച്ചിയുടെ ബുദ്ധിയിൽ എന്തെങ്കിലുമൊരു വഴിയുണ്ടാവും.

ഞാൻ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതുതന്നെ, എന്നെ കാണുമ്പോളും, സുന്ദരേട്ടനു് ഇഷ്ടമല്ല. എന്നെ ഒരു മണിക്കൂർപോലും കാണാതായാൽ ശ്വാസം മുട്ടിയിരുന്ന സുന്ദരേട്ടൻ, കാഫീസിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി കുറേച്ചുന്നു് ഫയലെടുത്തില്ലെന്ന വ്യാജേന എന്നെക്കാണാൻ വരുമായിരുന്നു, ചേച്ചി.

മനുഷ്യർ ഇങ്ങിനെയാണോ, ചേച്ചി? എങ്കിൽപ്പിന്നെ ഈ ജീവിതത്തിനെന്താണർത്ഥം? ലൗകികമായ ആശകളാണു് ഒരു താങ്ങായി സങ്കല്പിക്കാനാവുക?

ഞാൻ വിളിച്ചിക്കൊട്ടത്താൽ സുന്ദരേട്ടൻ ഉണ്ണുകയില്ല. ഞാൻ വിളിച്ചാൽ വിളി കേൾക്കുകയില്ല. എനിക്കൊന്നു് തൊടുന്നപോലും കഴിഞ്ഞിട്ടു്, ചേച്ചി, വർഷങ്ങൾ എത്രയോ ആയിയെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്.

എന്നെ സുന്ദരേട്ടനു് ഇങ്ങിനെ തോന്നാൻ? അദ്ദേഹത്തിനായി തോന്നൽ വല്ലവിധേനയും മനസ്സിൽ കനേല്ലുവിയെങ്കിൽ എണ്ണകൊണ്ടു് സുന്ദരേട്ടനു് ഒരുശരീരമില്ല എന്നു് സ്വയം തിരുത്താൻ കഴിയുമല്ലോ?

എന്നേക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാനപരമായ സംശയം ശരിതന്നെയെന്നു് ഉറപ്പിക്കാൻ സുന്ദരേട്ടനു് എങ്ങിനെ സാധിച്ചു? സത്യാവസ്ഥ എന്തെന്നു് സുന്ദരേട്ടനു്, ഇങ്ങിനെയൊക്കെ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചതിനെയെങ്കിലും, എന്നോടു് ചോദിക്കായിരുന്നില്ലേ? ചോദിച്ചില്ലല്ലോ!

ഞാനെങ്ങനെ സത്യാവസ്ഥ തെളിയിക്കണം, ചേച്ചി? പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെയാ? ഇല്ലെന്നാണെനിക്കു തോന്നുന്നതു്. പറയാൻ സമ്മതിച്ചു് കേൾക്കാനാരുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പറയാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. പറഞ്ഞാൽത്തന്നെ, കേട്ടാൽത്തന്നെ, സത്യാവസ്ഥ മറ്റുവെയ്ക്കുമോണം ഇതൊക്കെ പറയുന്നതെന്നല്ലേ തോന്നുക?

ഒന്നും പറയാതിരിക്കാനും വയ്യല്ലോ, ചേച്ചി. സുന്ദരേട്ടനായി ശ്വസിക്കാതെ എനിക്കു ജീവിക്കാൻ വയ്യ. മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കുറ്റബോധമാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചാലോ?

മിണ്ടിയാലും മിണ്ടാതിരുന്നാലും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു് ഫലം തെറ്റായിരിക്കുമെന്നാണെൻെറ ധർമ്മസങ്കടം.

ഇപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ കിടപ്പിലായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പുത്തെ മുറിയിൽനിന്നു് (കിടപ്പിലായതിനുശേഷം അവളെയാണിപ്പോൾ അടുത്തു കിടത്തുന്നതു്) ചോദിക്കുകയുണ്ടു്: "എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്തിനു് അമ്മിക്കുഞ്ഞിനു കാണണമെന്നു്. എന്തിനു് കുഞ്ഞു് കാണണമെന്നവൻ എന്തിനു് കരയുന്നുവെന്നുമില്ല. ഞാൻ ഉണ്ടുവോ, കളിച്ചുവോ എന്നു അന്വേഷിക്കുന്നതല്ലാതെ സുന്ദരേട്ടൻെറ രക്ഷണം പുറത്തുനിന്നുള്ളതൊക്കെയോ ആണു്.

എത്രനാൾ ദിവസം മുഴുവൻ വീടിനുള്ളിൽ ഒരു വലിയ ദാസ്യവൃത്തിപോലെ ഞാനാണു് ഇതുപോലെ കഴിയുക? ഇപ്പോൾ നേരത്തെ മറുപടിയുണ്ടു്. സത്യാവസ്ഥയെന്നെനിക്കു ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. എനിക്കു് ചേച്ചിയുടെ തന്നേടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! എനിക്കാരുടെയെങ്കിലും വിവാഹിതയാകേണ്ടതു് തീരുമാനിക്കുകയും ആ തീരുമാനത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ. എങ്കിൽ ചേച്ചി, ഞാൻ എത്ര ദാസ്യവൃത്തിയാകുമായിരുന്നു!

സാഹിത്യവാരഫലം

(13-ാം നിന്നു തുടർച്ച)

ന്നു. തെറ്റു്. സ്ത്രീകളെക്കാൾ നന്നിക്കെട്ടവരാണു് പുരുഷന്മാർ. അവർക്കു് ഒരു മുദ്രവച്ചകാർഡുപോലുമില്ല. സ്വന്തം മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരമല്ലാതെ വേറൊന്നും അവരെ ചലിപ്പിക്കുകയില്ല. പെൺകുട്ടികൾ എഴുതാനുള്ള അതിരാവുകതാപം കലർന്ന ചെറുകഥകൾ വായിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ഓച്ചിറനന്നു് കാറിൽകയറിയ കഴവനായി മാറാറുണ്ടു്. ഒരു ചലനവും അത്തരം കഥകൾ എന്നിലുളവാക്കാറില്ല. കുങ്കുമം വാരികയിൽ സുനിഎഴുതിയ "ഊർമ്മിള" എന്ന ചെറുകഥ വായിച്ചപ്പോഴാണു് ഞാൻ ആ ഓച്ചിറക്കഴവനെ ഓർമ്മിച്ചുപോയതു്. ചെറുകഥയുടെ ഇതിവൃത്തം ഇതാണെന്നു് എല്ലാ പെൺകുട്ടികളും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഇതവൃത്തത്തെത്തന്നെ. അവൾ അയാളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അയാൾ കരുണക്കാണിക്കുന്നു. അവളെ "പ്രേമിച്ചുവഞ്ചിക്കുന്നു" അങ്ങനെ അവൾ ചെന്നുകാറിപ്പറയുന്ന ഈ കഥയിൽ വിഷ്ണു പ്രസാദിന്റെ കഥകളെപ്പോലെ കഥകളെന്നു് വിളിക്കാൻ വയ്യ. പ്രേതമോ ഗമനം ഇവയെപ്പോലെ ഇതു് കലാസൃഷ്ടികളല്ലെന്നിരിക്കിൽ ഇതിലെന്താണു് lyrical imagesഎന്നു് നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. സുനിയുടെ കഥ മോശമാണെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. അതു് ചെറുകാക്കിച്ചിത്രമല്ല. അതു് ചെറുകാക്കിച്ചിത്രം—ഹാസ്യചിത്രം—തന്നെയാണു്. ഞാൻ ഇങ്ങനെ വിചിത്രകൃതികളായ അനേകമനുഷ്യങ്ങൾ സാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളോടു കൂടി കൊണ്ടു് എന്റെയടുക്കൽ വരുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ കൃതികളെ എനിക്കു നല്ലതെന്നു് തോന്നിക്കുന്നതിനെ ഇച്ഛിച്ചുകൊണ്ടല്ല. ഒരു ശാലീനയല്ലാത്ത പുരുഷകവനം ഭയിൽ തന്നെ അവർ എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. "നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലെ ഭാവനാവൃത്തികൾ ക്രമായിൽ തളച്ച ഇവിടെനിന്നു വട്ടംചുറ്റാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കാതെയുമിരുന്നാൽ മാത്രം എനിക്കും ആസ്വാദ്യതാകുമോ?" നിങ്ങളങ്ങനെ തോന്നിയിരിക്കുന്നു? ഏതു നാളായി ഈ കാരാസ്പദമുള്ള കാര്യങ്ങൾ? എന്നോടുക്കയാണു് ശ്രീമതിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾ അല്പവിവരമായി എന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമുള്ള ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ശ്രീ. പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ ശ്രീമതി മാധവിക്കുട്ടി ശ്രീ. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ ഇവരെയെല്ലാം ശ്രീമതി "ലക്ഷ്യങ്ങളാ"ക്കുന്നുവെന്നും എനിക്കു സംശയമുണ്ടു്. അതു് എത്രമാകട്ടെ. എന്റെ കാര്യം പറയാം. ഞാൻ എഴുതുന്നതു് നിരൂപണമല്ല, വിമർശനമല്ല എന്നു് ആദ്യമേ തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ചെറുകഥകൾ, കവിതകൾ ഇവ ഒരേരീതിയിൽ വരുന്നതുകൊണ്ടു് അവയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ആവർത്തനസ്വഭാവം വരും. അതു വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇനിയും വരും. സാഹിത്യത്തെസ്സംബന്ധിക്കുന്ന തത്ത്വങ്ങൾ കുറച്ചെയുള്ളു. അതു് പിന്നെയും പിന്നെയും പറയുക എന്നതല്ലാതെ മാർഗ്ഗമുള്ള. അക്കാര്യം സചേതനമായതിനെയും അവിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ശബ്ദം "കഠോര"മാകാറുണ്ടു്. സമ്മതിച്ചു. എത്രയായാലും അതു് കാട്ടാളനൃത്തമല്ല. സ്വന്തം കാട്ടാളത്തത്തെ ശ്രീമതി മറ്റുള്ളവരിൽ ആരോപിക്കയുമാണു്. ഗഹനമാകയുമാണു് എന്നു കരുതിയിട്ടു് എഴുതുന്ന ഈ ലേഖനങ്ങൾ രണ്ടുവട്ടമെങ്കിലും വായിക്കുന്നുണ്ടു്. ശ്രീമതി മാധവിക്കുട്ടിയുടെ "എന്റെ കഥ" മലയാളനാടു് ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയതു് കാലമുണ്ടു്. പ്രത്യേകനിവാരിയരുടെ എഡിറ്റർ ശ്രീ. അനന്തൻ നടത്തിയ "ഗാലപ്പ്" പോൾ" (Gallup Poll) നടത്തി "മലയാളനാടു്" എടുക്കുന്നുണ്ടു്. ആളുകൾ വായിക്കുന്നതു് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആരാഞ്ഞതു്. സാഹിത്യവാരഫലത്തിനാണു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ടുകിട്ടിയതെന്നു് ശ്രീ. അനന്തൻ എന്നോടു് പറയുകയുണ്ടായി. ഇതു് ഈ ലേഖനപരമ്പരയുടെ പ്രത്യേകതയിൽ നിന്നുണ്ടായതല്ല. ബഹുജനം വായിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു് വിശിഷ്ടമാകണമെന്നില്ല. അവയ്ക്കു് അങ്ങനെ കനം കുറഞ്ഞ ലേഖനങ്ങൾ വേണം. ആ "ഡമാൻഡി"നു് അനുസരിച്ചു് ഞാൻ "സപ്ലൈ" ചെയ്യുന്നു. ഈ ധനാത്മകശാസ്ത്രം ശ്രീമതി മനസ്സിലാക്കണം. ഇന്നു് ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെ മട്ടിൽ എഴുതുന്നതെന്തിനാണു്? ശ്രീമതിയെക്കാൾ എന്നെ അറിയുന്ന പ്യാരിലാൽ പറയുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ "ഇൻഹിബിഷൻ" നിറഞ്ഞ ഷേക്സ്പിയർ നോട്ടുകൾ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്" എന്നു്. അതിനാലാണു് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു് ചിന്താക്കുഴപ്പമില്ലാതെ, വളരെ വ്യക്തമായി എനിക്കെഴുതാൻ കഴിയും. പഠിപ്പിക്കാനും കഴിയും. പറയുന്നതു് ഞാൻ ആത്മപ്രശംസയിൽ മുഴുകുന്നു. വായനക്കാർ സദയം ക്ഷമിക്കണം. തെക്കിട്ടു" കോറിയാൽ മറുപടി നല്കുന്നതിനെന്തിനാണു്? ശ്രീമതിയുടെ വ്യക്തിവിദ്വേഷം കലർന്ന ലേഖനം വായിച്ചുണ്ടായ തെറ്റിദ്ധാരണയാണു് ശ്രീ പി. സുബ്രഹ്മണ്യപിള്ള മലയാളനാടിലെഴുതിയ "നഗ്നമായ" എന്ന കഥ വായിച്ചപ്പോഴാണു്. "നഗ്നമായ അഴിമതി", "നഗ്നമായ പരമാർത്ഥം" എന്നൊക്കെ എത്രയും നഗ്നതയ്ക്കുകൂടുന്ന മേരിപ്പാട്ടങ്ങളല്ലോ നമുക്കു്. സുബ്രഹ്മണ്യപിള്ള അതിനെയാണു് നമ്മോടു ആക്രമിക്കുന്നതു്. വിദ്വേഷത്തോടെ ആക്രമിക്കുന്നതു്. വിദ്വേഷബുദ്ധിയായ ആ കഥ (കഥയെന്നു പറയാമോ?) രസാവഹമായിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ഭരണിയിൽ പുഴുക്കളിലും പുതുക്കോടികളിലും നിലാപുവന്നു വീഴുമ്പോൾ അവയ്ക്കുള്ളതിൽ തിളക്കം കിട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ. നിത്യജീവിതസംഭവങ്ങളിൽ ഫലിതത്തിന്റെ പ്രകാശം വീഴ്ത്തുകയാണു് ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യപിള്ള.

ഫലിതം കാവ്യം ഇവയിലെ സംഭവങ്ങളും കഥാപാത്രങ്ങളും അവയുടേതായ അർത്ഥം നല്കുന്നതിനപ്പുറമേ മറ്റു സൂചനകളെയും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് ആധുനികർ ഇംഗ്ലീഷിൽ "അല്ലഗറി" എന്നു വിളിക്കുന്ന മലയാളത്തിൽ ഇവയ്ക്കു ലാക്ഷണികകഥകളെന്നോ അർത്ഥവാദകഥകളെന്നോ രൂപകകഥകളെന്നോ ഇതെഴുതുന്നയാളിനു് അലഗറിയിഷ്ടമല്ല—കാരണം അതിനു കലാത്മകതയില്ല എന്നതുകൊണ്ടു്. Is or is not Allegory a form of expression? I flattered myself that I had demonstrated that it is not—ലക്ഷണകഥ ആത്മാവഷ്കരണരീതിയാണോ? അല്ലെന്നു ഞാൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്—എന്നു ബഹുമാന്യനായ ഡോക്ടർ ശ്രീകുമാരനെഴുതുന്നു. അതിനുള്ള മറുപടിയുടെ തുടക്കമായി ഞാൻ എഴുതിയതു് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: Allegory is a cold and bald product of the intellect—ലക്ഷണകഥ ബുദ്ധിയുടെ തണുത്തുമരവിച്ചതും കഷണ്ടിയുള്ളതുമായ അനാച്ഛാദനീയമായ ഫലമാണു്—എന്നു്. ഫ്രഡറിക് വേഗർ—It is far removed from ഭാവഗീതകം—അതു് കലയിൽനിന്നും അതിദൂരത്തിലാണു് നില്ക്കുന്നു—എന്നു് ഹോഗർ വിശ്വസിക്കുന്നു. It is an Index of artistic decay or artistic immaturity—അതു് കലയുടെ ജീർണ്ണതയെയും കലയെസ്സംബന്ധിച്ച പരിപാകമില്ലായ്മയെയും കാണിക്കുന്നു—എന്നു് വിശ്വർ.

ശ്രീ. എം. സുകുമാരൻനായർ കഥാകാരനാണു്. ആഖ്യാനവൈദഗ്ദ്ധ്യം, ഭാഷാനൈപുണ്യം ഇവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതു കഥയിലും കാണാം. സംവേദനനിമിഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് സഹിക്കാനായ പ്രഗല്ഭതയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഉത്തമമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളിൽ ഇന്നതാണു് എന്നു് ഇച്ഛിക്കാൻ കഥാകാരനു് അവകാശമില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു് കഥ എഴുതിക്കൂടേ? അല്ലെന്നു ഞാൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എന്റെ ബഹുമാന്യനായ ഡോക്ടർ ശ്രീകുമാരനെഴുതുന്നു—കഥാകൃത്തുകൾക്കു് കഥയുടെ ഘടനയിൽ ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അവയെ അതിലംഘിക്കുന്നതു് കഥയുടെ ഭംഗിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു—എന്നു്. ഇതിനെ ഞാൻ എതിർത്തിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഇതാണു്. കഥാകൃത്തിന

പരസ്യം കൊടുക്കാത്തതിന്റെ കാരണം

പരസ്യം കൊടുത്താൽ കൂടുതൽ മരുന്നായ്ക്കേണ്ടിവരും. കുറക്കാലമായി മരുന്നായ്ക്കാൻ പറ്റായിരുന്നില്ല. കാരണം ജീവൻറോണിൽ ചേരുന്ന വിലപിടിച്ച പച്ചമരുന്നുകൾ കിട്ടാനുള്ള വിഷമം കൊണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മരുന്ന സുലഭമായി ലഭിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രോഗി മരുന്ന കിട്ടിയവർ ക്ഷമിക്കുക.

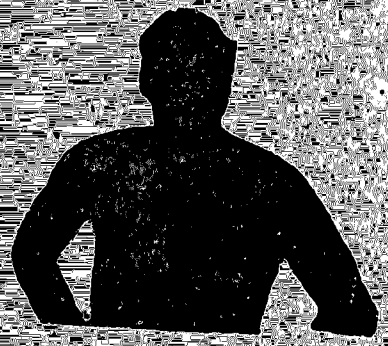

ഒരു പൗണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ പെട്ടെന്ന് തടിയും ഉക്കവും വെയ്ക്കുന്നു.

ആവശ്യത്തിനു തടിയും ഉക്കവും വെക്കാൻ 5 പൗണ്ടിൽ കൂടുതൽ കഴിക്കേണ്ടി വരില്ല. കാട്ടുചേനയും, ഉഗ്രക്കൊഴപ്പുകളും ചേരുന്നതിനാലാണ പെട്ടെന്ന തടി കുന്നതെന്നും, പിളന്തത്തടിയാവുമെന്നും മറുമരുന്നു കമ്പനിക്കാർ പറയുന്നു. എല്ലും ചേർത്തു. ഗുണം കിട്ടിയാൽ പോരെ. ജീവൻറോൺ കഴിക്കുമ്പോൾ ½ മണിക്കൂർ സമയം വ്യായാമം ചെയ്യണം, ദേഹം തടിക്കുന്നും ചുവന്ന രക്തം ഉണ്ടാകാനും, ആരോഗ്യത്തിനും വേറെ മരുന്നില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറുപ്പിച്ച പറയാൻ കഴിയും അവശ്യത്തിലധികം തടിയുള്ളവർ ഈ മരുന്നു കഴിക്കരുത്.

450 Gms: Rs. 10/-

സെൽബെ-പൌഡർ: സ്പ്നസ്ലനഷം, ശീഘ്രസ്ഖലനം, ധാതുശക്തിക്കുറവ് ഇവ തീരെ നിന്നു കൂടുതൽ സമയം കിട്ടുന്നു. വേറെ ഉപകരണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ ഈ മരുന്നുകൾകൊണ്ടുതന്നെ ഫലം കിട്ടുന്നു.

സെൽബോയിൽ 1-ൌൺസ് Rs. 10/-
സെൽബോ പൌഡർ 1-ൌൺസ് Rs. 10/-

ഓരോന്നും ൌൺസുവീതം ഉപയോഗിച്ചാൽ വീണ്ടും ഈ സുഖക്കേട് ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് ഗ്യാരണ്ടി ചെയ്യുന്നു. 4 ദിവസത്തെ ആനുഭവം കൊണ്ടുതന്നെ ഫലം അനുഭവത്തിൽ കാണാം. V.P.P കും ഏജൻസി വ്യവസ്ഥകൾക്കും ഹെഡ് ആഫീസിൽ മദ്രാസിലേക്ക് എഴുതുക.

JEEVANTONE PRODUCTS, 6/1 Valmigist.
P. B. 1447 (V.K.) MADRAS-600017.

സ്റ്റോക്കിസ്റ്റുകൾ:— 1) പോപ്പുലർ മെഡിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്, 1. 2) ജയന്തി ജനൽ സ്റ്റോഴ്സ്, Opp. ദാദർ സ്റ്റേഷൻ ബോംബെ-28. 3) ആന്ധ്രാ ഓറിയൻറ് ഡ്രഗ് ഏജൻസീസ്-102-T. V. സാമിറോഡ്, R. S. പുരം, കോയമ്പത്തൂർ. 4) സിറോ മെഡിക്കൽ ആൻറ് ജനറൽ ഏജൻസീസ്, ചക്രപാളയം, ബാംഗ്ലൂർ. 5) ഉസ്മാനിയ മെഡിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്, പഴവങ്ങാടി, തിരുവനന്തപുരം-1 6) കോട്ടയം മെഡിക്കൽ ഹാൾ, K. K റോഡ്, കോട്ടയം. 7) ജനറൽ ഡ്രഗ്സ് ഹൌസ്, ജനറൽ ആസ്പത്രിക്കു സമീപം, എറണാകുളം. 8) M. M. അബ്ദുൾ ഏജൻസി, ഡിപ്പോ, നു. റോഡ്, കോഴിക്കോട്-2. 9) 510- പ്പുതുമല്ലി മെയിൻ റോഡ്, മദ്രാസ്-3.

മാതൃയുടെയും മകൻറെയും പരാധീനതകൾ മാറും എന്നു അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അയാൾ അവിടെയെത്തി. ആഫ്രിക്കാദേശത്തിലാണ്ടു. എങ്കിലും സാക്ഷാൽ കണ്ണുണ്ണിസം അല്പമകലെയാണെന്ന മനസ്സിലാക്കി. സാരമില്ല. ഇതുയും നടന്നു. അവിടെയെത്തിയ അയാൾ ആ ആദിശാസ്ത്രകപ്രപഞ്ചത്തിലുമെത്തും. ഈ ആശയം ഒരു ഫേബിളിൻറെ കെട്ടുകഥയുടെ മട്ടിൽ സുകുമാരൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. കലാപ്രചോദനം തന്നിലാണെന്ന്. അയ്യ് അജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു ജാഗരിതത്തിലേക്ക് കുന്നു. യുക്തിയെ ചൂട്ടുകറ്റിച്ചുശേഷം മിന്നൽപ്പിണർ പ്രസരിപ്പിച്ചു വിരാജിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയവ്യവഹാരം, സദാചാരം ഇങ്ങിനിയവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ ആ അഗ്നിനാളത്തിൽ വച്ചുകെട്ടുമ്പോൾ മനുഷ്യൻറെ കാന്തികശക്തി കലയിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന ഈ ബാഹ്യലക്ഷണങ്ങൾ കലയെത്തന്നെ ഇല്ലാതാക്കും. മഹാനുഭാവനായ പറയും അലിഗറി കലയല്ലെന്ന് മഹാന്മാരോടൊപ്പം അല്പജ്ഞനായ ഞാനും വിശ്വസിക്കുന്നു.

* * *

ഏതു കാര്യത്തിലും നിസ്സഹായപൂർണ്ണത്തിയാൽ, അസ്ഥാനത്ത് പുകഴ്ത്തിയാൽ, അപഹാസ്യനായ കണക്കിയും. ശ്രീ: രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ എന്ന മാസിക അങ്ങനെയാണ് പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നു. ശ്രീ. ജി. ബാലചന്ദ്രൻറെ "സമന്വയം" എന്ന മാസികയിലാണ് ഈ അഭിനിവേശം കാണുന്നത്. അതിൽ ശ്രീ. അമ്പലപ്പുഴ ഗോപകുമാർ എഴുതിയ "ഇനിയും നിൻ കഥ പറയൂ" എന്ന കാവ്യം പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പ്രതിഭാധനനായ കവിയുടെ ഹൃദയത്തിലെ ഭാവനകൾ പകർത്തുവാൻ ഈ പരിഭാഷകനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഹൃദയമായിരിക്കുന്നു.

"ഇനിയും നിൻകഥ പറയൂ—
നിശബ്ദനിമിഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞു
ഇടിനും നഷ്ടസ്മൃതികളിൽനിന്നു ഉണർന്നുകാൻ
വാതായനത്തിൻറെ വിടവുകളിലൂടെ
കുളിരണിയിക്കുന്നു..."

ഇതിലെ വിശ്വസിക്കുക ആരെയും സഹിപ്പിക്കും.

* * *

1912-ൽ നോബൽസമ്മാനം നേടിയ ഫ്രഞ്ചുകാരൻ ജീവശാസ്ത്രജ്ഞനായ അലക്സേ കറൽ (Alexis Carrel)— തുടിമായി ഹൃദയം നിർമ്മിച്ചു. അതു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, നാസികൾ അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആവരോട് ചോദിച്ചു: തനിക്കു ഹൃദയമില്ല, രക്തമാംസമുള്ള ഒരു ഹൃദയം എന്നു തെളിയിച്ചു. നമ്മുടെ പല കവികൾക്കും ഹൃദയമില്ല, രക്തമാംസമുള്ള കവികളുടെ രക്താശയം ഹൃദയത്തിലായാൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ.

—o—

ഞാനും അങ്ങനെതന്നെ

(11-ൽ നിന്നു തുടർച്ച)

മറ്റൊരു സംശയംകൂടി ഞാൻ അയാളോടു ചോദിച്ചു.

"അമ്മ പിറന്നുവീണ ദിവസമല്ലേ ഇതു നടന്നതു? ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ എങ്ങിനെ ഇതു അറിഞ്ഞു—?"

അമ്മയുടെ അല്പസമയം മൂടുകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുനിന്നിട്ടു മറുപടി പറഞ്ഞു:

"ഇതു അച്ഛൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതാ—"

ഇതാണു ചെറുകഥയെന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നതിൽ ഞാനുമുൾപ്പെടുന്നു. അമ്മയുടെ പറഞ്ഞ കഥ ഞാനാലോചിച്ചു. ഇതിൽ തെറ്റ ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയില്ല. അമ്മയുടെ അച്ഛൻ അപ്പുപ്പനാണോ അപ്പുപ്പൻ വലിയവനായ അപ്പുപ്പൻ അമ്മയുടെ വലിയവളാകുമോ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മ വലിയവളായില്ല. അല്ലെ വലിയവളാകേണ്ട അപ്പുപ്പൻ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ അവന്ന കഥ പറഞ്ഞു. അമ്മയുടെ സന്തുഷ്ടി നേടുന്നു.

ഞാനും അങ്ങിനെതന്നെ. ഇതു ഇതു കഥയ്ക്ക് തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നതായിരിക്കട്ടെ.

രാജാ

കെ. എ. അബ്ബാസ്

നിശബ്ദമായ രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണി. വലിയ ഹാൾ തികച്ചും ശൂന്യമാണ്. തികഞ്ഞ നിശബ്ദതയും അന്ധകാരവും—ടേബിൾലാമ്പിന്റെ പ്രകാശമൊഴിച്ചാൽ. രാജാ ദുഃഖമഗ്നനായി സോഫയിൽ ഉണർന്നുകിടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് കതക് അനങ്ങുന്ന ശബ്ദം കേട്ട്. എഴുന്നേല്ക്കാൻ ആലോചിച്ചതാണ്. പക്ഷേ, തന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും മദ്യപിച്ച് അബോധാവസ്ഥയിലായിരിക്കുമെല്ലാ വരുമല്ലോ എന്നാലോചിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ആഗ്രഹം എവിടെയോ പോയിമറഞ്ഞു. അവൻ സോഫയിൽ കണ്ണടച്ചുകിടന്നു.

അച്ഛന്റെ ശബ്ദം "നീ ഒരു നല്ല അമേരിക്കനല്ല. മകനെ ഒറ്റയ്ക്ക് വീട്ടിലാക്കിയിട്ട് പാർട്ടിക്കും ഡാൻസിനും പോകുക."

"നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അയാളെന്തായാണ് എന്നിക്കും ചോദിക്കാമല്ലോ!" അമ്മയുടെ മറുപടി. "നിങ്ങൾ എന്തൊരച്ഛനാണ്. ഓഫീസുപാർട്ടികളിൽ നിങ്ങളുടെ തോഡൽസുഹൃത്തുക്കളുമായാവുമെന്നും എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ, രാജാ സ്വയം രണ്ടിലൊരാളുടെങ്കിലും പ്രായത്തിലെത്തിയല്ലോ?"

"നീ അവനെപ്പോലുമെത്ര വയസ്സിൽ ബോർഡിംഗ് സ്കൂൾ വിദ്യയ്ക്കാൻ എന്നെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുപ്പുള്ളവൻ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്ന പ്രായത്തിലായ തന്നുവോ?"

"പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവനു് അഞ്ചല്ല വയസ്സു്. തിരിച്ചറിയണം. കോളജിൽ പഠിക്കാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്ന ആ പ്രായം. അതിനുശേഷമല്ലേ? എല്ലാ പെൺകുട്ടികളും അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നൂറുകണക്കിനു് ഈ ചിത്രങ്ങൾ നോക്കൂ. അവരുടെ അമ്മയാകാനും പ്രായമില്ല അവർക്ക്."

"നീ യതിരുവിടുന്നു. ഓർക്കൂ."

ന്യൂയോർക്കിലെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ കൂടെയാണ് "താൻ ഇപ്പോൾ പ്രിയപ്പെട്ടവനെന്നു് അവൻ അച്ഛനോടു പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

രാജാ തന്റെ കിടക്കയിലേക്കു തന്നെ കയ്യിലിരുന്ന പുസ്തകം അവൻ മറിച്ചുനോക്കി. അതു് തന്റെ പുസ്തകമായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്റ്റഫർ ഗോൾഡൻസ്റ്റീന്റെ പുസ്തകമാണ്. ബോബിയിൽനിന്നു് ഇരവു വാങ്ങിയതു്.

അവൻ തന്റെ ചിത്രത്തിലേക്കു് നോക്കി—വെള്ളവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ സപ്തദേവതമാരെ. എന്നിട്ടു് അവന്റെ അധരപുടങ്ങളിൽ അറിയാതെ ആ ശബ്ദം കടന്നുപോയി ബോബി!

മലബ്രേറിയൻ രാജായ്ക്കു് ബോബിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. വണ്ടും വെള്ളവസ്ത്രങ്ങൾതന്നെ. പക്ഷേ ബോബിയെ എത്ര സുന്ദരിയാക്കുന്നു. തന്റെ സപ്തദേവത പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ ദത്തശ്രദ്ധയായിരിക്കയാണ്.

രാജാ ബോബിയിലെ പ്രേമസ്മൃതികൾ ചെന്നു് "ഹലോ?" എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു് എതിർവശത്തായി ഇരുപ്പുറപ്പിച്ചു. ബോബി അവനെ കണ്ടു മധുരമായി മുഖമുയർത്തി. അതിലിൽ പതിച്ചിരുന്ന SILENCE എന്ന ബോർഡിൻ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു് "സംസാരിക്കരുതു്" എന്നു ഗൗരവത്തിൽ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. പ്രേക്ഷകരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും കൈയടിയുയർന്നു. അവൻ തന്റെ തൊപ്പിയെടുത്തു് പുസ്തകം ബോബിയുടെ നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു് തന്നിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു. ബോബി പ്രേക്ഷകരെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പുസ്തകം രാജായുടെ നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു് തന്നിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു. രാജാ ചിരിച്ചു. ഉടനെ പുറത്തേക്കു തിരിച്ചു. ബോബി

ഇപ്പോൾ പകുതിവിലയ്ക്കു കിട്ടും

ത്രീഭാഷാനിഘണ്ടു

ഇംഗ്ലീഷ് - ഹിന്ദി - മലയാളം

ഓരോ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കിനും അനുയോജ്യമായ ഹിന്ദി വാക്കുകൾ. ഇവയുടെയെല്ലാം അർത്ഥം മലയാളത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്—മലയാളം. ഇംഗ്ലീഷ്—ഹിന്ദി. ഹിന്ദി—മലയാളം ഇപ്രകാരം മൂന്നു നിഘണ്ടുവിന്റെ പ്രയോജനം ചെയ്യുന്ന ഈ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, മലയാളം എന്നീ മൂന്നു ഭാഷകളും പഠിക്കാനും ഉപകരിക്കുന്നു. ഡിമൈ 1-ാം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഡമ്മി ആയിരത്തിൽപരം പേജുകൾ; നല്ല വെള്ളകടലാസ്സിൽ വൃത്തിയായ അച്ചടി. കാപ്പൺകാലിക്കോ ബയൻറു്, വില 50 രൂപ എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പണമയയ്ക്കുന്നവർക്ക് പ്രീപബ്ലിക്കേഷൻനിരക്കിൽ 28 രൂപയ്ക്കു ലഭിക്കും. ഇപ്പോൾ 8 രൂ. അടയ്ക്കുക. ബാക്കി 20 രൂ. 5 5, 5, 5, എന്നു മാസതവണകളായും. രജിസ്റ്റർചെയ്യുന്നപക്ഷം 26 രൂ. M.O. അയയ്ക്കുക. കൂപ്പണിൽ വിവരം എഴുതിയിരിക്കണം.

'V' PUBLISHERS, KOTTAYAM.

(Near C.M.S. College) P.B. No. 31, Phone 4470.

വായിച്ചിരിക്കേണ്ട അപൂർവ്വ ചിത്രശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ഉല്പത്തികളുടെ വിവരം. മദനലീലകളും. സെക്സ് ചരിത്രം. സ്ത്രീപുരുഷലൈംഗികജീവിതവും. രഹസ്യസംഭോഗ മദനലീലകൾ, etc. നവീനസമ്പൂർണ്ണ-ലൈംഗികചിത്രഗ്രന്ഥം. വില രൂ. 10 00

2. മഹർഷി-കൊക്കോകന്റെ കാമശാസ്ത്രം. സ്ത്രീപുരുഷജാതി ലക്ഷണങ്ങൾ, ചുംബനരീതികൾ. ആലിംഗനരീതികൾ. ബാഹ്യആഭ്യന്തരകാമലീലകൾ. സംഭോഗരീതികൾ. etc. ചിത്രഗ്രന്ഥം. വില രൂ. 7 00

3. വിവാഹവും മധുവിധുവും. ദാമ്പത്യജീവിതം പുതുമയുള്ളതാക്കാൻ സചിത്രകരിക്കേണ്ടകാര്യങ്ങൾ. സംയോഗരീതികൾ. ഫാമിലിപ്ലാനിംഗ് മാർഗ്ഗങ്ങൾ etc. ചിത്രഗ്രന്ഥം. വില രൂ 6 00

4. നക്ഷത്രഫലവും ലഗ്നഫലസാരവും. ഏതുനാളിൽ ജനിച്ചവരുടെയും, തലവര്തിയാനാദിഫലങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും പറയുന്നതിനും പഠിക്കേണ്ട ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം. വില രൂ 4 00

5. മാസ മഹാഭ്യാശാസ്ത്രം. മനുഷ്യരെ വശീകരിക്കുക, മോഹിപ്പിയ്ക്കുക, കൂട്ടുകൂടുക, മരപ്പേയിലാക്കുക, ഉറക്കുക, തിയന്ത്രിക്കുക etc. പഠിയ്ക്കാനുള്ള ഏക ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രം. വില രൂ 3 00

എല്ലാറ്റിനും വി. പി. ചാർജ്ജ്, പുരുഷ, ചിത്രകാവ്യ മോഹിപ്പിയ്ക്കുന്നു.

G. R. AGENCIES, Post Box No. 1934, COCHIN - 18.

എന്നു് താഴ്വരിക്കുപക്ഷങ്ങളിലൂടെ പ്രകടമാക്കിയിട്ടു് രാജാ ലൈബ്രറി വിട്ടു പോയി.

ബോബ്ബി നഗരകവണിയിലേക്കു പോക്കി. എന്നിട്ടു് എഴുന്നേറ്റു കയ്യിലിരുന്ന പുസ്തകം ലൈബ്രേറിയനെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടു് പുറത്തേക്കു നടന്നു.

സ്ക്കൂളിന്റെ മെയിൻഗേറ്റിനു സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ, തന്നെ കാത്തുനിൽക്കുന്ന രാജായെ ബോബ്ബി കണ്ടു. തന്റെ പ്രത്യേകവികാരത്തിന്റെ അടിമകളായി രണ്ടുപേരും ഒരു നിമിഷം നിശ്ചലരായി.

കടലവൽപ്പനക്കാരനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ബോബ്ബി രാജായോടു ചോദിച്ചു.

"അൽപ്പം കടല വാങ്ങിത്തിനാം."

"എത്ര കൊണ്ടായിട്ടാ?"

അവൾ രണ്ടുപൈസ കടല വാങ്ങിച്ചു. പുതുപൈസയാണു്. തെളിഞ്ഞ പൊതിക്കടലാസ്സിൽ രാജാ തന്റെ പഴ്സിൽ നിന്നും ഒരു രൂപ എടുത്തു. "ഇതു് ബോബ്ബിയുടെ വില കൊടുത്തു കൊണ്ടു് കടല കൊറിച്ചുകൊണ്ടു് ആ രണ്ടു കുട്ടികളും അല്പദൂരം നടന്നു.

"നിന്റെ സ്കൂൾസമയം കഴിഞ്ഞുപോ?"

രാജാ ആരാഞ്ഞു.

ഉവ്വ്.

"രാവിലെ മാത്രമേ ക്ലാസ്സുള്ളൂ?"

"ഇപ്പോൾ എനിക്കു പോകണം."

"വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നു?"

"അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റാനില്ല."

"സാധ്യമല്ല."

"പിന്നെ അങ്ങിനെയോ?"

"എനിക്കൊരിടംവരെ പോകാനുണ്ടു്."

"എവിടെ?"

"അതു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല."

"നിന്റെ നല്ല പെൺകുട്ടിയാണു്."

"ആണു്."

"എന്നാൽ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. അതു നിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം. എന്നാലും ഉച്ചയ്ക്കു് ഊണിനു വരണം."

"ഇല്ല."

"അതെന്തു്?"

"ഞാൻ ഊണുകഴിക്കുന്നതു് അമ്മയുടെ കൂടെയാണു്. അമ്മയ്ക്കു് ഞാനല്ലാതെ വേറെ ആരുമില്ല. അമ്മയുടെ കൂടെ ഇരുന്നു് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിലും വ്യത്യസ്തമായി എനിക്കു് ഒന്നിലും താൽപ്പര്യമില്ല."

രണ്ടുപേരും ആത്മഗതം ചിരിച്ചു. ചിരിയുടെ ശക്തികുറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അവർ ടീഷോപ്പിനു മുന്നിലെത്തിയിരുന്നു. അവർ അകത്തുകടന്നു. ഫാമിലിറൂംതേടി നടക്കുന്ന ഈ യുവമിഥുനങ്ങളെക്കണ്ടു് ഒരു വെയിറ്റർ ഫാമിലിറൂം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ബോബ്ബി പ്രത്യേകയായി അച്ചടിയ്ക്കുന്ന ഓർഡറുമെടുത്തുകൊണ്ടു് വെയിറ്റർ സ്ഥലംവിട്ടു.

"വലിയ ഉകയൊന്നുമല്ലോ. എല്ലാംകൂടി ഇവിടെ ഒരു കുപ്പി ചായയ്ക്കു മാത്രമുള്ള പൈസയാണു്. ഓമോസാക്കു് മുപ്പതു പൈസ പോലും കയ്യിലില്ലാതെ നാലുപൈസയ്ക്കു പൈസയും."

"നീ നല്ല ധൈര്യക്കാരിതന്നെ."

"നീ നല്ല ധൈര്യക്കാരാണെല്ലാ."

തീർച്ചയായും ഞാനൊരു ധൈര്യശാലിതന്നെ. ഇല്ലെങ്കിൽ ആവേശത്തോടെ ഇങ്ങനെ ഒരു ടീഷോപ്പിലേയ്ക്കു കടന്നുചെല്ലുമോ? ഞാൻ സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ കോഴ്സിനു ചേരാൻപോവുകയാണെങ്കിലും എല്ലാവരും കാണുംവിധം ഇരിക്കാവുന്നതും കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നല്ല പെൺകുട്ടികൾ കൂടുന്നിടത്തു് ആൺകുട്ടികളൊന്നു് ഒറ്റയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്നു് ഒരു ടീഷോപ്പിൽ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിലും എല്ലാവരും കാണുംവിധം ഇരിക്കാവുന്നതും ആണെന്നോട് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്."

"എന്നാൽ പോട്ടെയുള്ളപ്പോൾ." ബോബ്ബിക്കു് ഉത്തരം കൊടുത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല."

"എനിക്കു ചായം മുമ്പില്ല. ചോക്കം കുഴപ്പമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സുകാരനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണു്." ബെയറർ കേക്കും സാന്റ്വിച്ചും ചായയും കൊണ്ടുവന്നു മേശപ്പുറത്തുവച്ചു.

"ഞാനൊരു നുണയനായിപ്പോകുമെന്നു് എനിക്കു നല്ല വിശ്വാസമുണ്ടു്. ഞാൻ നല്ലപോലെ ഒരു നുണയനാകുമെന്നു് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ടോ?"

"ഇല്ല."

"എന്നാൽ ഞാൻ നുണപറയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നുണയനാണെന്നു് നിനക്കു തോന്നിയതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്?"

"നിന്റെ കണ്ണുകൾ."

"എന്റെ കണ്ണുകൾ നുണപറയുന്നുണ്ടോ?"

"ഉവ്വു്

പിറവിയെന്നാണ്

— ഷുഹൈൽ ബാദർ

പിറവിയെന്നാണ്
കനത്ത ചങ്ങല നിനക്കുനേർകിയ
കരുത്ത വാളുകൾ;
തറിച്ചു നിന്നപ്പോയ്—
കഴിഞ്ഞ നാളുകൾ—
കോഴിഞ്ഞ വീഥിയിൽ
ഒഴിഞ്ഞ കോണിൽ ഞാൻ
നിറഞ്ഞു നിന്നപ്പോയ്—
തോറ്റു കണ്ണുനീർ
പതിച്ച മുഖിയിൽ—
തരിക്കുന്ന യിഴി
ജ്വലിച്ചു നിന്നും
മതിച്ച ചിന്തയിൽ
ശവപ്പറമ്പിൽ ഞാൻ
തനിച്ച മായതൻ
വികൃത രൂപവും
യിഴിച്ചു നോക്കവാ—
നെനിക്കവയ്യ, ഞാൻ—
കൊതിച്ചു വന്നതി
ൽ തിച്ചു പോകാമോ?
ഇതസ്സു കമ്പികൾ
പിടിച്ചു നിൽക്കുവാൻ
വെളുത്തതല്ല ഞാൻ
പിറന്ന മുതലേ
ഉടുത്ത കൊട്ടയിൽ
നടിച്ചു നിൽക്കുവാൻ
കുറുത്തതല്ല ഞാൻ
നടന്ന പാൽനര
അരങ്ങുള്ളയോ
കരണ്ടുതിന്നതെ
ചിതയിൽ നിന്നു ഞാ—
നയർന്നതല്ലയോ!—

—•—

മുൻ പാദനിന്നു കയുന്ന സുധേ
രുന്നു മൊട്ടയിടിച്ച തല നിലിച്ചു രു
കും...
മോമങ്ങൾ നനച്ചു വിരുന്ന കൈകൾ
വസ്ത്രം കൂട്ടിമുറിച്ചു കുപ്പുണ്ടാക്കി
നോട്ടം കളിൽ അങ്ങെവിടെയോ ആയി
രുന്നു.

അച്ഛന്റെ മുഖഭാവം സ്രുഡിച്ചില്ല. പ്ര
കാശനു അവൻതായ ലോകത്തിലായി
രുന്നു. അർക്കാശത്തിൽ വിളർവുയുടെ താ
രം വരയിൽ സാവധാനം വിരുന്ന വെളു
ത്ത പാറകൾ. വെളുത്ത മുഖത്തിനുചു
റ്റും ഞാഞ്ഞുവിനെ മുതലൻമുടി പാ
റിപ്പുപ്പിച്ചിരുന്ന കാറ്റിനുവിനെ വെ
ല്ലുന്ന വസ്തുക്കളും വെള്ളപ്പുരകളും വേർ
തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെയായി
അർക്കാശത്തിന്റെ തഴെ വരയിലേക്ക
പ്പുനപറന്ന വരുന്ന...

തെറ്റിയുണർന്ന പറന്ന മുമ്പിൽ വന്ന
നിന്ന മരണത്തിന്റെ നിഴലുള്ള ബല
കാക്ക...

പ്രകാശൻ കരിനിറക്കൊണ്ട് ത
ന്നെ നോക്കുനിന്നു.

അമ്മ തരാറായിയേതല്ല മുള്ളു തുമ്പി
ന്റെ വിരുന്ന കൈകളിലേ തന്നോ
ടുത്തു മൊട്ടയിടിച്ച തല നിലിച്ചു രു
കും...

മോമങ്ങൾ നനച്ചു വിരുന്ന കൈകൾ
വസ്ത്രം കൂട്ടിമുറിച്ചു കുപ്പുണ്ടാക്കി
നോട്ടം കളിൽ അങ്ങെവിടെയോ ആയി
രുന്നു.

അച്ഛന്റെ മുഖഭാവം സ്രുഡിച്ചില്ല. പ്ര
കാശനു അവൻതായ ലോകത്തിലായി
രുന്നു. അർക്കാശത്തിൽ വിളർവുയുടെ താ
രം വരയിൽ സാവധാനം വിരുന്ന വെളു
ത്ത പാറകൾ. വെളുത്ത മുഖത്തിനുചു
റ്റും ഞാഞ്ഞുവിനെ മുതലൻമുടി പാ
റിപ്പുപ്പിച്ചിരുന്ന കാറ്റിനുവിനെ വെ
ല്ലുന്ന വസ്തുക്കളും വെള്ളപ്പുരകളും വേർ
തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെയായി
അർക്കാശത്തിന്റെ തഴെ വരയിലേക്ക
പ്പുനപറന്ന വരുന്ന...

തെറ്റിയുണർന്ന പറന്ന മുമ്പിൽ വന്ന
നിന്ന മരണത്തിന്റെ നിഴലുള്ള ബല
കാക്ക...

പ്രകാശൻ കരിനിറക്കൊണ്ട് ത
ന്നെ നോക്കുനിന്നു.

അമ്മ തരാറായിയേതല്ല മുള്ളു തുമ്പി
ന്റെ വിരുന്ന കൈകളിലേ തന്നോ
ടുത്തു മൊട്ടയിടിച്ച തല നിലിച്ചു രു
കും...

മോമങ്ങൾ നനച്ചു വിരുന്ന കൈകൾ
വസ്ത്രം കൂട്ടിമുറിച്ചു കുപ്പുണ്ടാക്കി
നോട്ടം കളിൽ അങ്ങെവിടെയോ ആയി
രുന്നു.

അച്ഛന്റെ മുഖഭാവം സ്രുഡിച്ചില്ല. പ്ര
കാശനു അവൻതായ ലോകത്തിലായി
രുന്നു. അർക്കാശത്തിൽ വിളർവുയുടെ താ
രം വരയിൽ സാവധാനം വിരുന്ന വെളു
ത്ത പാറകൾ. വെളുത്ത മുഖത്തിനുചു
റ്റും ഞാഞ്ഞുവിനെ മുതലൻമുടി പാ
റിപ്പുപ്പിച്ചിരുന്ന കാറ്റിനുവിനെ വെ
ല്ലുന്ന വസ്തുക്കളും വെള്ളപ്പുരകളും വേർ
തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെയായി
അർക്കാശത്തിന്റെ തഴെ വരയിലേക്ക
പ്പുനപറന്ന വരുന്ന...

തെറ്റിയുണർന്ന പറന്ന മുമ്പിൽ വന്ന
നിന്ന മരണത്തിന്റെ നിഴലുള്ള ബല
കാക്ക...

പ്രകാശൻ കരിനിറക്കൊണ്ട് ത
ന്നെ നോക്കുനിന്നു.

അമ്മ തരാറായിയേതല്ല മുള്ളു തുമ്പി
ന്റെ വിരുന്ന കൈകളിലേ തന്നോ

ഒരു തെറ്റുകൂടിയേ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടു
ള്ളൂ."

അല്പനേരം അയാളവരുടെ കണ്ണിലേ
ക്കും പേടിച്ചു. "ഒന്നു കൂടി പറയൂ. ഇവരെ കൊന്നതെന്തി
നാ? ഇവരെ കൊന്നതെന്തി
നാ?"

അയാളുടെ മുഖം മനംമാറ്റം. ഏങ്കിലും
ആ മനുഷ്യൻ പ്രകാശനോടു ചോദിച്ചു.
"കുടിക്കാനുള്ളതുണ്ടോ?" അവൻ പറഞ്ഞു.

"ആ, കുടിക്കാൻ" ഡസൻകണക്കി
ന്..." അയാളുടെ അഭിമാനം ഉണർന്നു
ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റു. അടുക്കള
യിലുള്ളിൽ പോയി കുപ്പിയുമായി വന്നു.
ഒരു ഗ്ലാസ്സിൽ കുറച്ചു വിസ്കി പകർന്നു
കൊടുത്തു. അവൻ കുടിച്ചു. അയാളും
കുടിച്ചു. അവർ കണ്ണുകളിലേക്കു നോ
ക്കിയിരുന്നു. പുറത്തു പക്ഷികൾ കരയു
ന്നതു കേൾക്കാം. അപ്പോൾ പ്രകാശൻ
എഴുന്നേറ്റു. അയാളുടെ കൈകൾ പി
ടിച്ചുകെട്ടി. അയാൾ ചോദിച്ചു. "ഇനി
എന്നെ കൊല്ലുമോ?" അവൻ പറഞ്ഞു.
"ഇല്ല. ഞാൻ പോകുന്നു. ഇനി ഒരിക്കലും
ഞാൻ കൊല്ലുകയില്ല."

അയാൾ ചിരിച്ചു. "ഞാൻ കൊല്ലുമെ
ന്നു പേടിച്ചിട്ടാണോ നീ കൊല്ലാതിരി
ക്കുന്നത്?" അവൻ പറഞ്ഞു. "അല്ല. ഞാൻ
കൊല്ലുകയില്ല."

അയാൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. അവൻ
പിന്നിൽ പിന്നിൽ നടന്നു. അയാൾ
ഉള്ള പോരുങ്ങൾക്കും അച്ഛൻ മറുപടി പ
റഞ്ഞതായി ഞാനറിഞ്ഞില്ല. അവർ
നടന്നുപോയ വഴിയിലൂടെ അച്ഛൻ
പിന്നാലെ നടന്നു. അവർ കുന്നിറങ്ങി
താഴേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു. അവർ
പുകമറയിലേക്കു നടന്നു കയറുന്നതു
കാണാം. അപ്പോൾ പ്രകാശൻ അച്ഛനെ
തുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തിനിന്നു ബലിയിടാൻ
തുടങ്ങി.

സാളയുടെ നടുവിൽ വിരിച്ച പായ
നിലവിളക്കു കത്തിനിന്നിരുന്നു. കന്നി
ക്കുത്തിന്റെ സുഗന്ധം. കഴുത്തുതൽ
പാദംവരെ വെള്ള മുണ്ടിയിൽ മൂടിയി
രുന്നു അയാൾ. അയാളുടെ മുഖം മാത്രം
പുറത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അയാളു
ടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. അയാൾ ചോ
ദിച്ചു. "നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെ എവി
ടെയാ കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത്?"

അയാളുടെ മുഖം മനംമാറ്റം. ഏങ്കിലും
ആ മനുഷ്യൻ പ്രകാശനോടു ചോദിച്ചു.
"കുടിക്കാനുള്ളതുണ്ടോ?" അവൻ പറഞ്ഞു.

"ആ, കുടിക്കാൻ" ഡസൻകണക്കി
ന്..." അയാളുടെ അഭിമാനം ഉണർന്നു
ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റു. അടുക്കള
യിലുള്ളിൽ പോയി കുപ്പിയുമായി വന്നു.
ഒരു ഗ്ലാസ്സിൽ കുറച്ചു വിസ്കി പകർന്നു
കൊടുത്തു. അവൻ കുടിച്ചു. അയാളും
കുടിച്ചു. അവർ കണ്ണുകളിലേക്കു നോ
ക്കിയിരുന്നു. പുറത്തു പക്ഷികൾ കരയു
ന്നതു കേൾക്കാം. അപ്പോൾ പ്രകാശൻ
എഴുന്നേറ്റു. അയാളുടെ കൈകൾ പി
ടിച്ചുകെട്ടി. അയാൾ ചോദിച്ചു. "ഇനി
എന്നെ കൊല്ലുമോ?" അവൻ പറഞ്ഞു.
"ഇല്ല. ഞാൻ പോകുന്നു. ഇനി ഒരിക്കലും
ഞാൻ കൊല്ലുകയില്ല."

അയാൾ ചിരിച്ചു. "ഞാൻ കൊല്ലുമെ
ന്നു പേടിച്ചിട്ടാണോ നീ കൊല്ലാതിരി
ക്കുന്നത്?" അവൻ പറഞ്ഞു. "അല്ല. ഞാൻ
കൊല്ലുകയില്ല."

അയാൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. അവൻ
പിന്നിൽ പിന്നിൽ നടന്നു. അയാൾ
ഉള്ള പോരുങ്ങൾക്കും അച്ഛൻ മറുപടി പ
റഞ്ഞതായി ഞാനറിഞ്ഞില്ല. അവർ
നടന്നുപോയ വഴിയിലൂടെ അച്ഛൻ
പിന്നാലെ നടന്നു. അവർ കുന്നിറങ്ങി
താഴേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു. അവർ
പുകമറയിലേക്കു നടന്നു കയറുന്നതു
കാണാം. അപ്പോൾ പ്രകാശൻ അച്ഛനെ
തുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തിനിന്നു ബലിയിടാൻ
തുടങ്ങി.

സാളയുടെ നടുവിൽ വിരിച്ച പായ
നിലവിളക്കു കത്തിനിന്നിരുന്നു. കന്നി
ക്കുത്തിന്റെ സുഗന്ധം. കഴുത്തുതൽ
പാദംവരെ വെള്ള മുണ്ടിയിൽ മൂടിയി

കുട്ടിയെറിയുന്നവർ

(8-ൽനിന്നും തുടർച്ച)

ശൻ എന്നും ചോദിയ്ക്കുമായിരുന്നു.
"അമ്മ എവിടെയാ പോയതു?"

പ്രകാശൻ കുട്ടിയായിരുന്നകാലം തെറി
ച്ചിൽ അച്ഛൻ അവനോടു പറഞ്ഞു.

"അമ്മ ശ്രേഷ്ഠമായവന്റെ വീട്ടിലുപ്പോയിരിക്കുയാ." അച്ഛൻ അവനെ ലാ
ളിയ്ക്കും. "മോൻറമ്മ ഇപ്പം വരുമല്ലോ."

"അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ പോയതല്ലേ?"
അച്ഛൻ ഒരുപാടു പറയാത്ത കള്ളിലെ
യ്ക്കു നോക്കി. അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ അവിടെ
ഇപ്പോളില്ല.

ശ്രേഷ്ഠമായവന്റെ വീട്ടിൽ പോകുമ്പോ
ഴെല്ലാം അമ്മയെ തേടി. ഒരിയ്ക്കലും കു
ഞ്ഞമ്മയെ കണ്ടില്ല.

പിന്നീടു പിന്നെപ്പിന്നെയെപ്പോഴോ
ള്ള പോരുങ്ങൾക്കും അച്ഛൻ മറുപടി പ
റഞ്ഞതായി ഞാനറിഞ്ഞില്ല. അവർ
നടന്നുപോയ വഴിയിലൂടെ അച്ഛൻ
പിന്നാലെ നടന്നു. അവർ കുന്നിറങ്ങി
താഴേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു. അവർ
പുകമറയിലേക്കു നടന്നു കയറുന്നതു
കാണാം. അപ്പോൾ പ്രകാശൻ അച്ഛനെ
തുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തിനിന്നു ബലിയിടാൻ
തുടങ്ങി.

സാളയുടെ നടുവിൽ വിരിച്ച പായ
നിലവിളക്കു കത്തിനിന്നിരുന്നു. കന്നി
ക്കുത്തിന്റെ സുഗന്ധം. കഴുത്തുതൽ
പാദംവരെ വെള്ള മുണ്ടിയിൽ മൂടിയി

ഇന്ത്യയിലെത്തിയ റഷ്യൻ ഫിലിം ഡയറക്ടർ സെർജി പൈസ്സ് അന്നാമ കൊച്ചക്കോ എസ്. കെ. നായർ-മേയ് സഹധർമ്മിണിയായ ലെസ്സ് സചിത്രനവേളയെടുത്ത ചിത്രം.

പ്രാമുഖ്യവും പില്ലാലത്തു് ശിവതത്വത്തിനുള്ള പ്രാമുഖ്യവും കാട്ടിയെന്നുള്ള പ്രാമുഖ്യവും കാലക്രമത്തിനനുസരിച്ചുള്ള പ്രാമുഖ്യമാണു്. ശിവതത്വത്തിനു പ്രാമുഖ്യമുള്ള കാലത്തു് ശിവനെ ഉപാസിക്കുന്ന ജീവിതത്തിനു പ്രാമുഖ്യമുള്ള കാലത്തു് ഇല്ല. ഈ രണ്ടു തത്വങ്ങളും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണു്. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിനു മാത്രമായി പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതു് ഏകപക്ഷീയമായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ രണ്ടു തത്വങ്ങളുടെയും സമന്വയമാണു് ഭാരതീയദർശനങ്ങളിലുള്ള അഗാധമായ അറിവു്. ആശാനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ആശാന്റെ കവിതകളെ ആസ്വദിക്കുന്നതിനും ഭാരതീയദർശനങ്ങളിലുള്ള ഈ അറിവു് ആവശ്യമാണു്. ഈ അറിവു് ഇല്ലാതെ ആശാന്റെ കവിതകളെ സമീപിക്കുന്നതു് ഒരു പരിധിവരെ ബാധ്യസ്ഥായിത്തന്നെ ഭാരതീയദർശനങ്ങളുടെ പ്രചാരകർക്കു് ഒരു ദുഷ്കരകർമ്മമായിത്തീരുന്നു. ആശാന്റെ കവിതകളെ ഭാരതീയദർശനങ്ങളുടെ പ്രചാരണത്തിനുള്ള ഉപാധിയാക്കുന്നതിൽനിന്നു് ഞാൻ സാധിക്കുന്നതും ദർശനങ്ങളെയെല്ലാം ആകമാനമായി കാണുകയാണു്. കാളിദാസനെപ്പോലുള്ള കവികൾ രാത്രി വാല്മീകിവ്യാസാദി തീർത്ഥകവികളുടെ

പ്രാമുഖ്യവും കാട്ടിയെന്നുള്ള പ്രാമുഖ്യവും കാലക്രമത്തിനനുസരിച്ചുള്ള പ്രാമുഖ്യമാണു്. ശിവതത്വത്തിനു പ്രാമുഖ്യമുള്ള കാലത്തു് ശിവനെ ഉപാസിക്കുന്ന ജീവിതത്തിനു പ്രാമുഖ്യമുള്ള കാലത്തു് ഇല്ല. ഈ രണ്ടു തത്വങ്ങളും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണു്. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിനു മാത്രമായി പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതു് ഏകപക്ഷീയമായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ രണ്ടു തത്വങ്ങളുടെയും സമന്വയമാണു് ഭാരതീയദർശനങ്ങളിലുള്ള അഗാധമായ അറിവു്. ആശാനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ആശാന്റെ കവിതകളെ ആസ്വദിക്കുന്നതിനും ഭാരതീയദർശനങ്ങളിലുള്ള ഈ അറിവു് ആവശ്യമാണു്. ഈ അറിവു് ഇല്ലാതെ ആശാന്റെ കവിതകളെ സമീപിക്കുന്നതു് ഒരു പരിധിവരെ ബാധ്യസ്ഥായിത്തന്നെ ഭാരതീയദർശനങ്ങളുടെ പ്രചാരകർക്കു് ഒരു ദുഷ്കരകർമ്മമായിത്തീരുന്നു. ആശാന്റെ കവിതകളെ ഭാരതീയദർശനങ്ങളുടെ പ്രചാരണത്തിനുള്ള ഉപാധിയാക്കുന്നതിൽനിന്നു് ഞാൻ സാധിക്കുന്നതും ദർശനങ്ങളെയെല്ലാം ആകമാനമായി കാണുകയാണു്. കാളിദാസനെപ്പോലുള്ള കവികൾ രാത്രി വാല്മീകിവ്യാസാദി തീർത്ഥകവികളുടെ

ആശാന്റെ കവിത

(5-ൽനിന്നു തുടർച്ച)

ടുള്ളതു് സ്വാഭാവത്തിലുള്ള നിഷേധാത്മകതയാണെന്നും അല്ലാതെ ജീവിതത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു് ഉയർത്തുന്ന ഒരു പ്രേരണയല്ലെന്നും ആശാൻകൃതികളുടെ ആഴത്തിലുള്ള പഠനത്തിൽനിന്നു് വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഈ നിഷേധാത്മകത ആശാന്റെ ബാല്യകാലത്തിലെ ചുറ്റുപാടുകളിൽനിന്നു് ഉടലെടുത്തതാണു്. ആശാന്റെ ശൈശവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെ സ്നേഹം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിനു പകരം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു് അമ്മയുടെ

സുപ്രഭാതം

കുളക്കര ചെയ്യണമായിരുന്നല്ലോ. ചിത്രത്തിലുടനീളം പ്രേമഭംഗത്തിന്റെ നൈരാശ്യത്തിൽ നിർവികാരനായി കാണപ്പെടുന്ന ഈ കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഭാവപ്രകടനങ്ങൾ, അയ്യഗ്രൻ സ്റ്റണ്ടുകൾ, പാട്ടുകൾ എന്നിങ്ങനെ ബോക്സാഫീസ് ഫോർമുലകൾ മുഴുവൻ കുത്തിനിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഈ ചിത്രം നിർവ്വികാരനായാണ് താൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്റെ ആസ്വാദനവിചാരങ്ങളിൽ കുതറാൻ ഷണ്ഡത്വം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ഈ അനുഭവം തീർച്ചയായും ഗുരുതരമാണ്. പ്രേക്ഷകരിലുണ്ടായിക്കാണേണ്ട ഒന്നാം കുളിസ്സൽപ്പോലും, ഞാനടക്കമുള്ള തിയേറ്ററിലെ കാഴ്ചക്കാരിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നതാണ് ഇതിലും ഗുരുതരം. ഇതിനുത്തരവാദി ഞാനാണോ, അതോ ഈ സിനിമയുടെ സംവിധായകനാണോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ ഇനിയും തുടരട്ടെ. പക്ഷേ, ഒന്നുറപ്പാണ്. ഈ സിനിമയുടെ പരാജയത്തിന് ഞാനും ഉത്തരവാദിയാണ്. ഈ കുറ്റസമ്മതത്തിന് ഒരു പ്രായശ്ചിത്തമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള ഒരവസരം ഞാൻ ഇതിലൂടെ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രേക്ഷകമനസ്സുകളിൽ കാലത്തെ മറികടക്കുന്നതും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ ചിത്രങ്ങളുടെ സംവിധായകനായ ഐ.വി. ശശിയിൽനിന്നും ഇതിനുമുമ്പ് ഒരു ചിത്രത്തിലും ഉണ്ടാകാത്തത്ര ദൗർബല്യമുള്ള ഒരു സിനിമയുടെ സംവിധാനം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഇതിനുമുമ്പ് ഒരു സിനിമയുടെ സംവിധാനച്ചുമതല ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളത് ഒരു പ്രൊഡക്ഷൻ മാനേജരുടെ റോളിലായിരുന്നു. ഈ സിനിമയുടെ സംവിധാനച്ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഈ സിനിമയുടെ തിരക്കഥ വായിച്ചിരുന്നു. ഈ തിരക്കഥയിൽ ഞാൻ ചില തിരുത്തലുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ തിരുത്തലുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയ തിരക്കഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ സിനിമ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഈ തിരക്കഥ വീണ്ടും വായിച്ചിരുന്നു. ഈ തിരക്കഥയിൽ ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ച തിരുത്തലുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായ

നഗരം സുഗ്രം എന്ന ചിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന രംഗം—സുകുമാരൻ നായരും സംവിധായകനും

സംരാംഭണം — ഉത്ഘാടനം ചെയ്താൽ മറ്റൊരു കുറവും ആ ബാലനടിക്കില്ല. വലുപ്പച്ചെറുപ്പം ആ കൊച്ചുനടി നന്നായി പിടിച്ചുനിന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും സംരാംഭണം വിതരണം ചെയ്യുന്ന മലയാളസിനിമയിൽ സംരാംഭണത്തിന്റെ ചാട്ടവാറടിയേറ്റു് ആ കൊച്ചുനടിയുടെ അഭിനയസിദ്ധി മങ്ങിപ്പോകുന്നതിൽ വന്നതാണു് സത്യം. തിക്കുറുശ്ശി, ഉത്തമൻ, കവിയൂർ പൊന്നമ്മ, ടി. ആർ. ഓമന തുടങ്ങിയവരാണു് മറ്റു നടീനടന്മാർ.

നാട്ടുംപുറത്തു് ഒരു നാടകം കാണുന്ന പ്രതീതിയാണു് സുപ്രഭാതം. കണ്ടുകാണിക്കുന്നതിൽ തോന്നിയതു്. ക്ലോസപ്പിൽ വെളിച്ചം കാണുന്നതാണു് നല്ലതു്. രയോഗ്രഫറുടെ വി. ശശിധരനു് വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. അനിരുദ്ധനും, സതീശനും ചെയ്യുന്നുവാരി നടത്തുന്ന ഭാഗത്തുമാത്രം ക്യാമറ ചലിക്കുന്നതായി നമുക്കു തോന്നും. ബാക്കിയെല്ലാരംഗങ്ങളിലും ക്യാമറ വിശ്രമിക്കുകയാണു്. എല്ലാമുണ്ടായിട്ടും ഒന്നുമില്ലാതായിപ്പോയ, ഒന്നുമല്ലാതായിപ്പോയ ഒരു സിനിമ തന്നെയാണു് സുപ്രഭാതം.

ചലച്ചിത്രനിരൂപണത്തിനു് വിധിയെഴുതലും വ്യാഖ്യാനവുമാണു് പ്രധാനമായും വേണ്ടതു് എന്നു കരുതുന്ന ചില മുതിർന്ന സിനിമയുടെ ആത്മാവുണ്ടെങ്കിൽ ആ ആത്മാവിന്റെ കവാടം സാധാരണക്കാഴ്ചക്കാരനാണു്. ഈ കാണിക്കുക എന്നതിനായി ആത്മാവാകുന്നതിൽ, ആ പ്രേക്ഷകമുഖം മാറിക്കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണു് നിരൂപണധർമ്മം. സുപ്രഭാതത്തിനു് ഇതു രണ്ടുമില്ല. ആസ്വാദനത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിനുമപ്പുറം വിലയിരുത്തലും കൂടി നിർവ്വഹിച്ചാലേ നിരൂപകനു് കർത്തവ്യം പൂർത്തിയാകൂ. എന്നാൽ നിലയിൽ ഈ ചിത്രത്തിനു് വിലയിരുത്താൻകൂടി അവസരം നൽകാത്ത ഒരു മലയാള ചിത്രം. പ്രീ ഡ്രൈഡ് ഹൻഡ്‌ലൈയർ മാപ്പു്.

ക്രൈറ്റി

തെറ്റുപറ്റുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിരൂപണത്തിനായി ക്രൈറ്റിയിലേക്കയക്കണം.

സുബൈദാ (നോവൽ) കെ. വി. എം. മൊഹമ്മദ്—16—00 അഭിനിവേശം (നോവൽ) കാസി. വടാനപ്പള്ളി

8—25 ചിലന്തിവലകൾ (നോവൽ) പി. കെ. യോഹന്നാൻ 5—00 ഒരു പെൺകിടാവിന്റെ ലണ്ടൻയാത്ര (യാത്രാവിവരണം) ഒ. സി. സ്നേഹ പെൺകിടാവു് 2—25 സത്യാന്വേഷകരായ നാലുകുട്ടികൾ —കെ. എസ്. നമ്പൂതിരി 2—00 തിരുനയിൽ (കവിത) അമൃതനുണ്ണി 3—00 ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പ്രതിനിധികൾ ചായരെ വിതരണം നടത്തുന്നു. ഡെൽഹി സ്റ്റാൾ കോട്ടയം. കയറ്റിറക്കു് തൊഴിലാളി (നോവൽ) എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാടു് 7—50 കാറ്റു് കൊടുങ്കാറ്റു് (നോവൽ) ജി. വിവേകാനന്ദൻ 3—25 മുള്ളു് (നോവൽ) ഇ. എം. കോവൂർ 12—50 ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം (കോട്ടയം) പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവയാണു്. വിതരണം എൻ. ബി. എസ്.

Edited Printed & Published by S. K. Nair at General Printers, Quilon